11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Εὔπλου διακόνου (†304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Η΄.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα

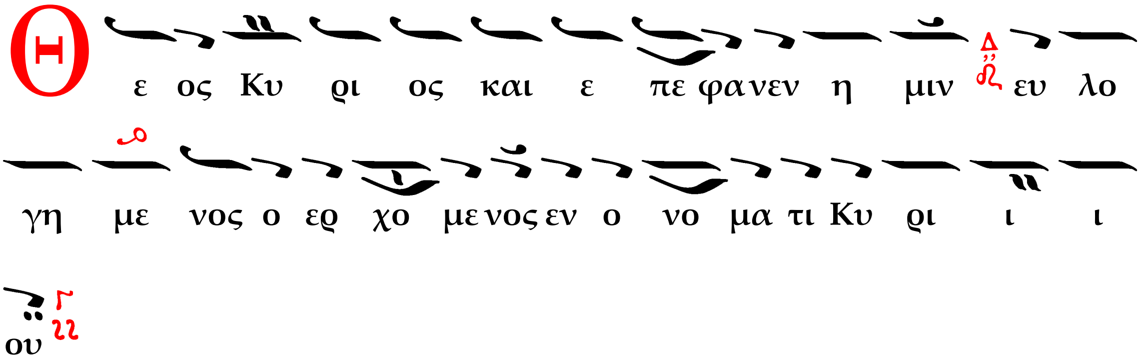

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

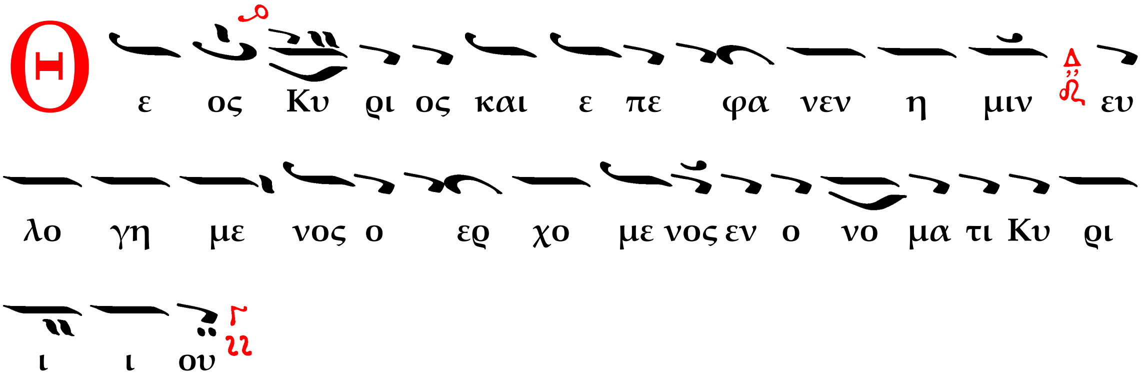

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

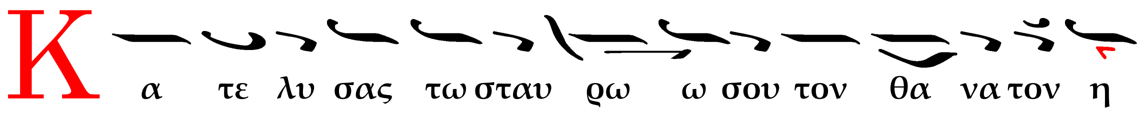

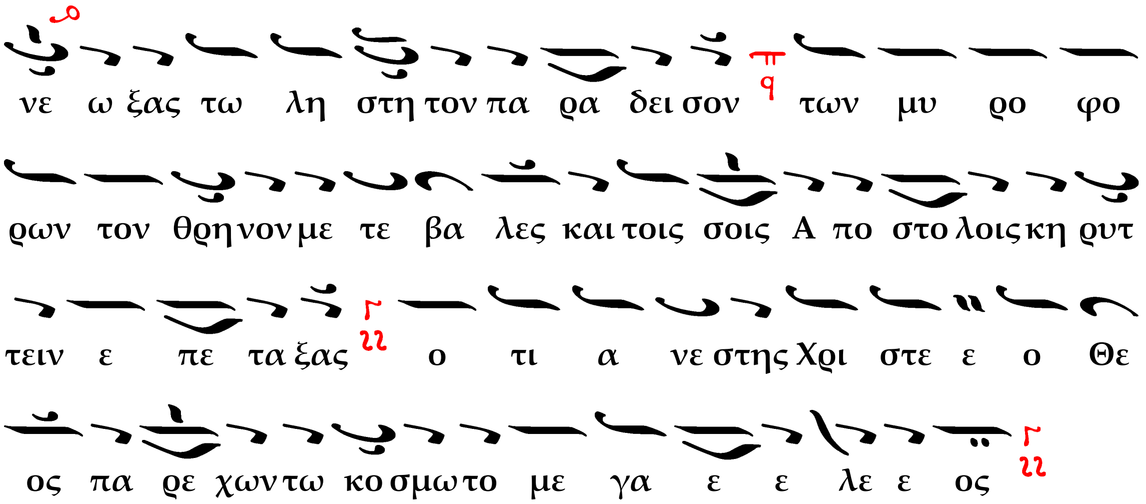

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα

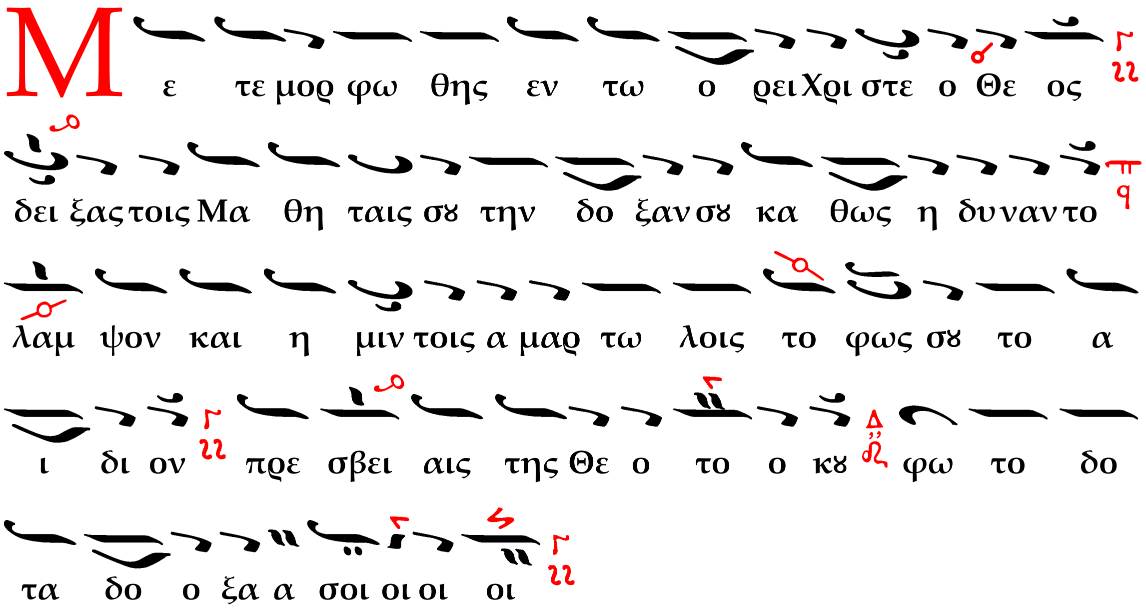

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα

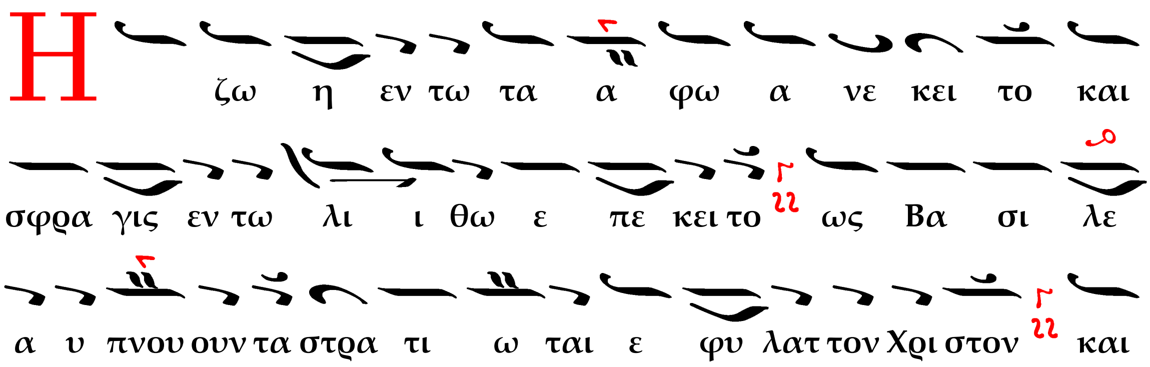

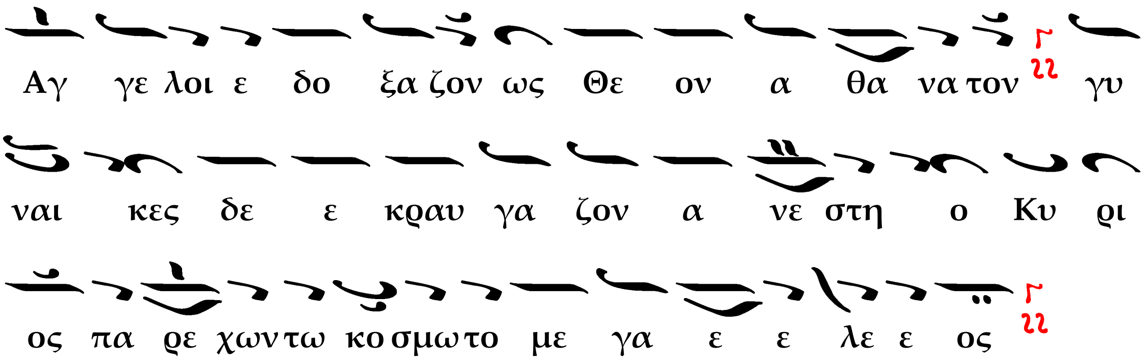

Δόξα.

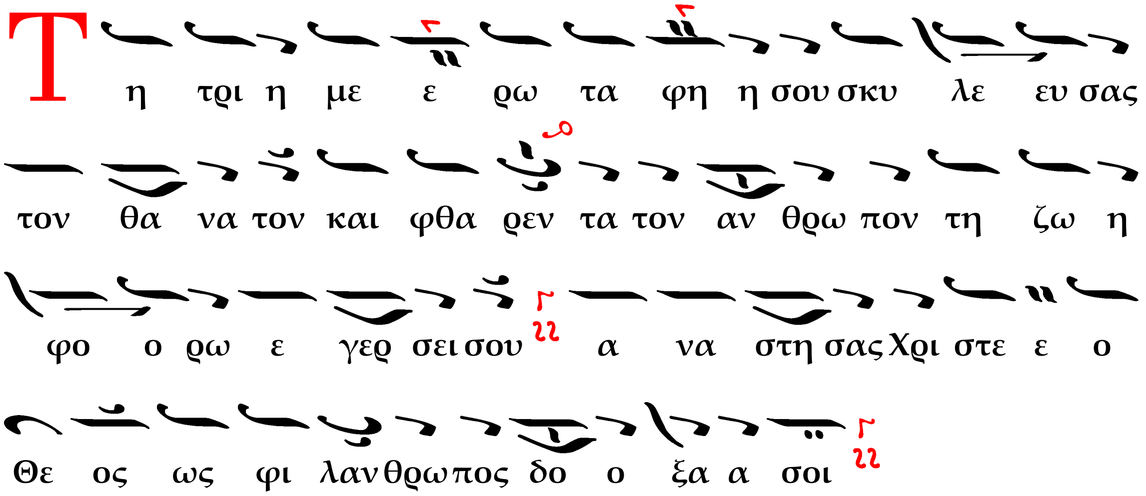

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου

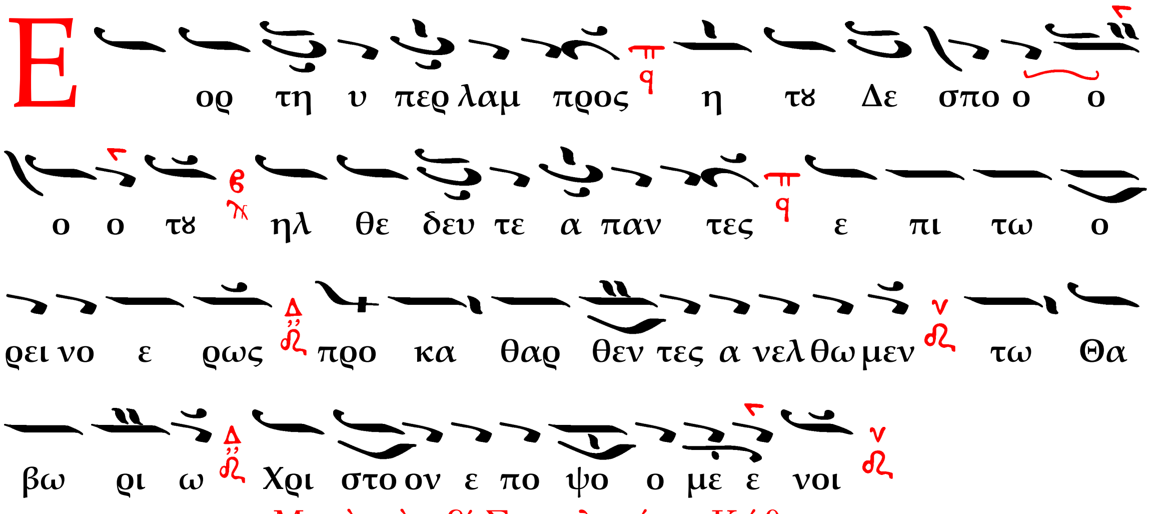

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

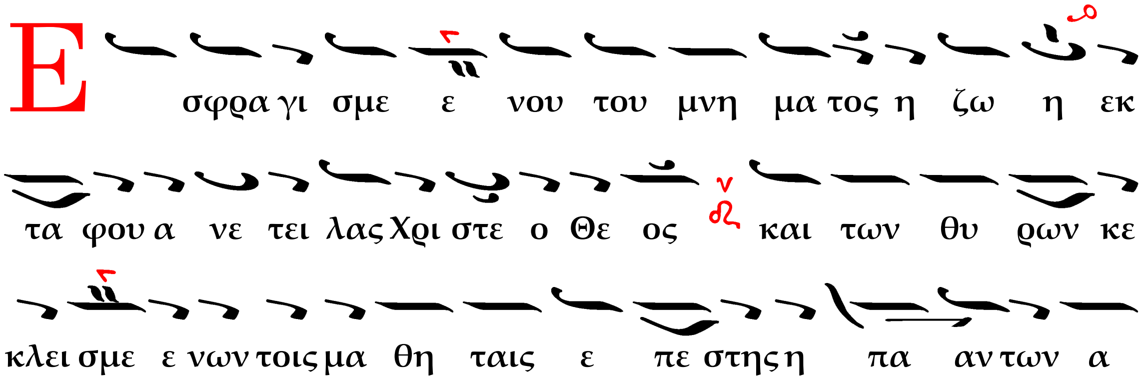

να στα σις πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς

ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον

α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας

τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος πλ. δ' Κε

Ο ο μο τι μος Λο γος Πα τρι και Πνευ μα τι σαρ

κω θεις εκ Παρ θε νυ εις σω τη ρι αν η μων α

νε στρα φη τοις εν γη κα θα περ γεγ ραπ ται και α νελ

θων εν τω Θα βωρ συν προ κρι τοις Μα θη ταις εν δο ξως με

τε μορ φω θη δι ο υμ νυ μεν αυ τυ την θει ει αν

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινοῦ.

Ἦχος πλ. δ' Κε

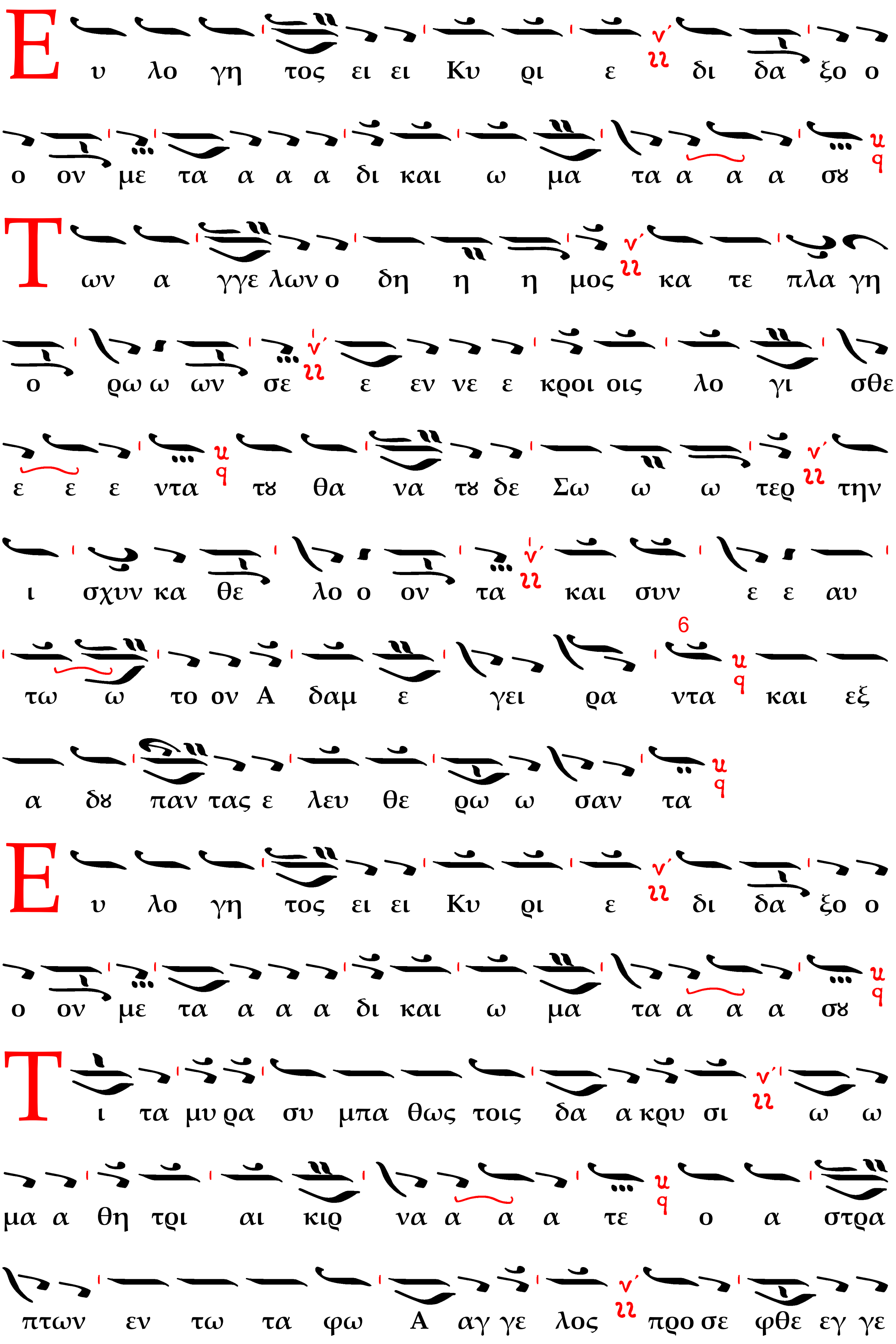

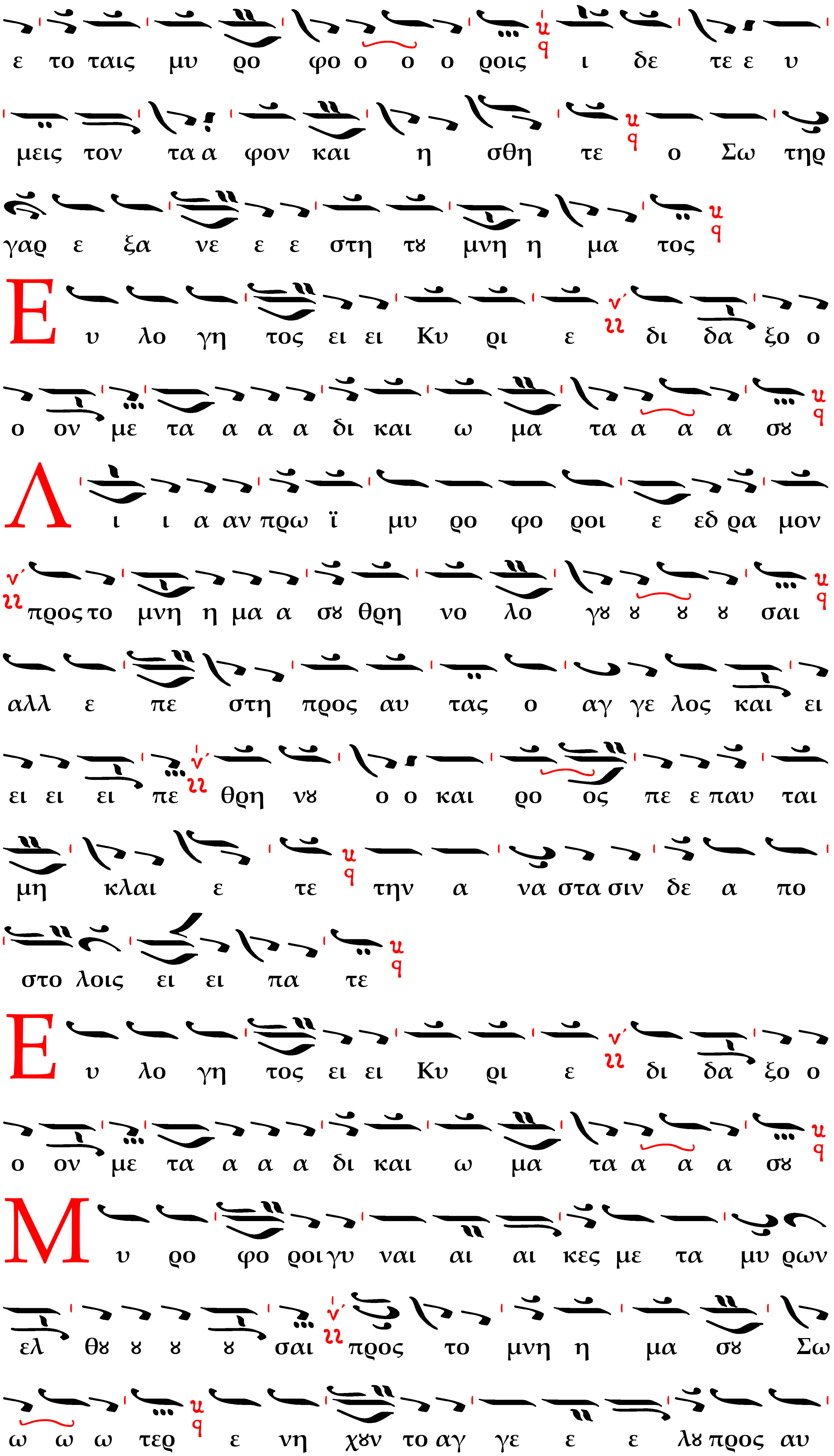
ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε ε στη τȣ μνη η μα τος
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σȣ
Λ ι ι α αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον
προς το μνη η μα α σȣ θρη νο λο γȣ ȣ ȣ ȣ σαι
αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει
ει ει ει πε θρη νȣ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο
στο λοις ει ει πα τε
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σȣ
Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θȣ ȣ ȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω
ω ω ω τερ ε νη χȣν το αγ γε ε ε λȣ προς αυ

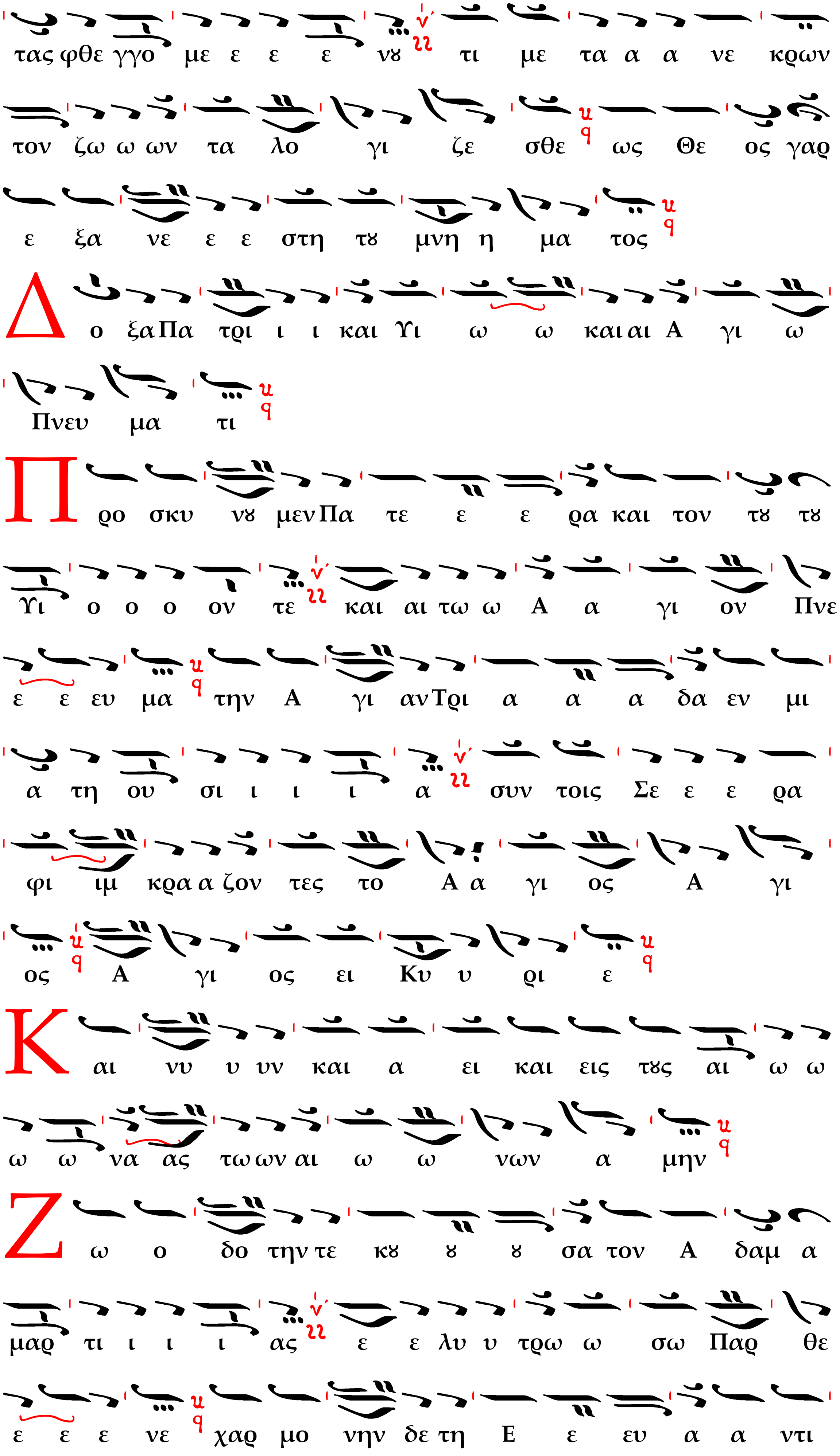
τας φθε γγο με ε ε ε νȣ τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τȣ μνη η μα τος
Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι
Προ σκυ νȣ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τȣ τȣ
Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα
φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε
Και νυ υ υν και α ει και εις τȣς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην
Ζω ο δο την τε κȣ ȣ ȣ σα τον Α δαμ α
μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σȣ σαρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λȣ ι α Α λλη λȣ ȣ ι α Α

λλη λȣ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λȣ ι α Α λλη λȣ ȣ ι α Α

λλη λȣ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σȣ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τȣ θα να α

τȣ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

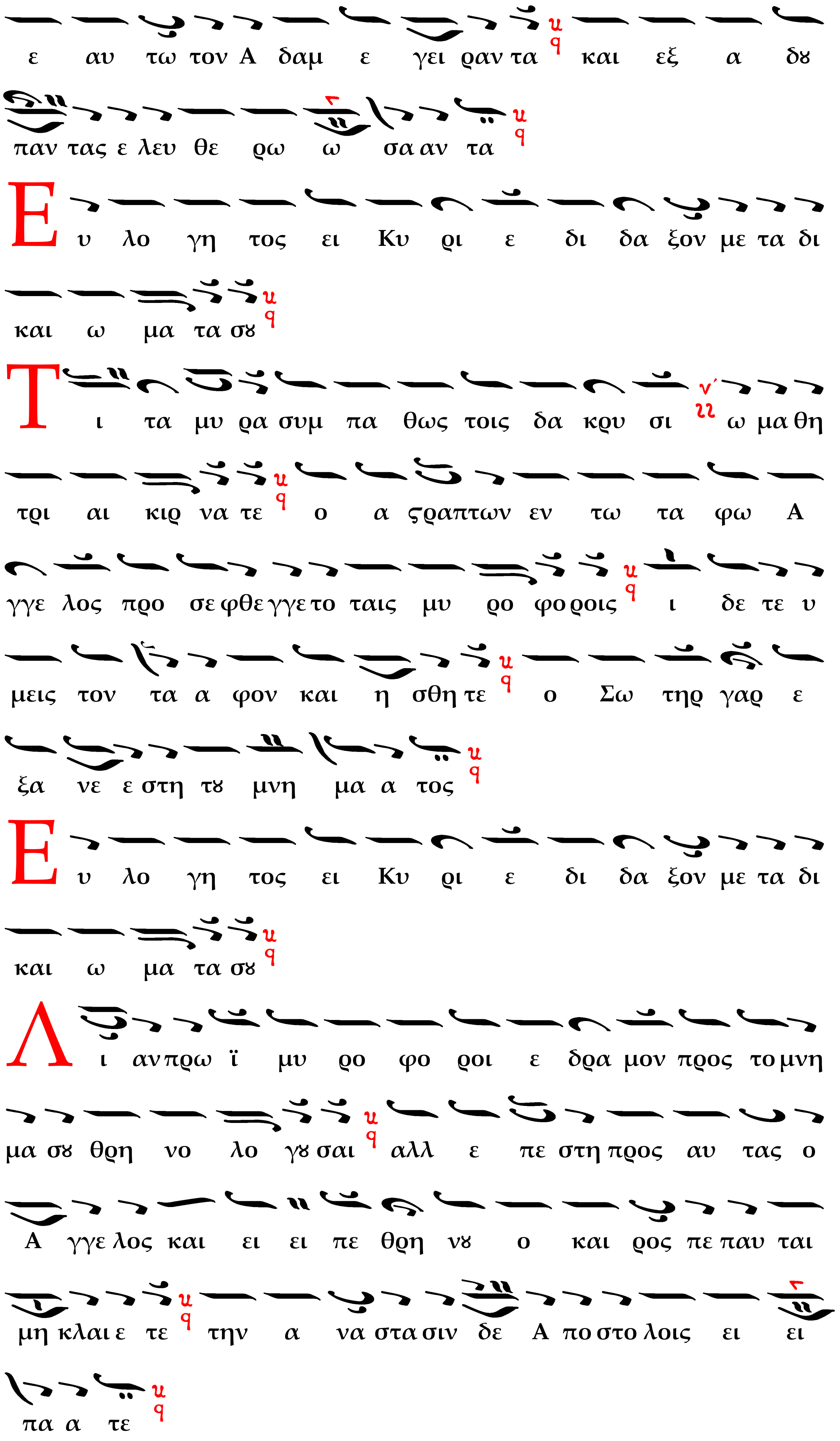
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δȣ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιρ να τε ο α ςραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τȣ μνη μα α τος
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Λ ι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σȣ θρη νο λο γȣ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νȣ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

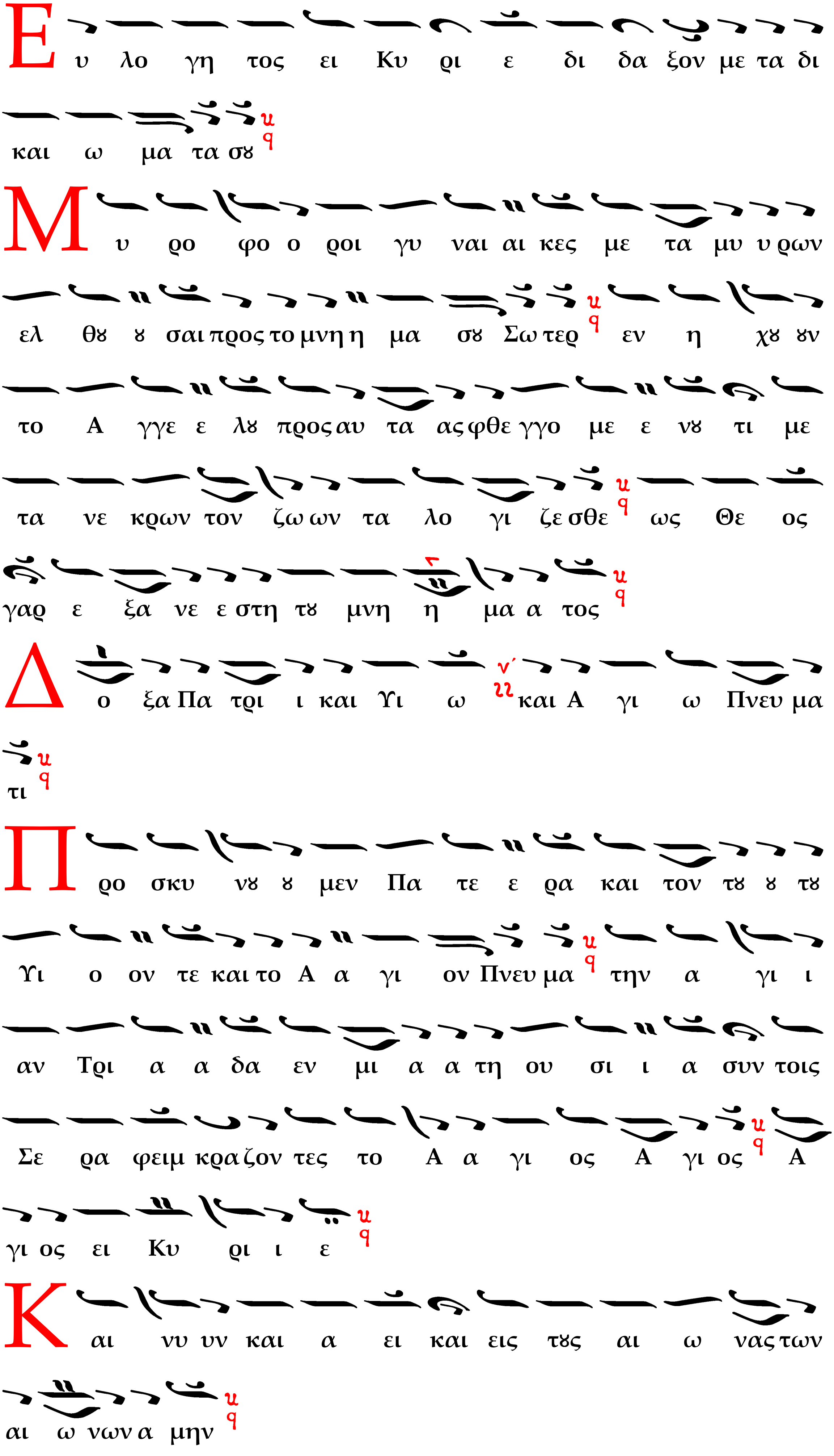
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σȣ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω τερ εν η χȣ ȣν
το Α γγε ε λȣ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νȣ τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τȣ μνη η μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π ρο σκυ νȣ ȣ μεν Πα τε ε ρα και τον τȣ ȣ τȣ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τȣς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κȣ ȣ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σȣ σαρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ
ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ος (δις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη
λȣ ȣ ϊ ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα

Ἀντίφωνον Α΄.

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
στρε ε ψας κα με Σω τηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

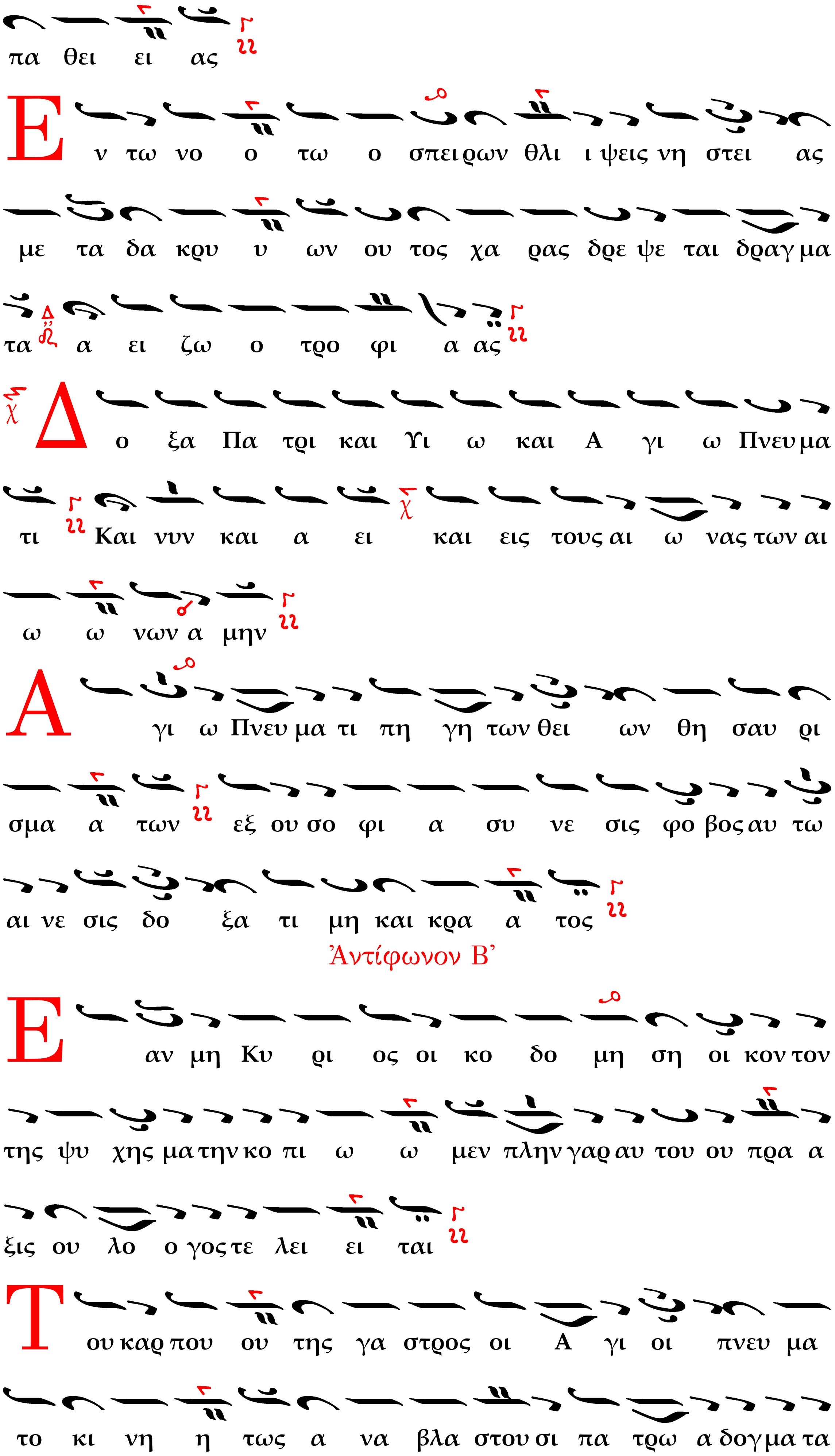
πα θει ει ας
Ε ν τω νο ο τω ο σπει ρων θλι ι ψεις νη στει ας
με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγ μα
τα α ει ζω ο τρο φι α ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος
Ἀντίφωνον Β’
Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται
Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογ μα τα

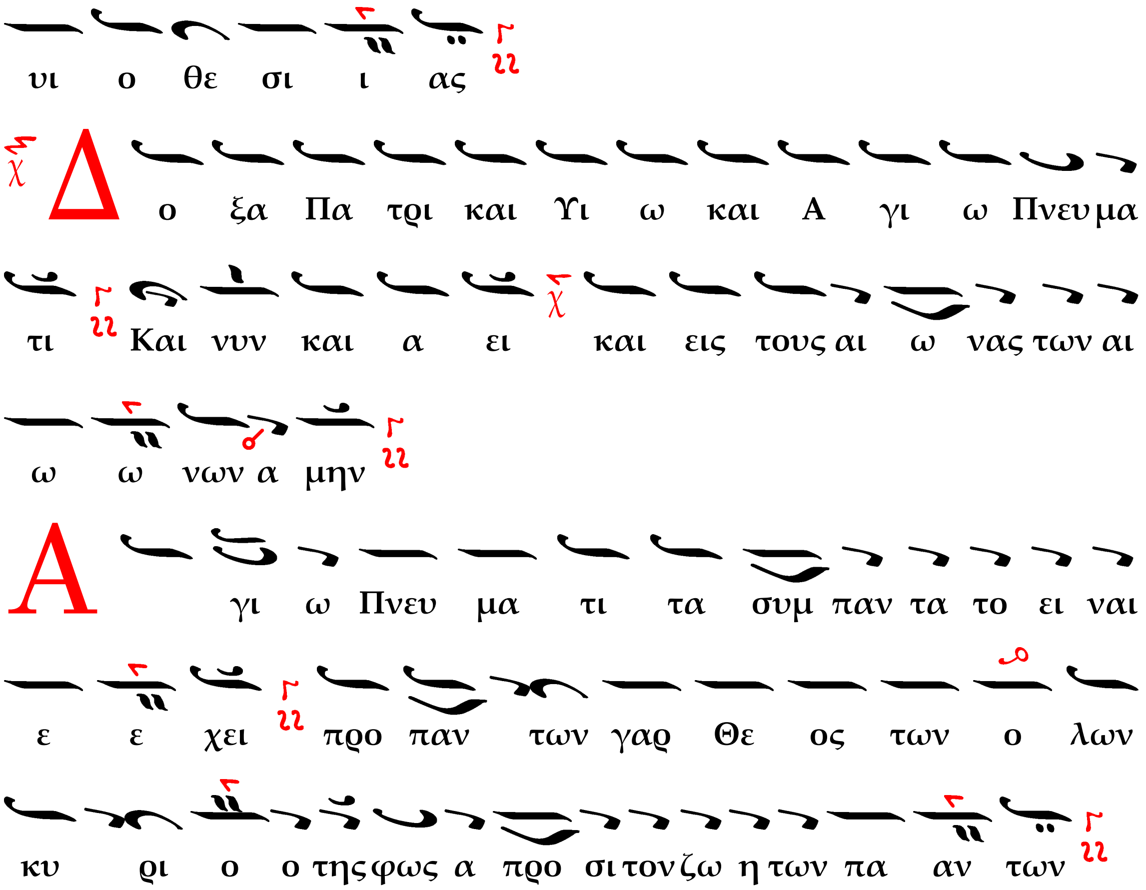
υι ο Θε σι ι ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

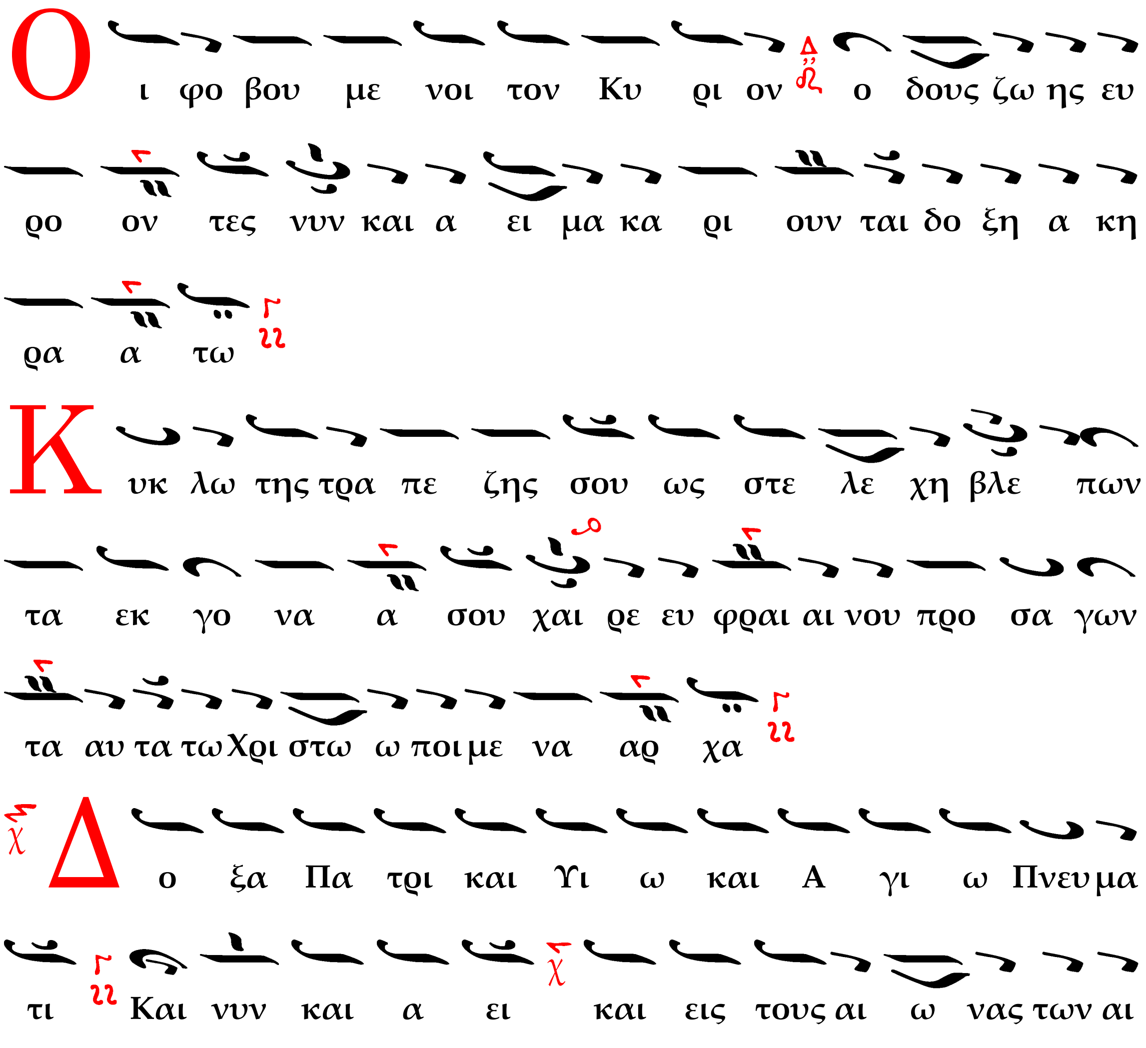
Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη
ρα α τω
Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βα θος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λατρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

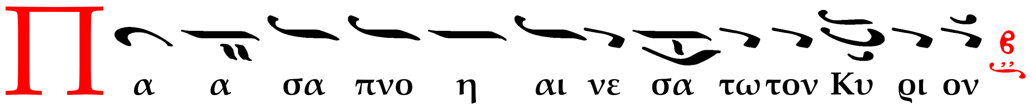

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

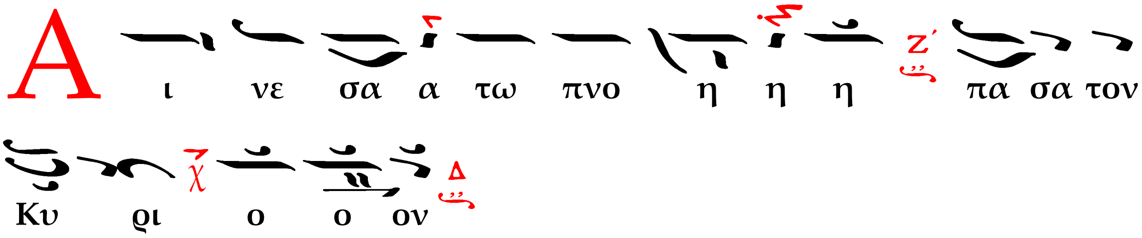

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γʹ)
Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ηʹ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κʹ 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς·

ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

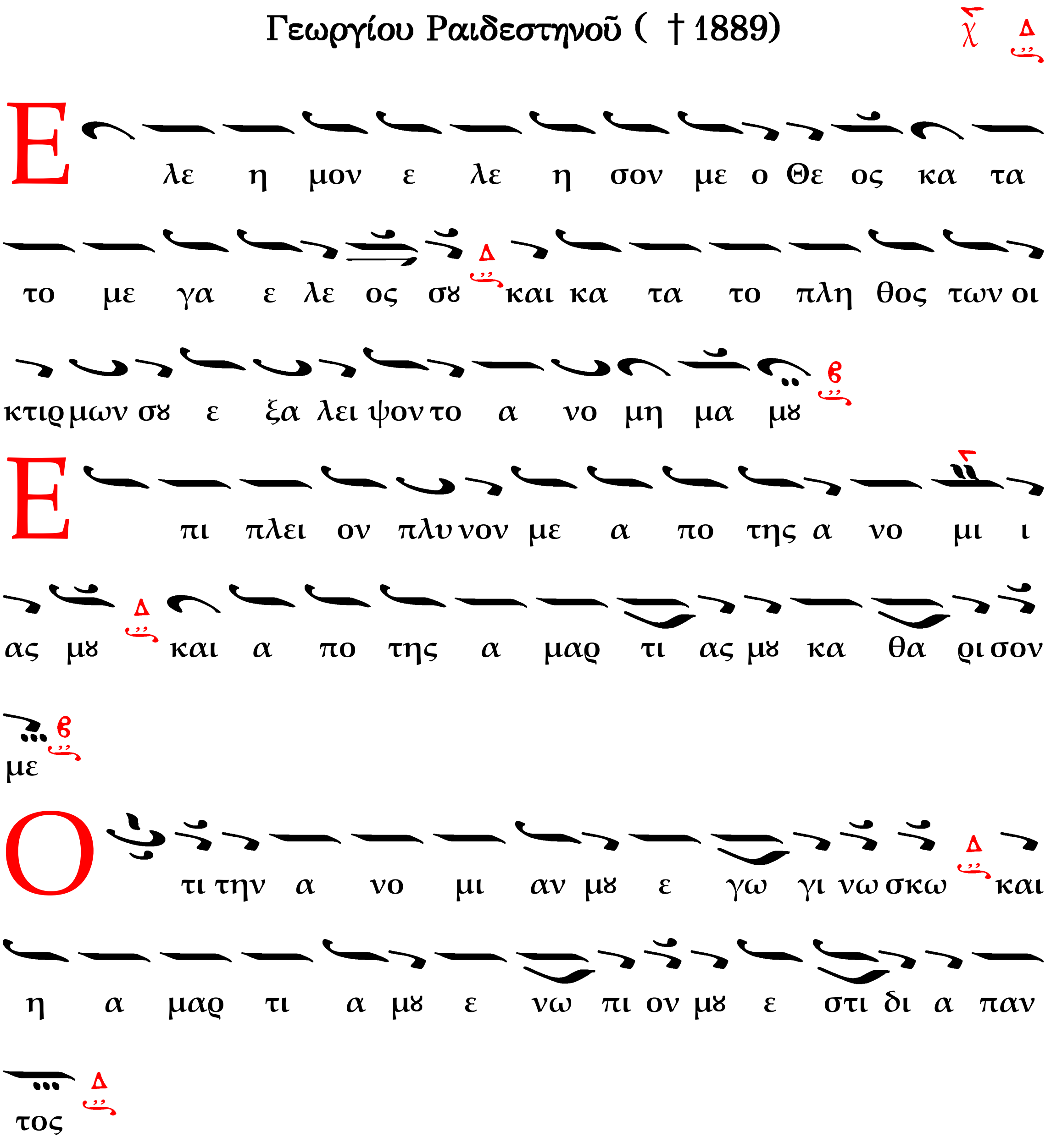

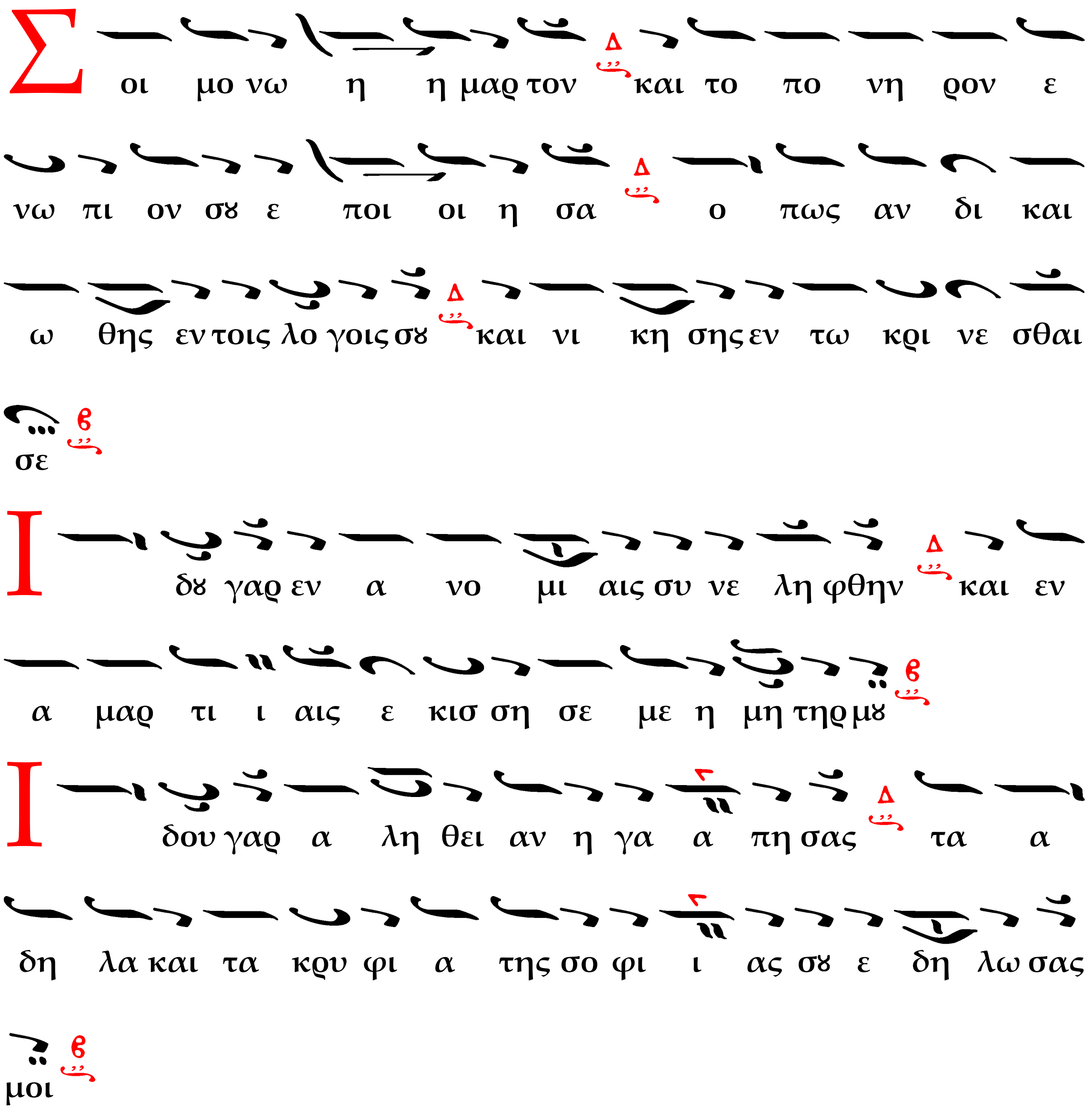

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

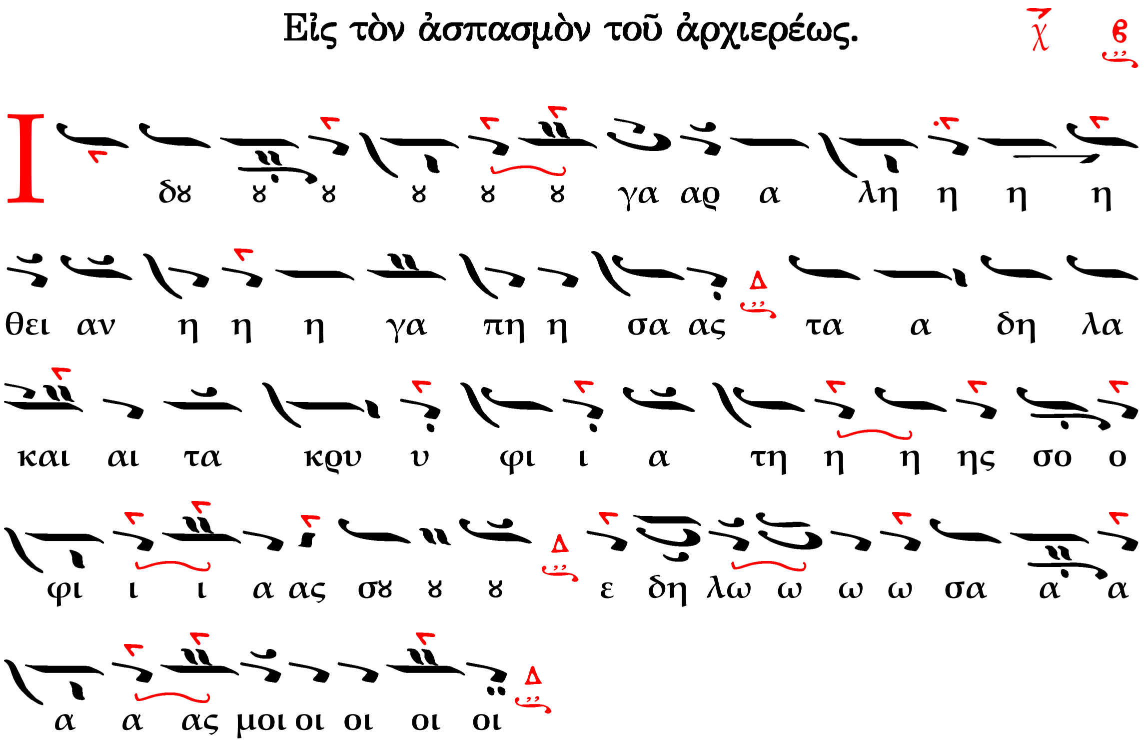

Ὁ α΄ χορός.

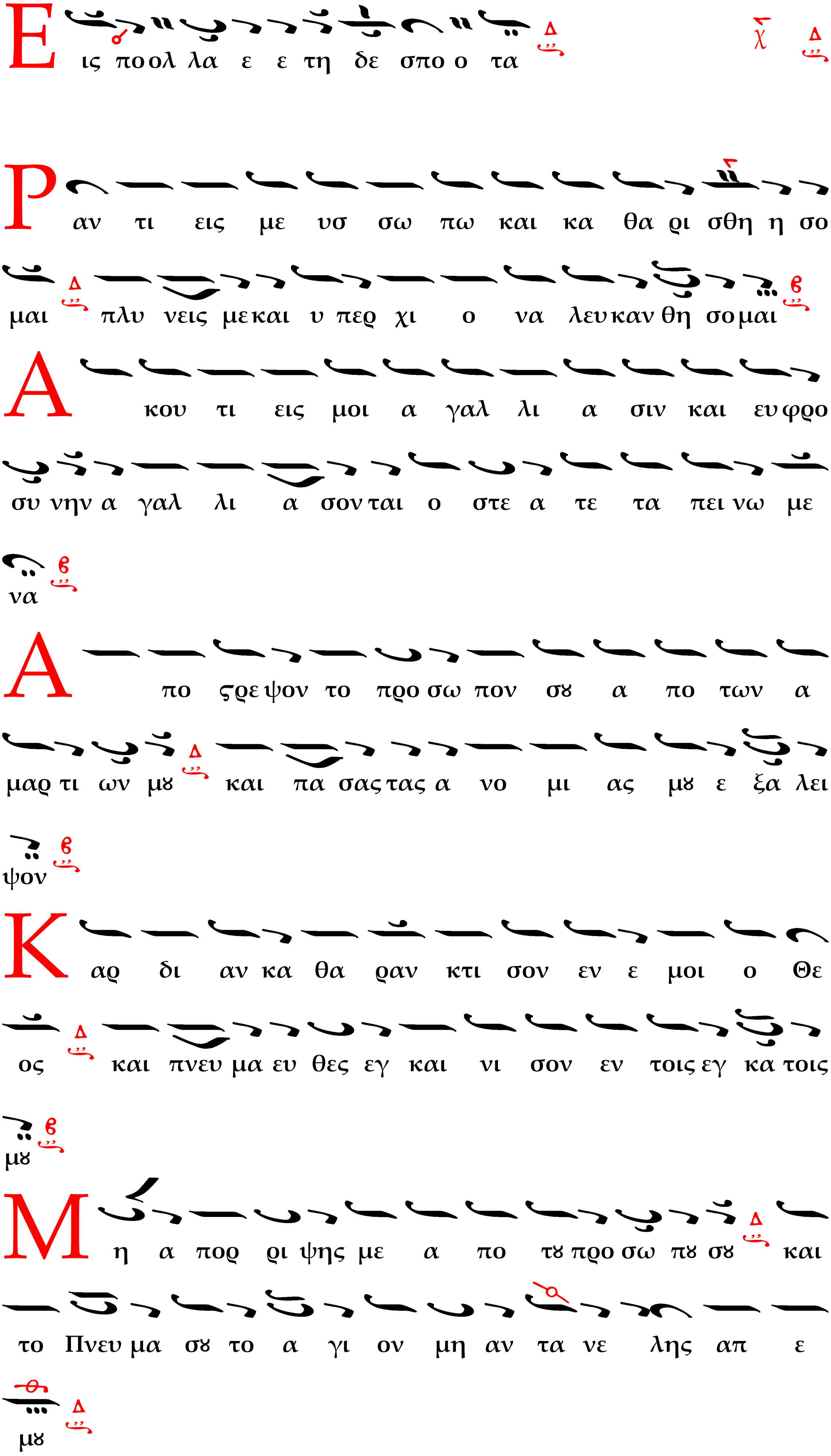
Εις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα
Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο μαι
Ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Απο ςρε ψον το προ σω πον σȣ α πο των α
μαρ τι ων μȣ και πα σας τας α νο μι ας μȣ ε ξα λει
ψον
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μȣ
Μη α πορ ρι ψης με α πο τȣ προ σω πȣ σȣ και
το Πνευ μα σȣ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μȣ

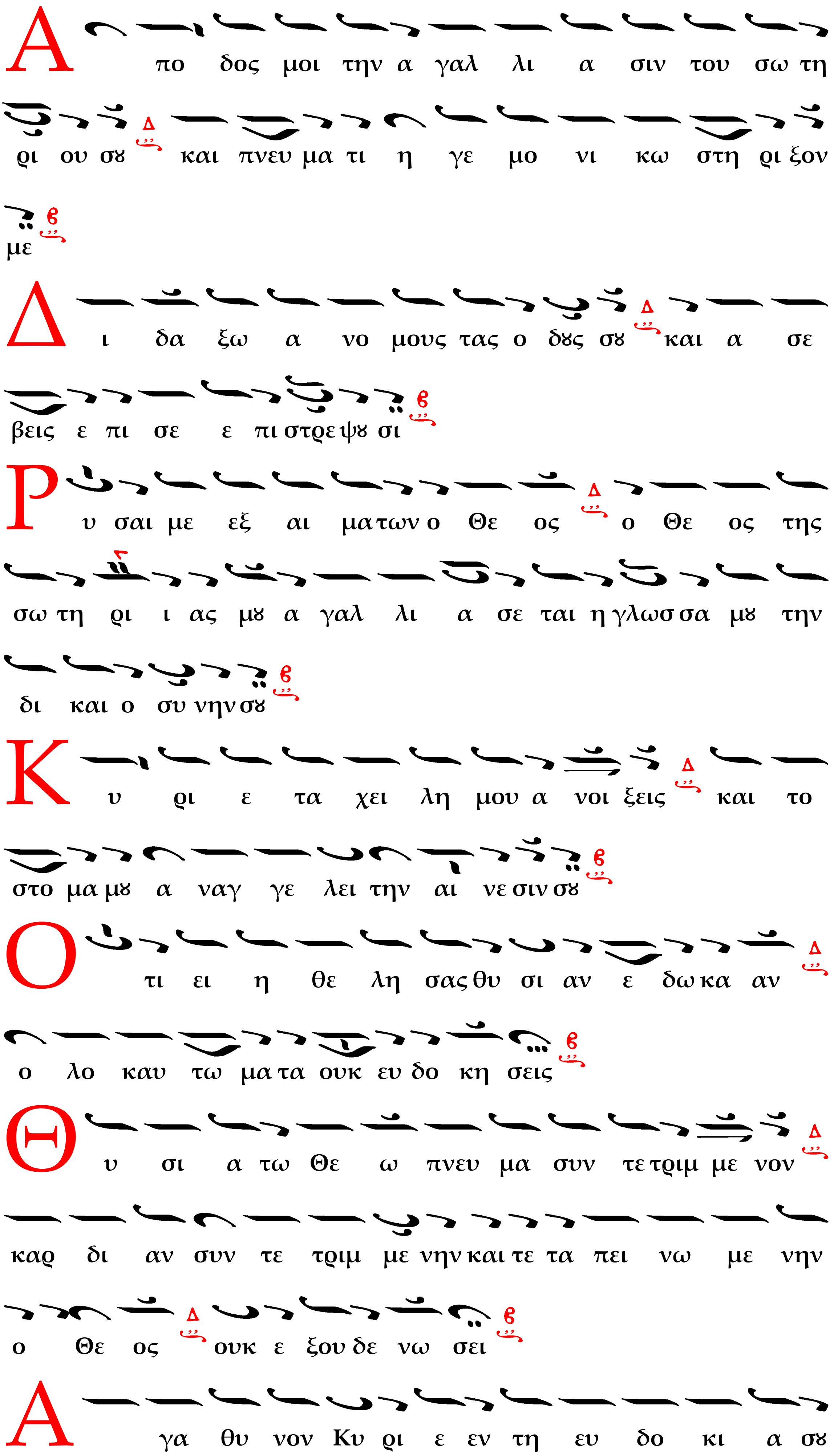
Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σȣ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δȣς σȣ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψȣ σι
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μȣ α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μȣ την
δι και ο συ νην σȣ
Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μȣ α ναγ γε λει την αι νε σιν σȣ
Ο τι ει η θε λη σας Θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει
Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σȣ

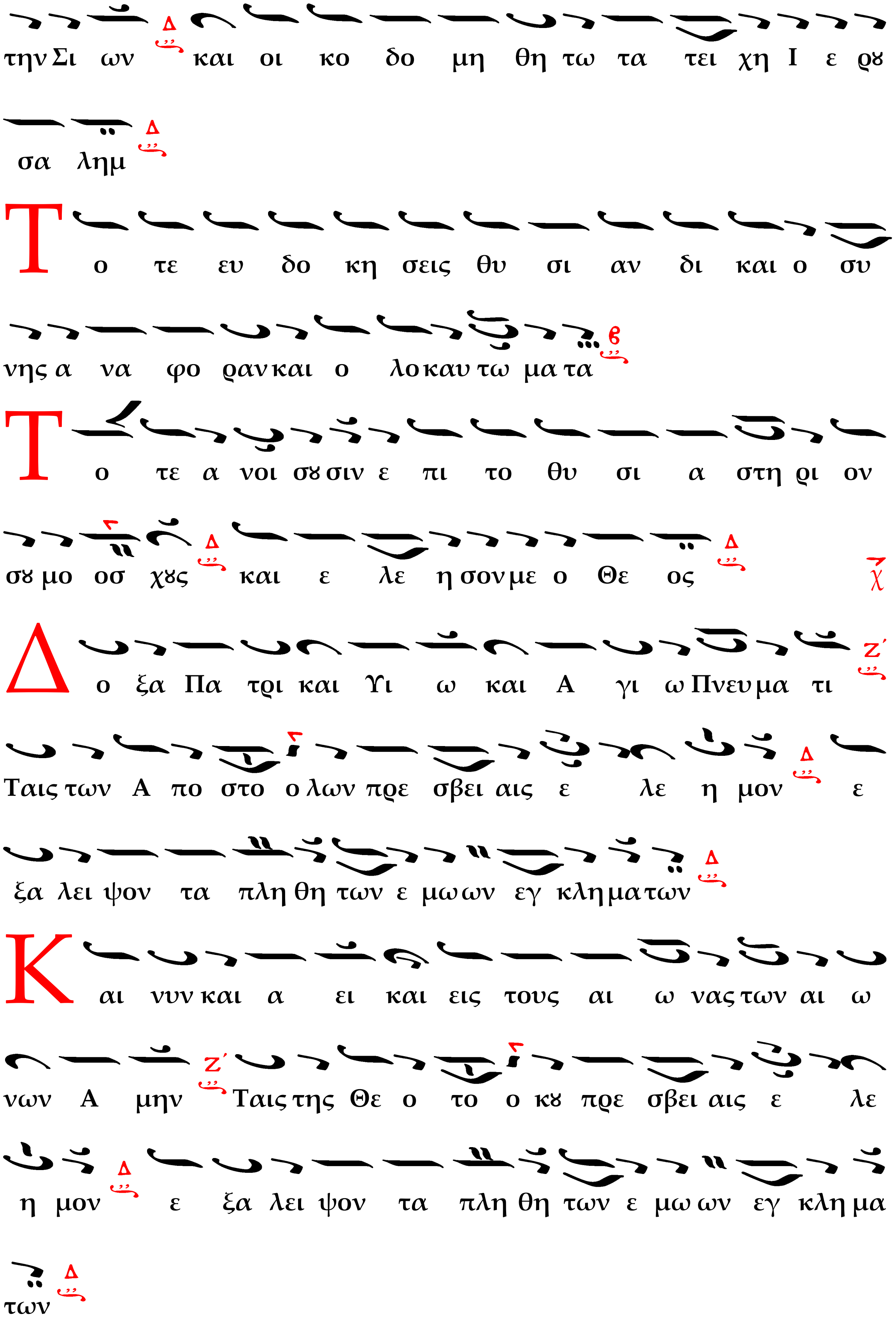

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

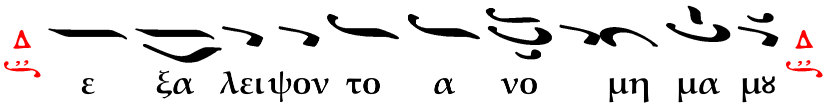

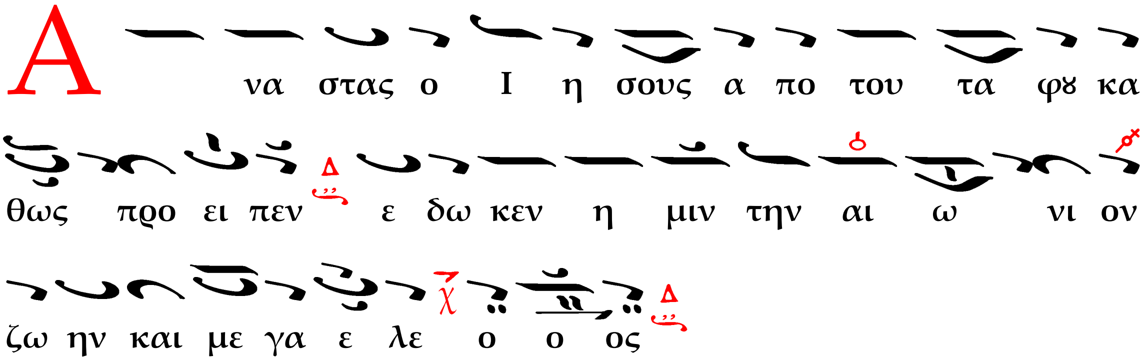

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβʹ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι

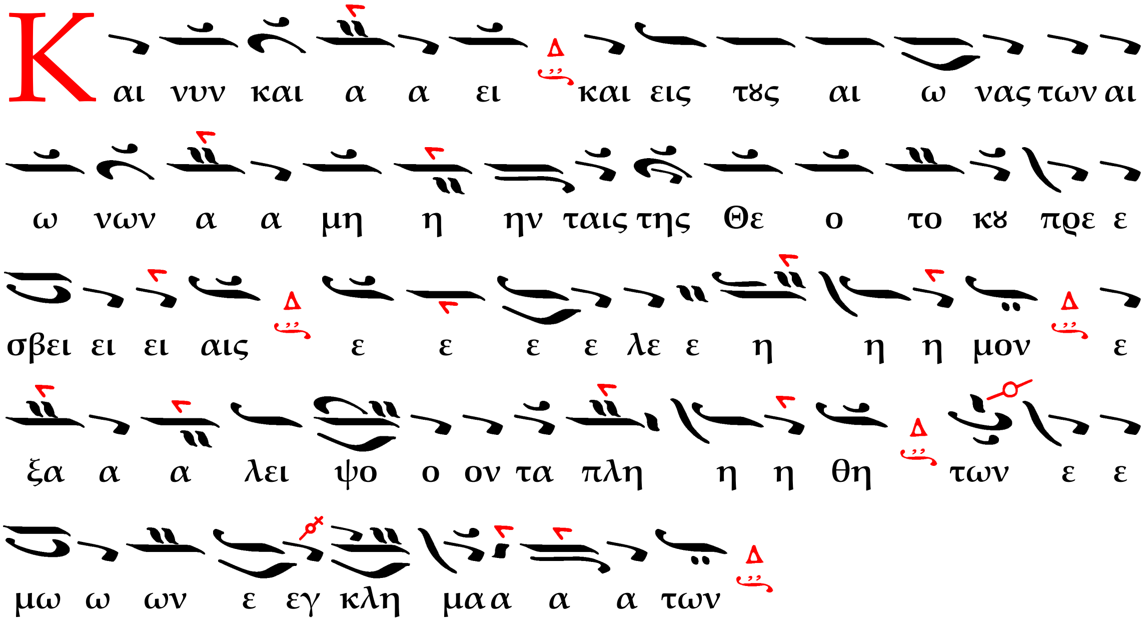

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

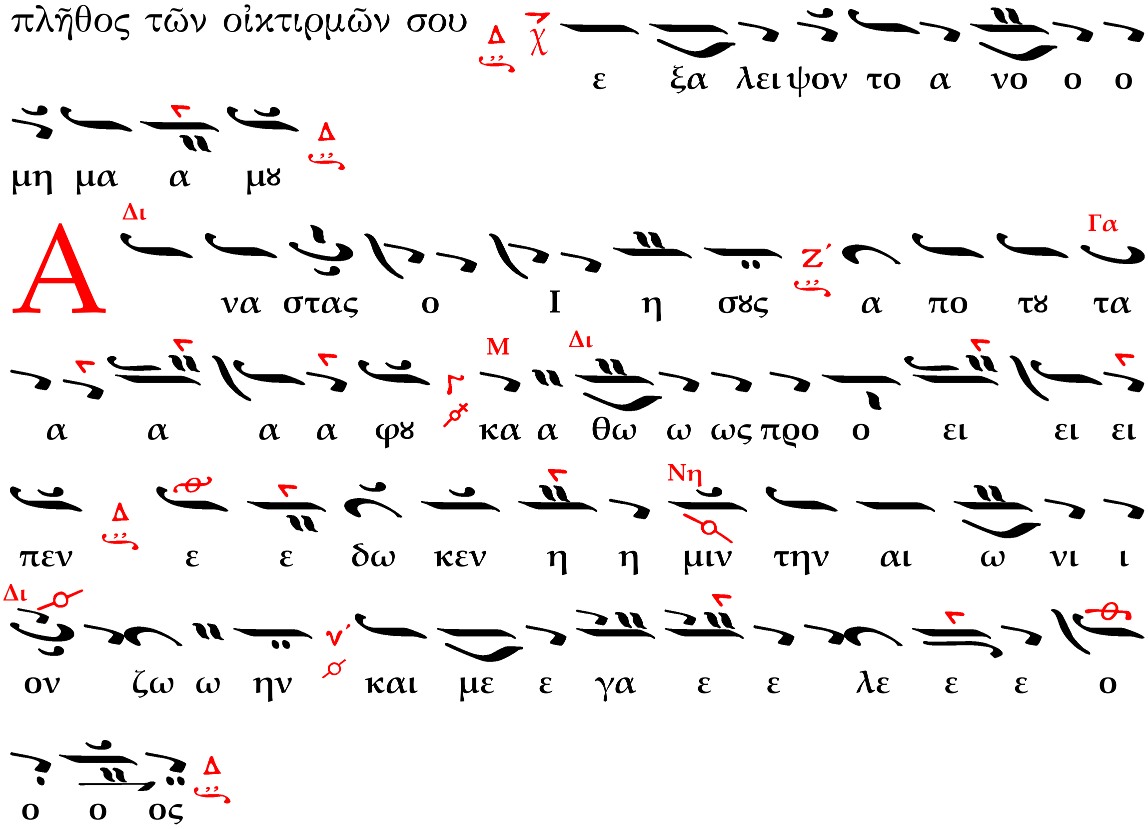

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος βαρύς. Ὁ εἱρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραήλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

ᾍδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ α΄ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἴδεος ἧκε.
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.
ᾨδὴ α΄. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Ἦχος — Βου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

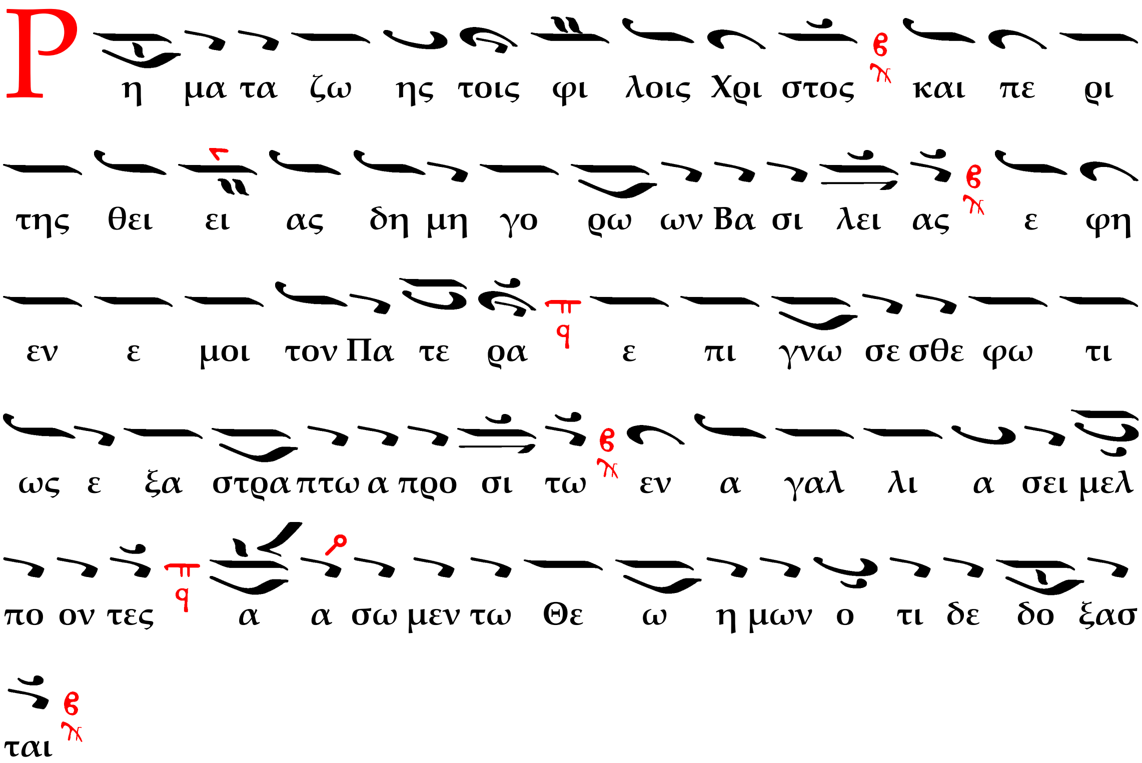

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ῥήματα ζωῆς, τοῖς φίλοις Χριστός, ...

Δόξα.

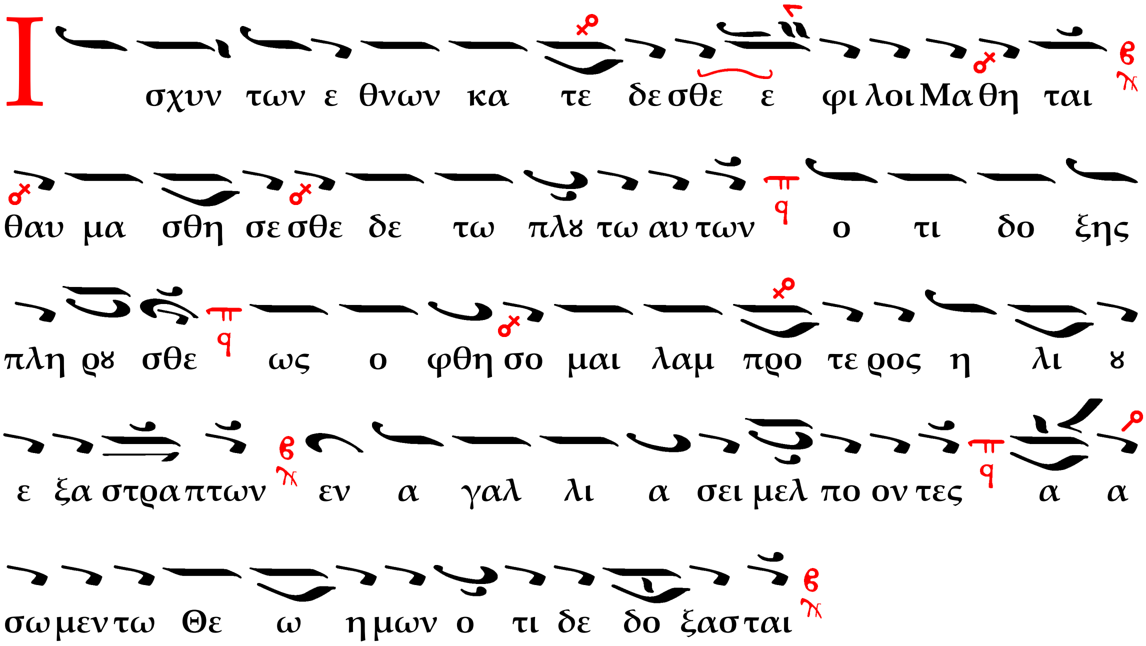

Καὶ νῦν.

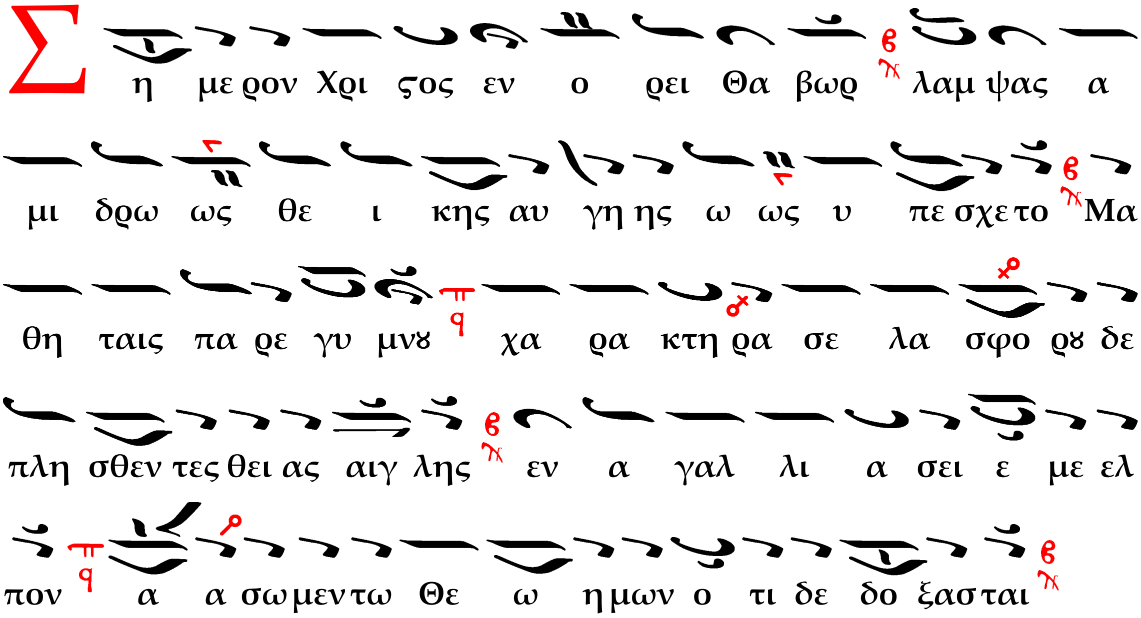

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὁ εἱρμός.

Ὁ κατ᾽ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἑκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι᾽ ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ᾅδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἱκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦχος Βου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

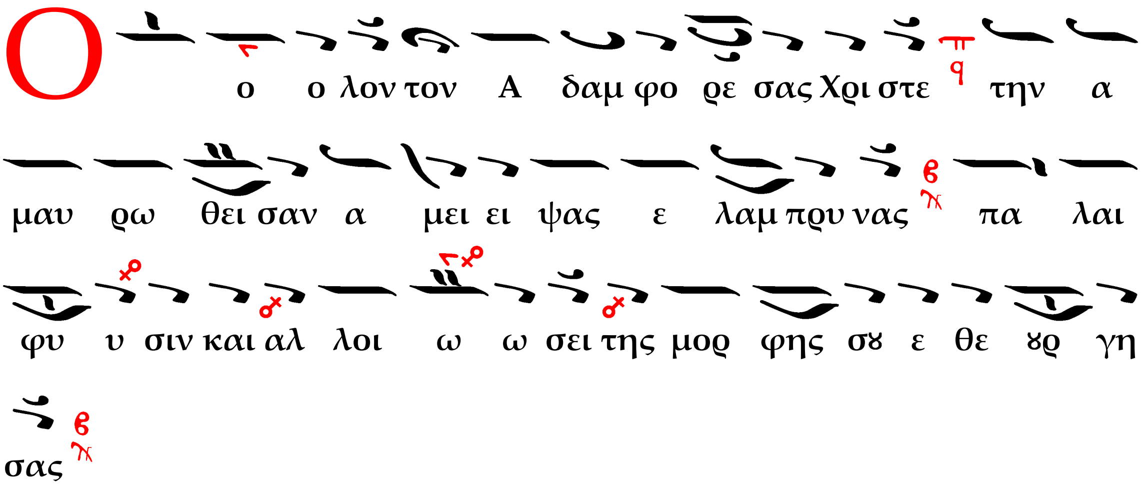

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, ...

Δόξα.

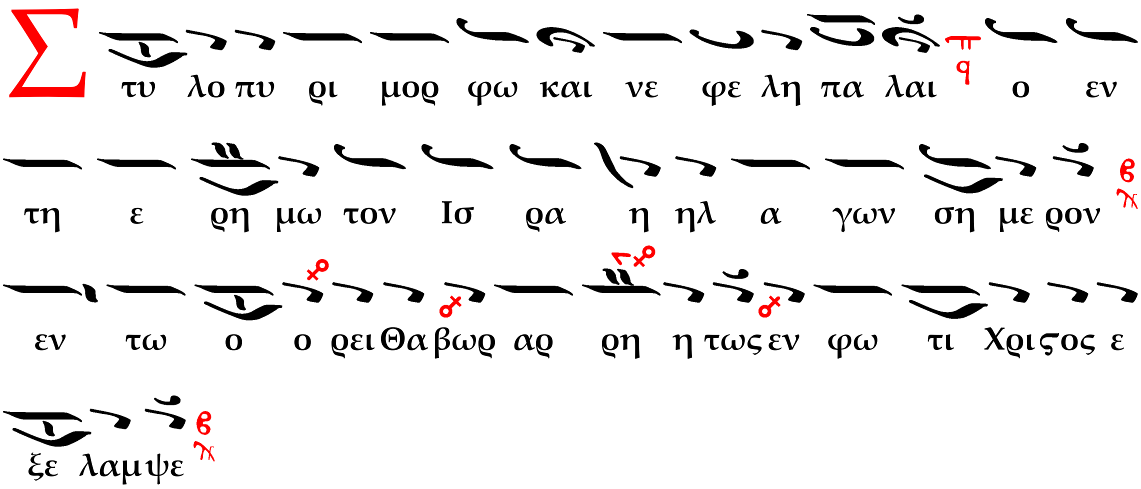

Καὶ νῦν.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεθέορτον Μεσῴδιον Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ Πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν,

προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν· Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ᾅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ᾅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ´ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὔπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχ. Ἐκ τῆς στολῆς μέν, σεπτὸς Εὖπλος λευΐτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στεῤῥὸς ὄντως ὁπλίτης.
Πλήγη ἑνδεκάτῃ ξίφει Εὖπλος κοπήεντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Στίχ. Πάντας ἐλεεῖς, ὦ Ἐλεοῦσα Κόρη,
Τοὺς τῷ σῷ Ναῷ εὐλαβῶς εἰσιόντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Οὐ θαῦμα βρύειν θαυμάτων πληθὺν ξένων,
Μορφὴν θεουδῆ θαυματεργάτου Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου, Γαϊανοῦ, Ζήνωνος, Μάρκου καὶ Μακαρίου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἐξαέρῳ οἴκῳ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν τοῖς Δαρείου.

Στίχ. Νεοφύτῳ, Ζήνωνι καὶ τῷ Γαΐῳ,

Στρωμνή τις ἡ κάμινος, ἧς κεῖται μέσον.
Ὤφθησαν ὀσμὴ θυμιαμάτων ξένη,
Τρεῖς ζωόκαυστοι Μάρτυρες τῇ Τριάδι.

Ὁ Ὅσιος Πασσαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,
Πασῶν ἀμοιβὰς γῆς ἀποστὰς λαμβάνει.

Ὁ Ὅσιος Νήφων, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθω κοινοβιακῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἀσκήσας, καὶ γενόμενος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λιπὼν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρείαν,
Χριστῷ παρέστη τῷ προέδρῳ τῶν ὅλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑπερφυοῦς κατὰ Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἔῤῥιξε παῖδας στρατιᾶς ἀλλοφύλων,
Πόλιν τ᾿ ἔσωσε Κερκύρας ὁ προστάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου ἡγεμόνος τοῦ Ὄστρογκ, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ σχήματι μετονομασθέντος Θεοδοσίου μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Πᾶσαν παριδὼν ἡγεμονίας δόξαν,
Σοφὸς Θεοδόσιος Χριστῷ συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Νεομαρτύρων Ἀναστασίου καὶ Δημητρίου τῶν ἐν Λέσβῳ ἀθλησάντων.

Στίχ. Λέσβου ἔπαινος καὶ χαρὰ Ἐκκλησίας,
Γέγονε δυὰς σεπτῶν Νεομαρτύρων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1η Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος Γα

ᾠδὴ α΄

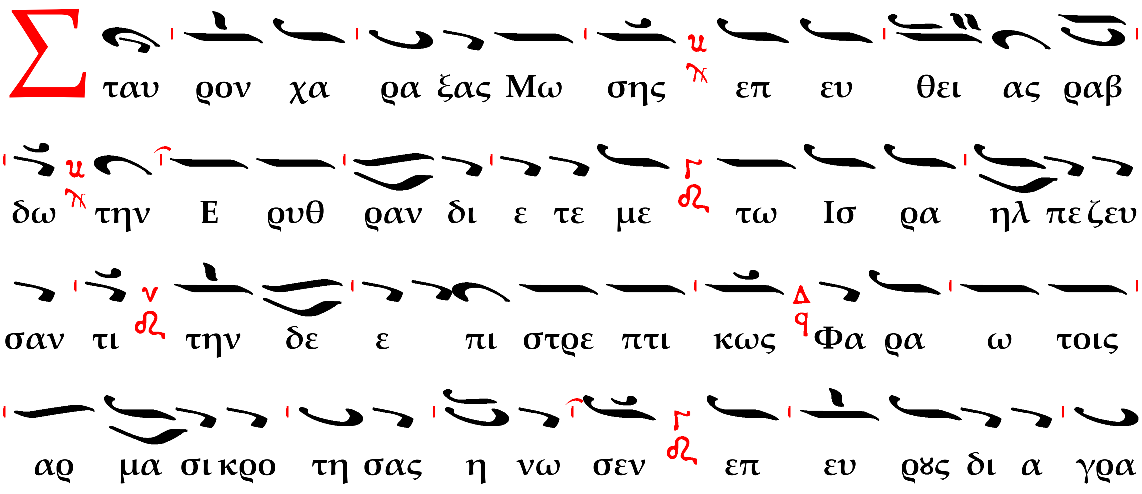

ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾨδὴ γ΄ Ἦχος Νη

Ραβ δος εις τυ υ πον τȣ μυ στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ᾨδὴ δ΄ Ἦχος Γα

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σȣ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σȣ
και ε δο ξα σα σȣ την Θε ο τη τα

ᾨδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρι σμα κα ρι ι ςον ξυ υ υ λον εν ω
ε τα α α θη Χρι ςος ο βα σι λε ευς και Κυ ρι
ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας

το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι

σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ

χαις η η μων

ᾠδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

πȣ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ

περ κο σμι ον Α να ςα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν

τȣ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στȣ ȣ ȣ τȣ Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι

σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

Ε εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νȣ δυ σε

βȣς λα ȣς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γȣς ο μως τρεις Παι δας ȣκ ε

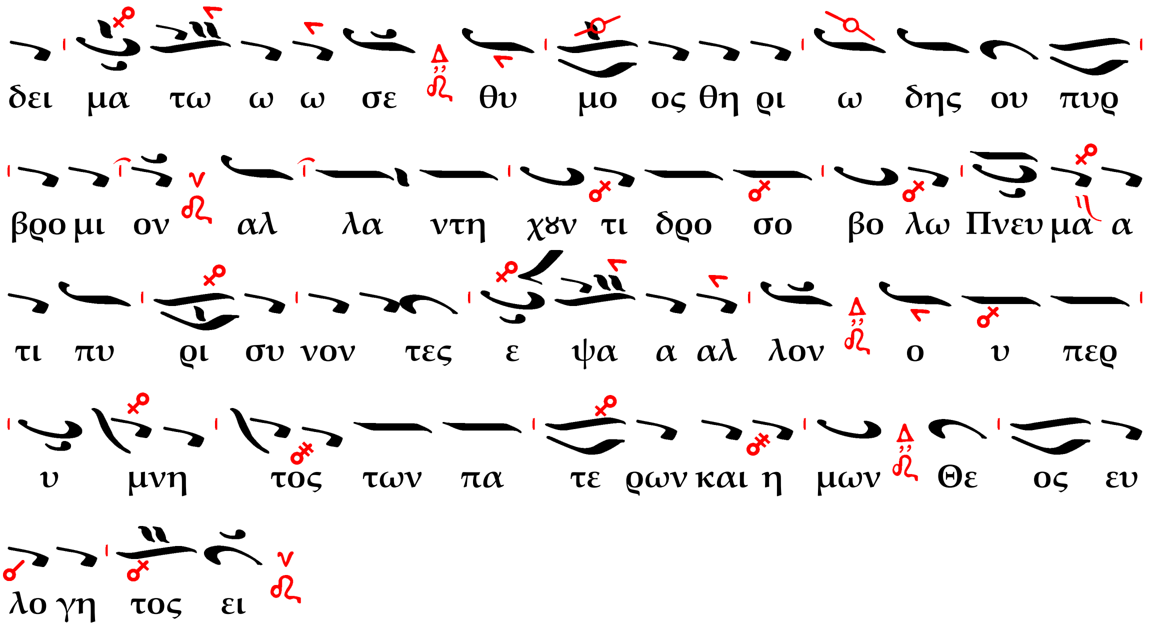

ᾠδὴ η´

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

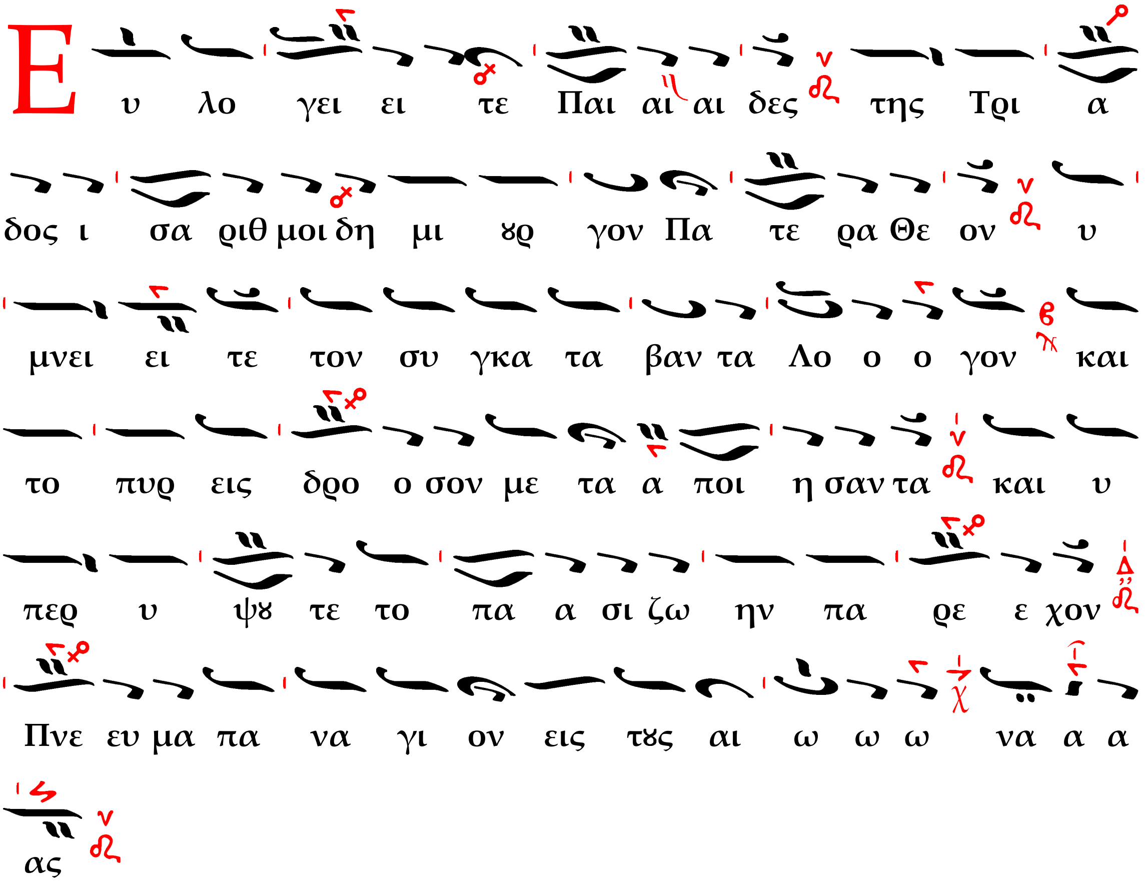

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

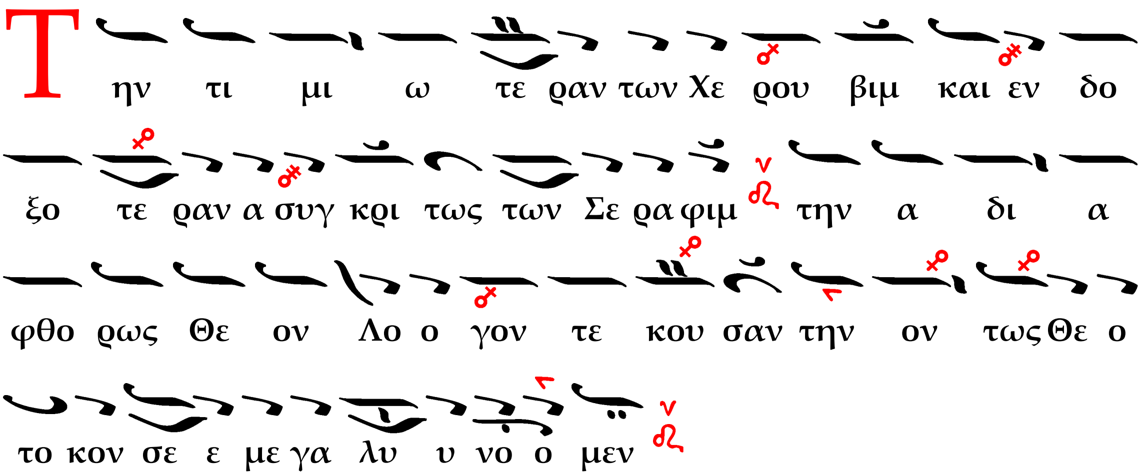

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

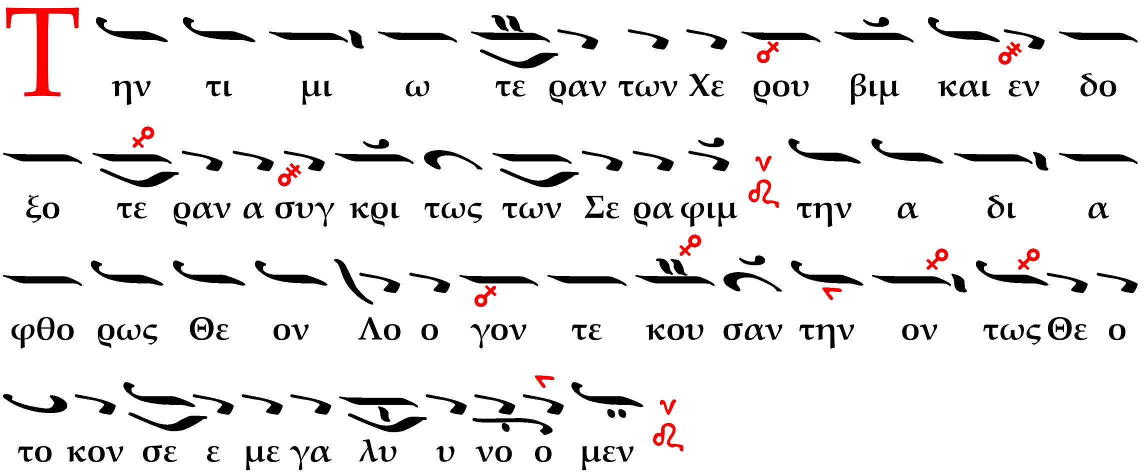

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

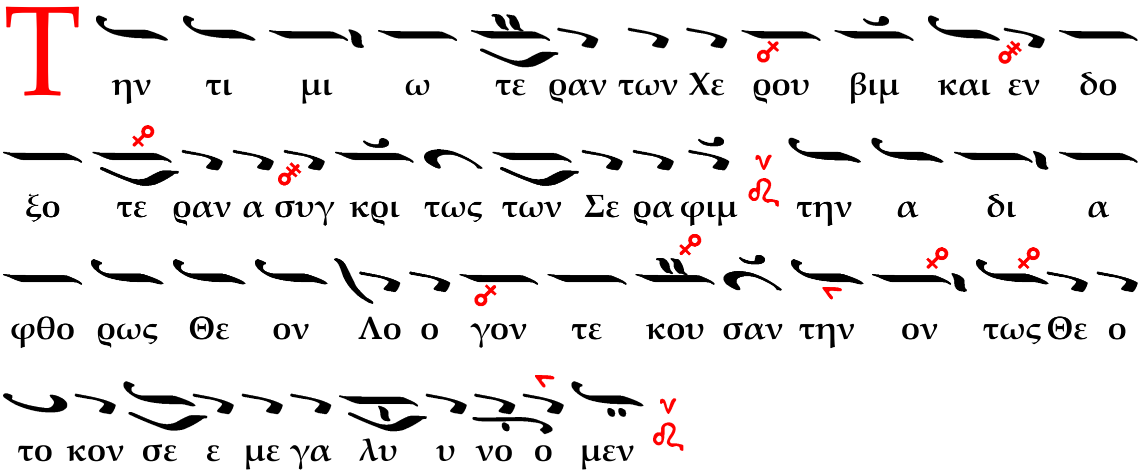

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ᾠδὴ θ΄

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τȣ σαυ ρȣ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τȣ ȣρ γη

ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψȣ με ε νȣ προ

σκυ νȣ ȣν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τȣ

ὁ β΄ χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η΄.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος Γα . Αὐτόμελον. (ἐκ γ΄).

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε

ε ε ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν

νη η η η του εν τω φα νεν τι φω τι ι

ι ι ι σου ου ου ου ου ου ου ση με ρον εν

Θα α βω ρι ι ι ι ω φως ει δο μεν το

ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε ε ευ μα φω

τα γω γȣν πα α σαν κτι ι ι ι σιν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα

Πα σα πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον

Κυ ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων

ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

Θε ε ω

Αι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε

ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

τον πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι

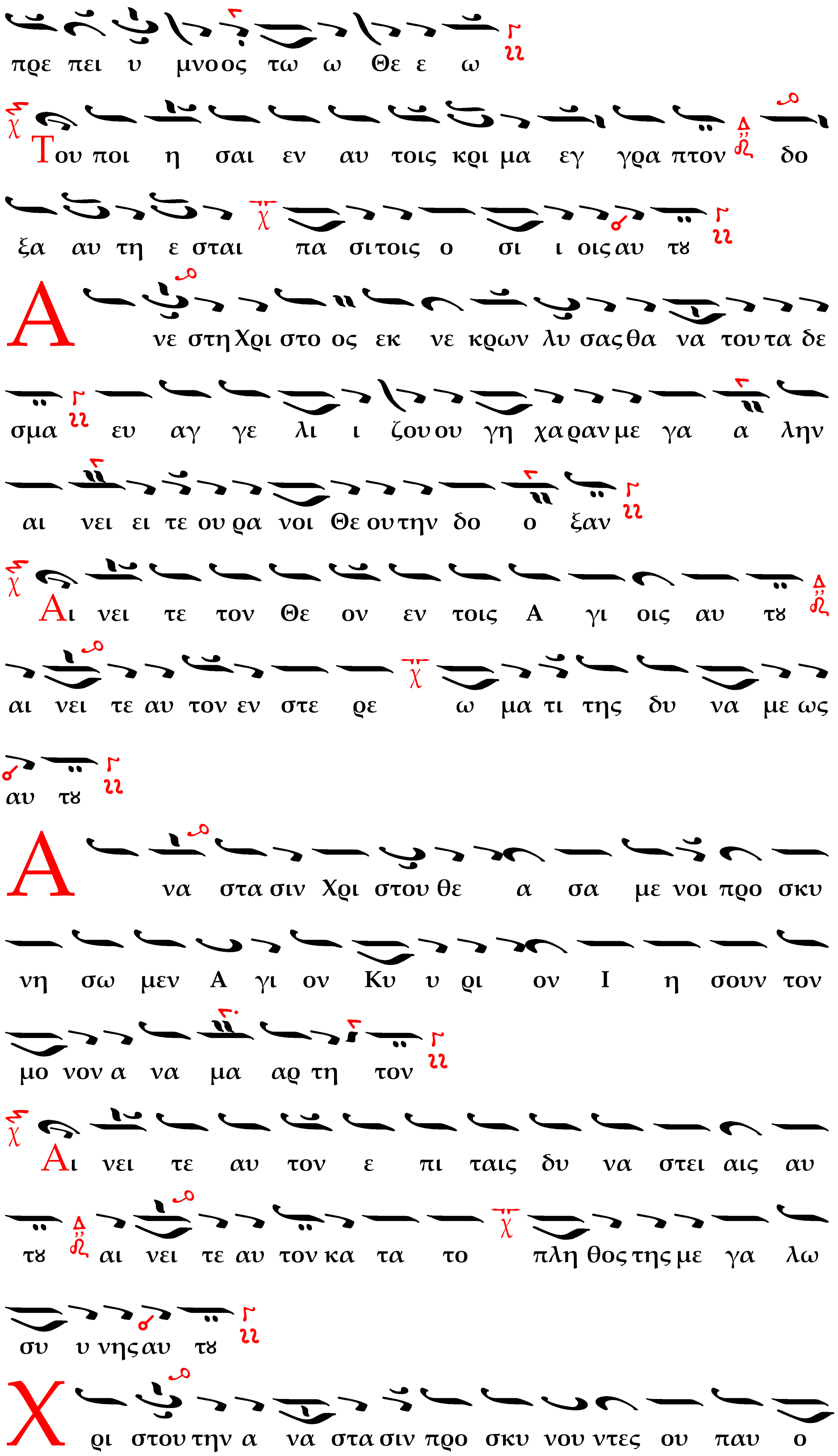
πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω
Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τȣ
Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τȣ
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
αυ τȣ
Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα αρ τη τον
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
τȣ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω
συ υ νης αυ τȣ
Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

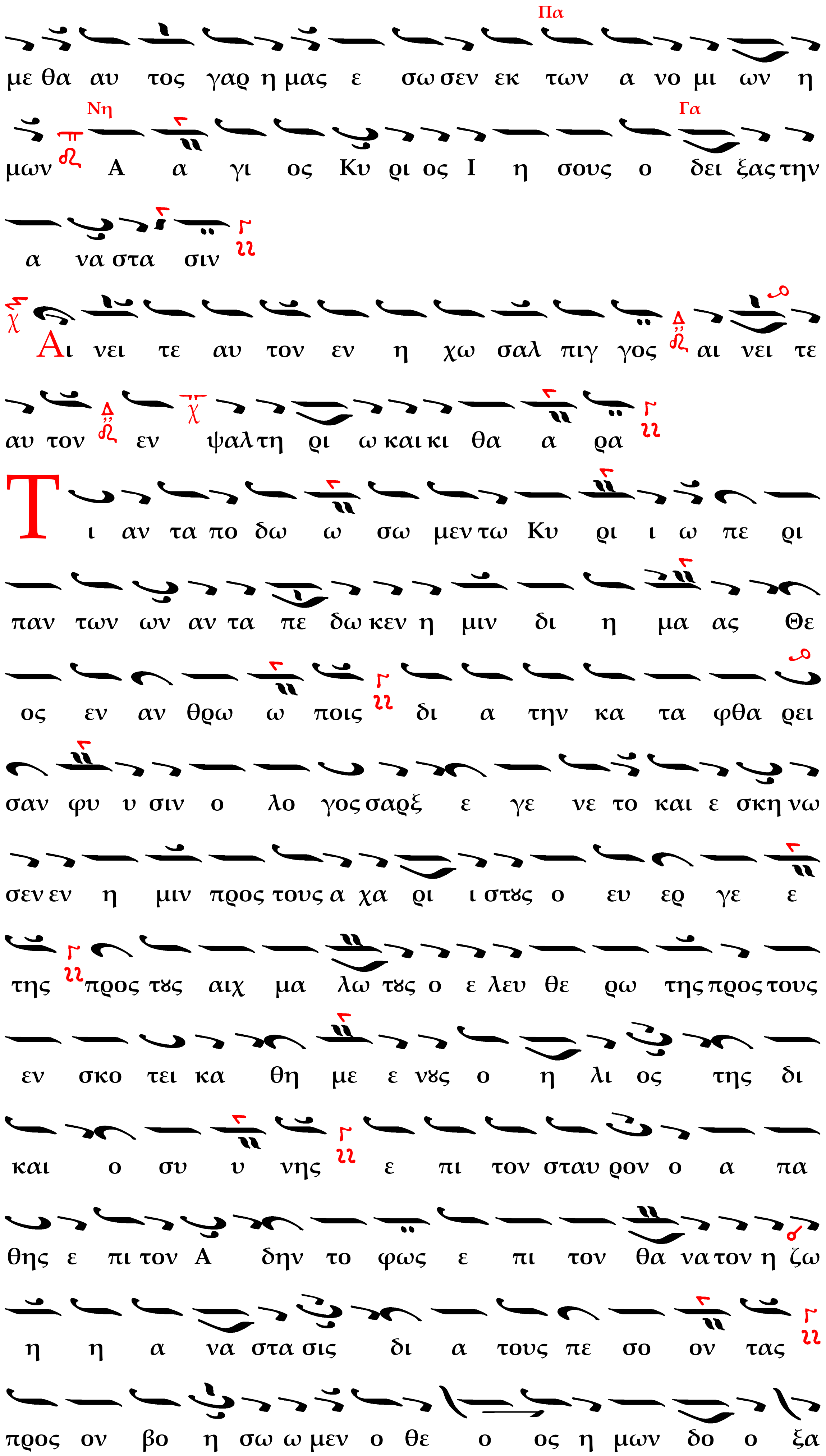
Πα
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η
Νη Γα
μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την
α να στα σιν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει
σαν φυ υ σιν ο λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στȣς ο ευ ερ γε ε
της προς τȣς αιχ μα λω τȣς ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νȣς ο η λι ος της δι
και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας
προς ον βο η σω ω μεν ο Θε ο ος η μων δο ο ξα

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. ϛ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. ζ΄. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἠλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι᾽ ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η΄. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ἦχος Νη

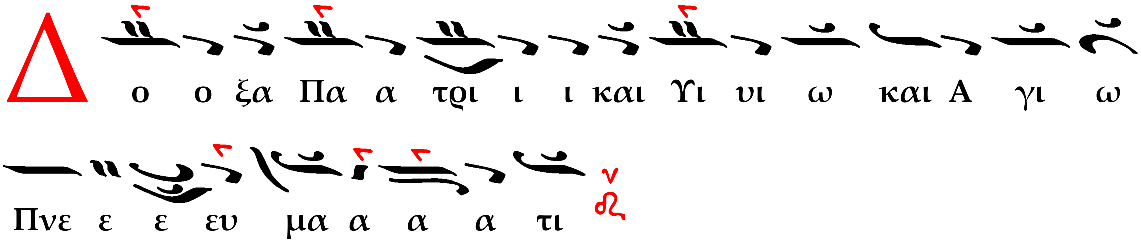

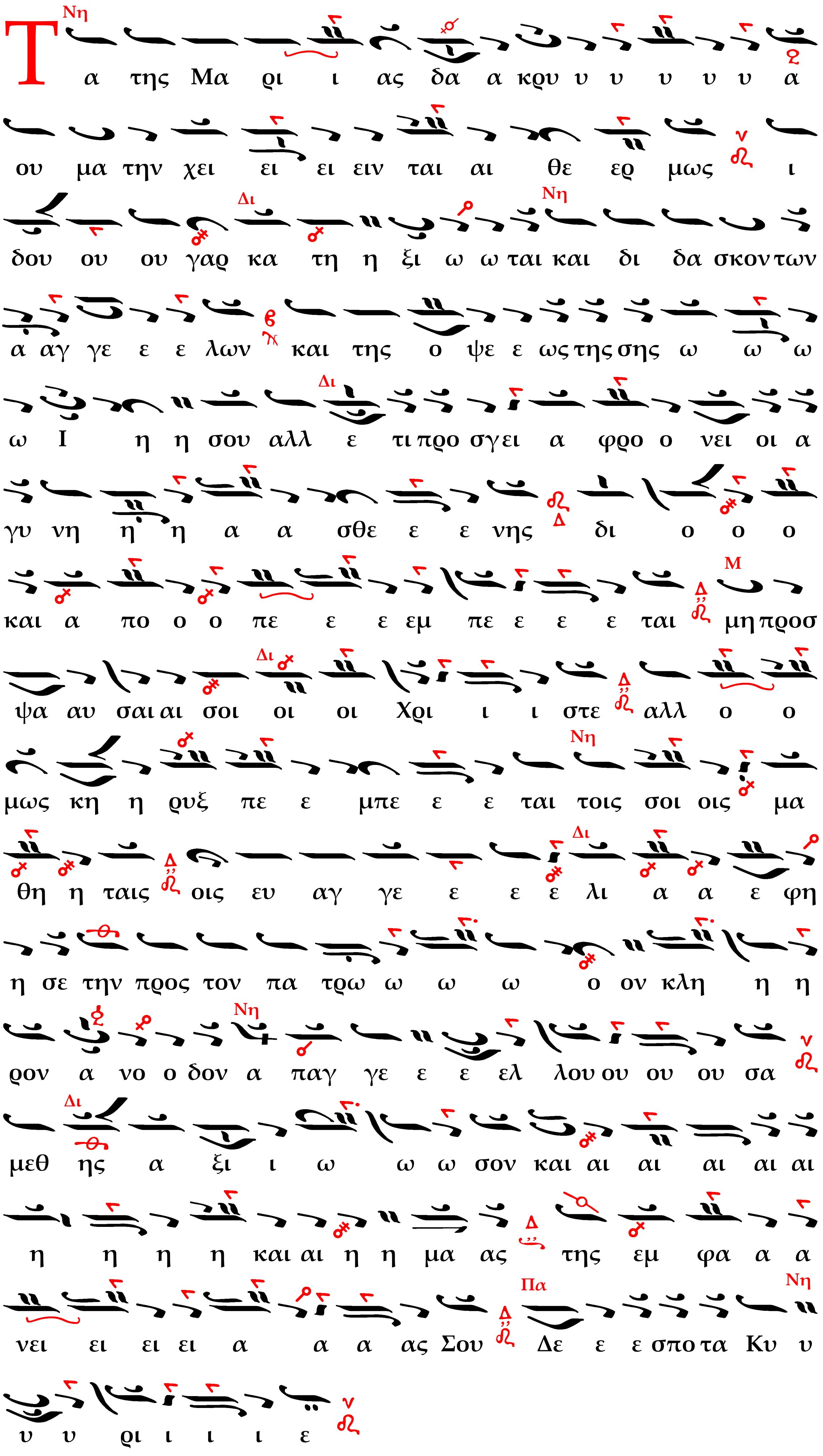
Τ α της Μα ρι ι ας δα α κρυ υ υ υ υ υ α
ου μα την χει ει ει ειν ται αι θε ερ μως ι
δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκοντων
α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ως της σης ω ω ω
ω Ι η η σου αλλ ε τι προ σγει α φρο ο νει οι α
γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο ο
και α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται μη προσ
ψα αυ σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι στε αλλ ο ο
μως κη η ρυξ πε ε μπε ε ε ται τοις σοι οις μα
θη η ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι α α ε φη
η σε την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον κλη η η
ρον α νο ο δον α παγ γε ε ε ελ λου ου ου ου σα
μεθ ης α ξι ι ω ω ω σον και αι αι αι αι αι
η η η η και αι η η μα ας της εμ φα α α
νει ει ει ει α α α ας Σου Δε ε ε σπο τα Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

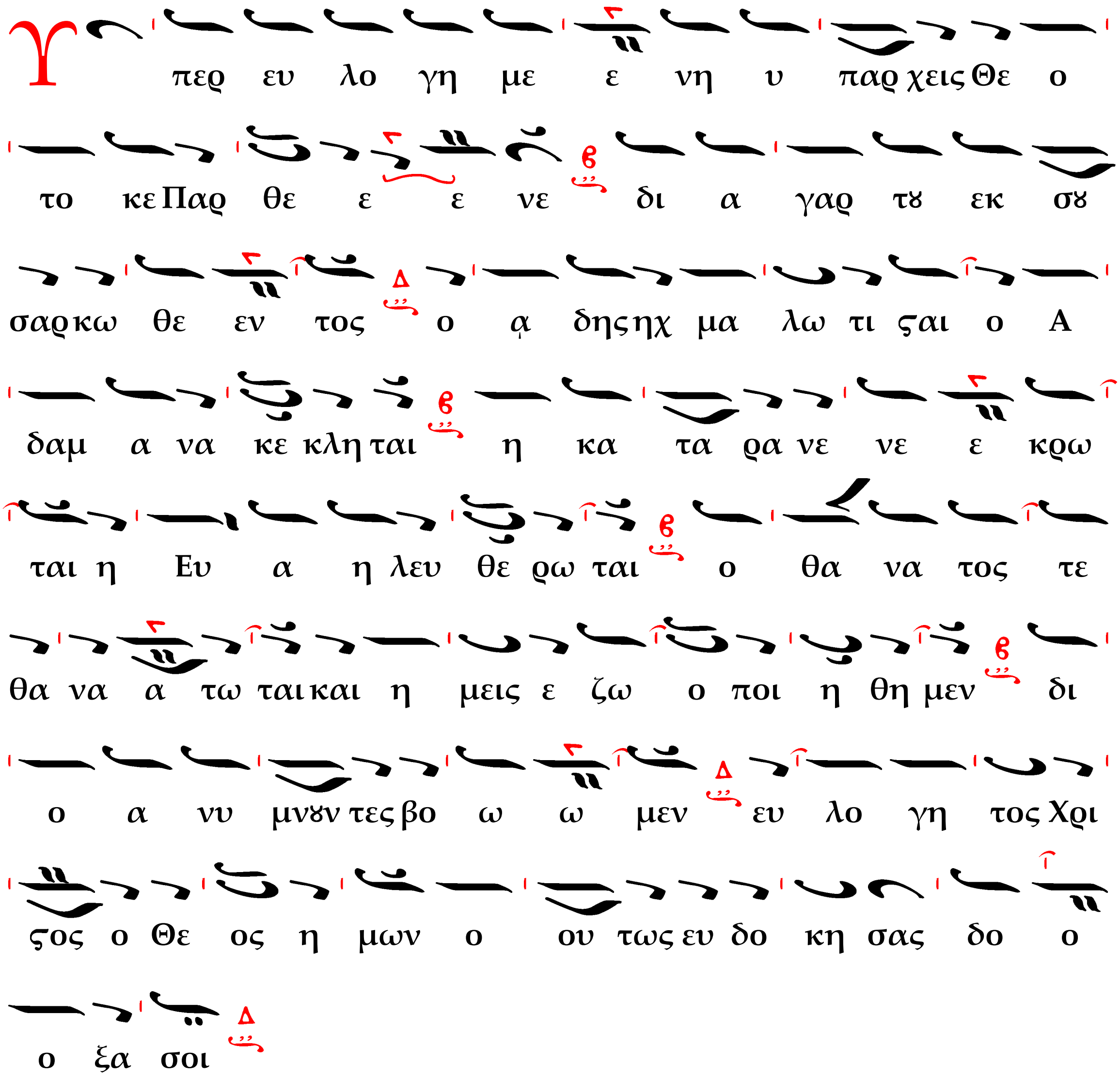

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἦχος Γα

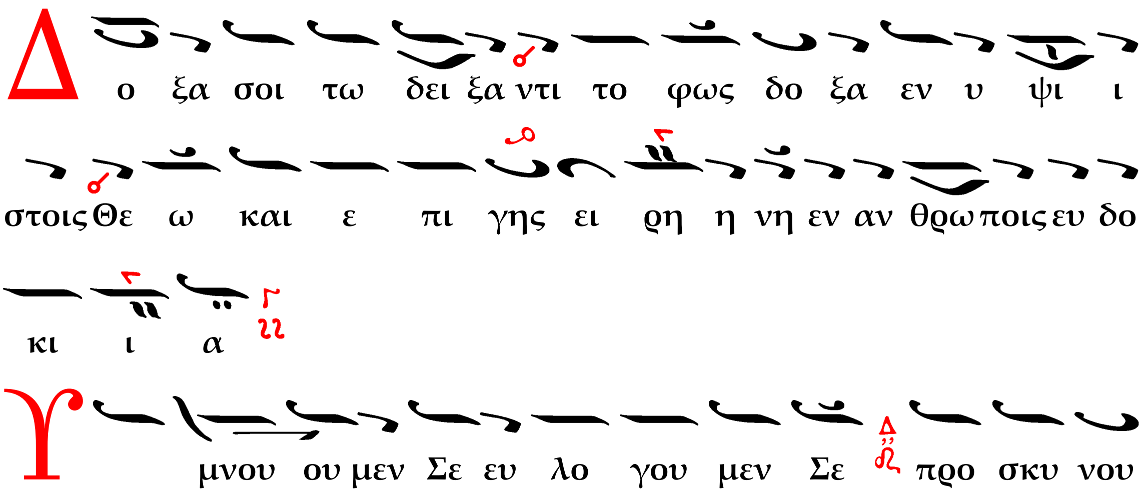

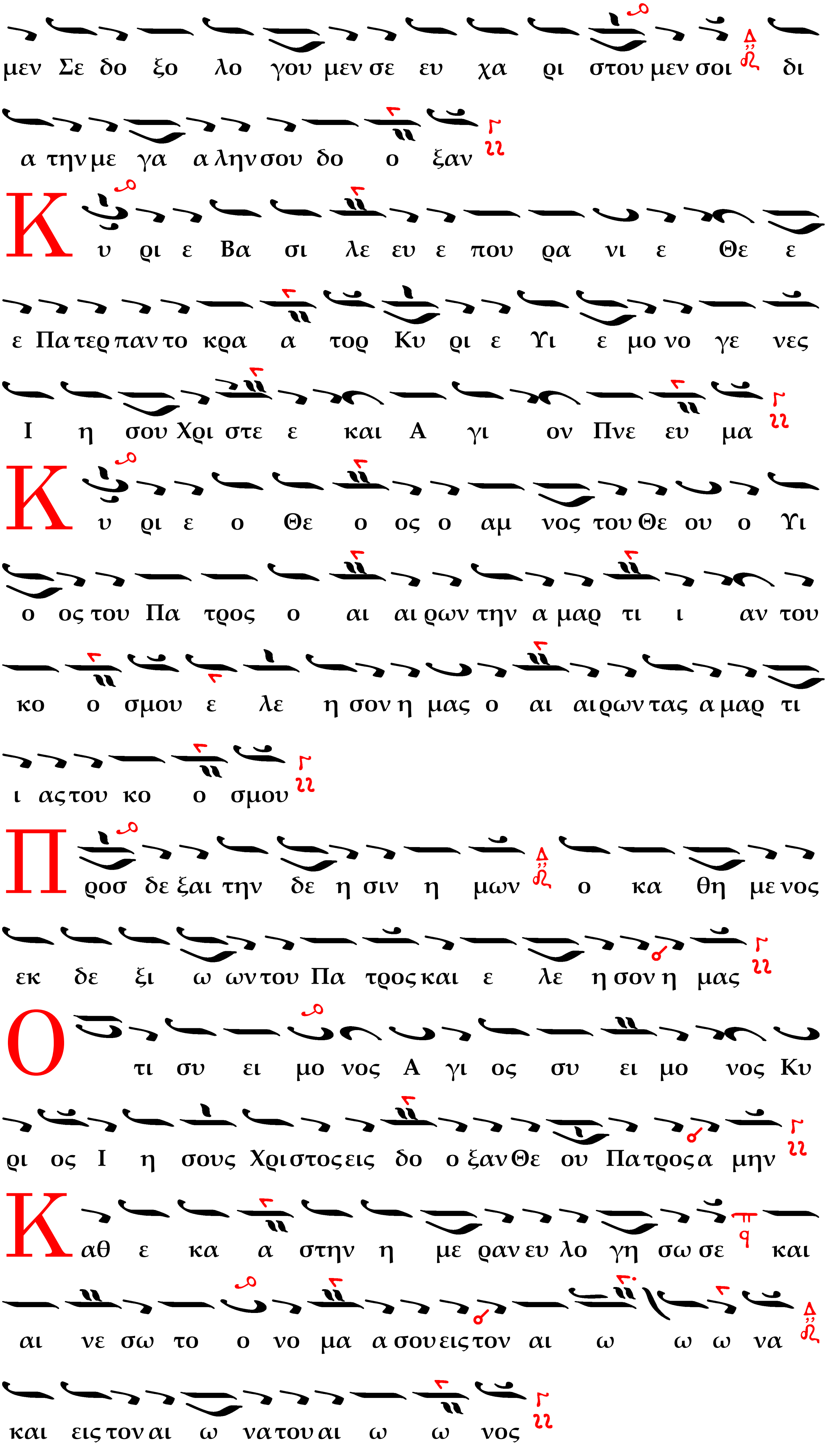
μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι
ι ας του κο ο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

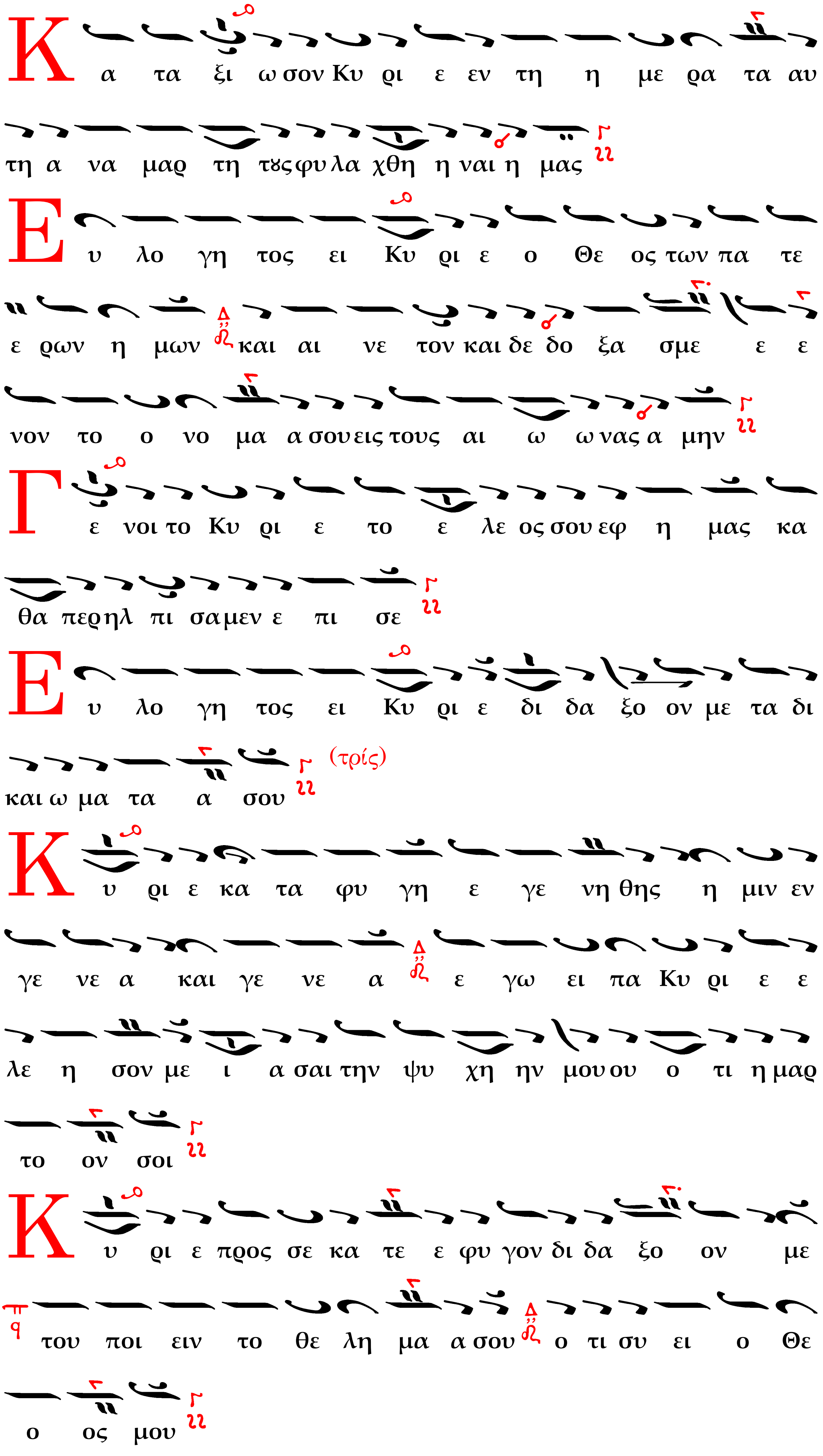
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου (τρίς)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

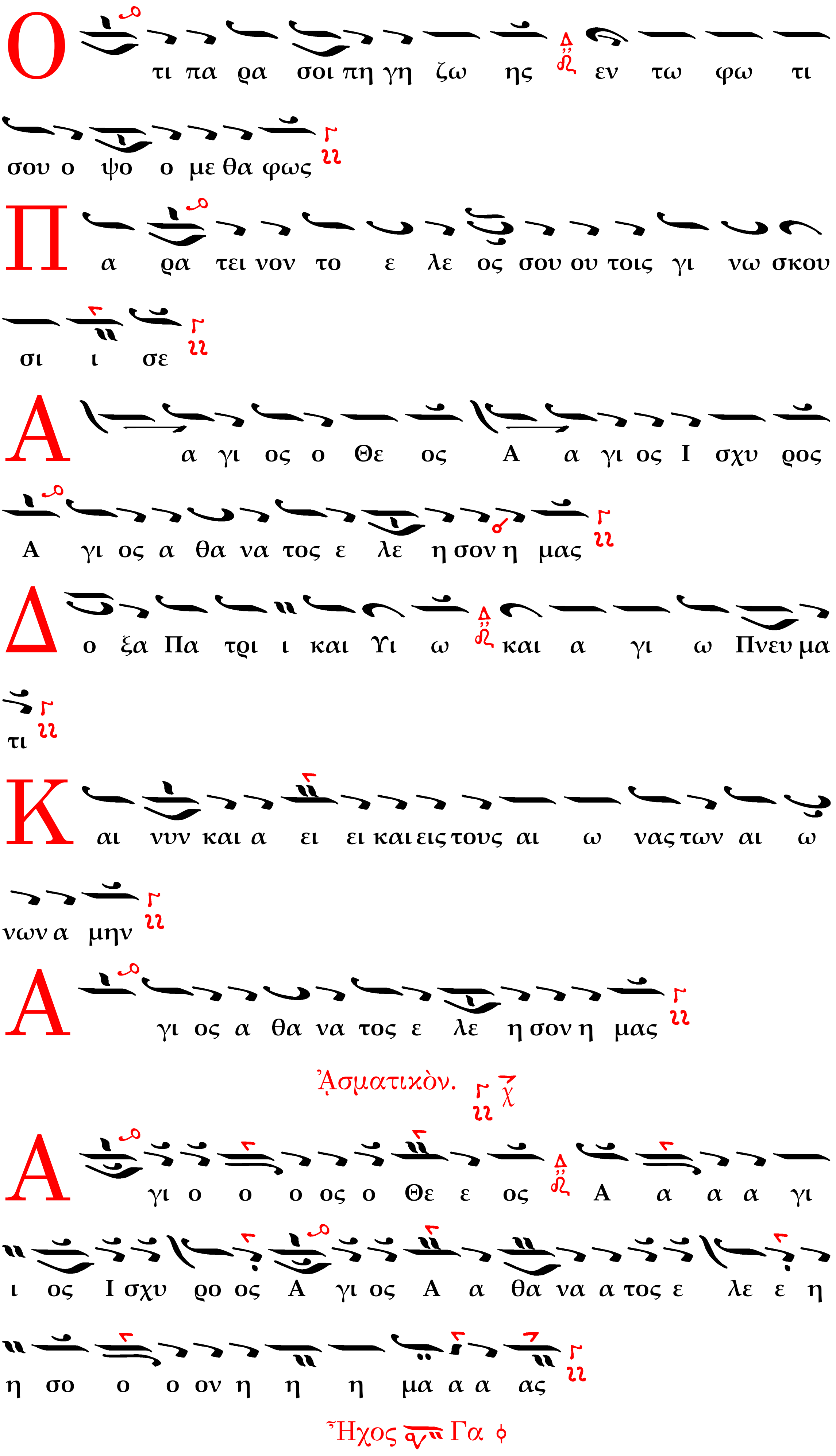
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε
Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν.
Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι
ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η
η σο ο ο ον η η η μα α α ας
Ἦχος Γα

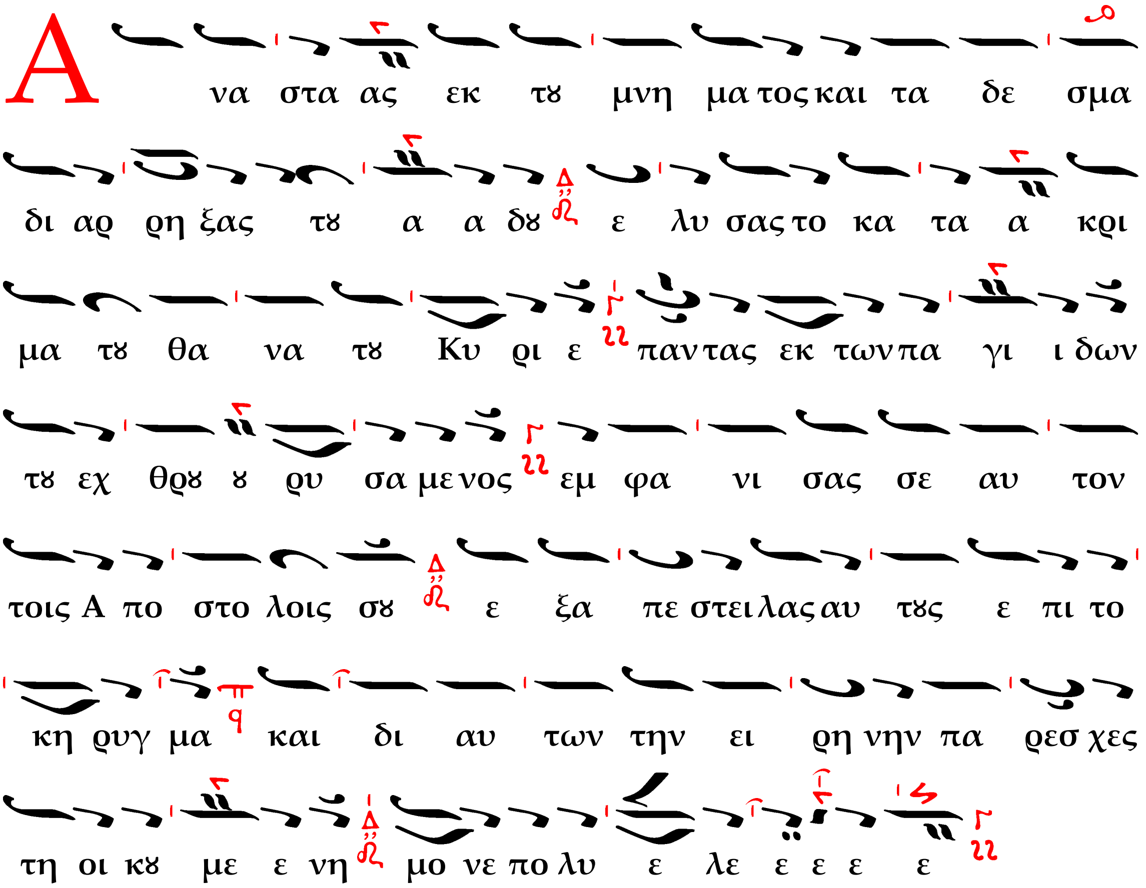

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

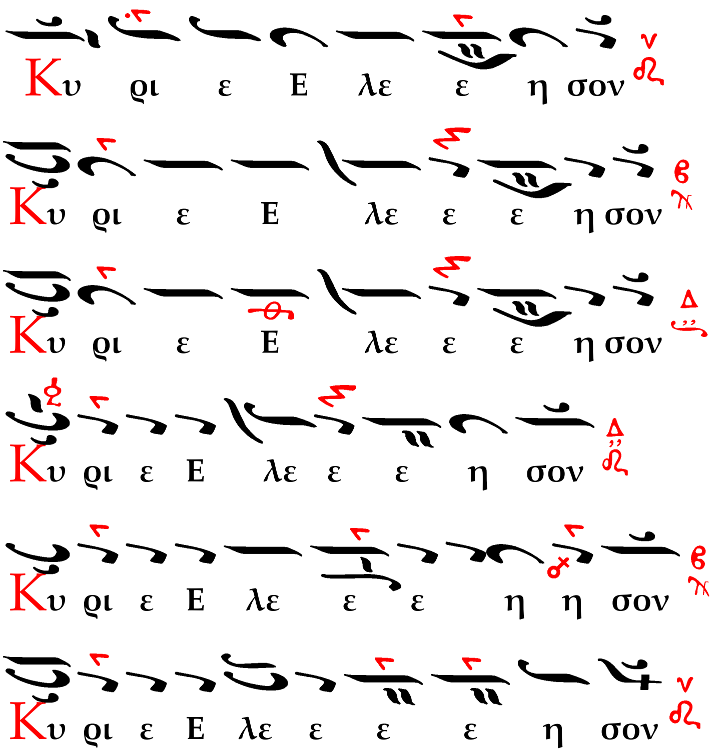

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

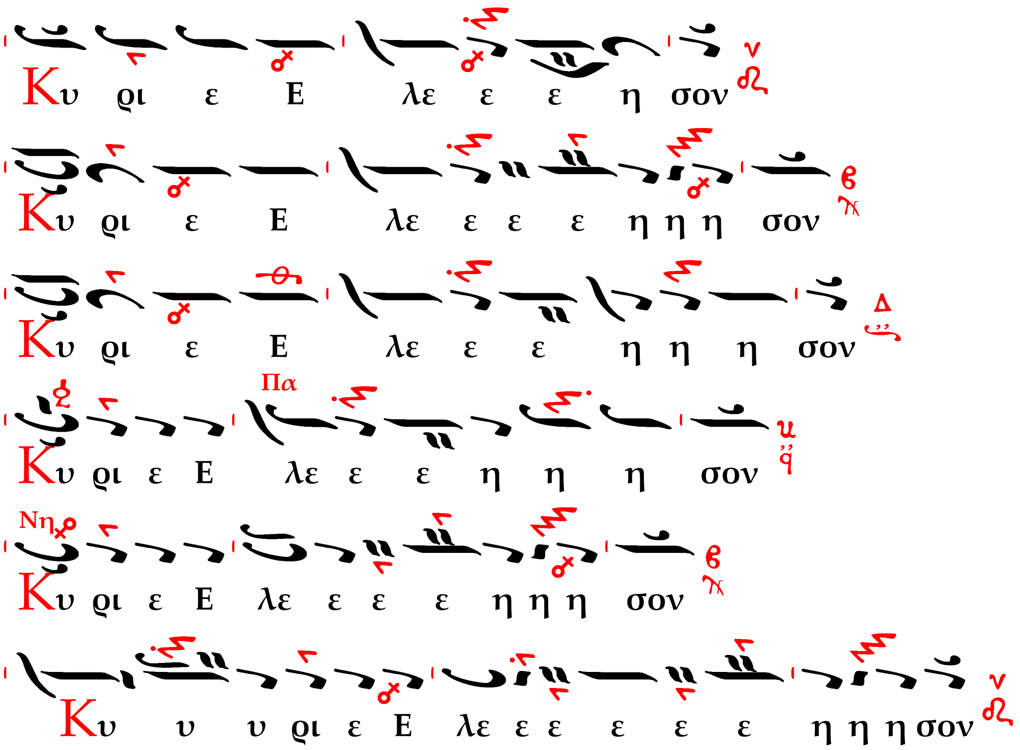

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

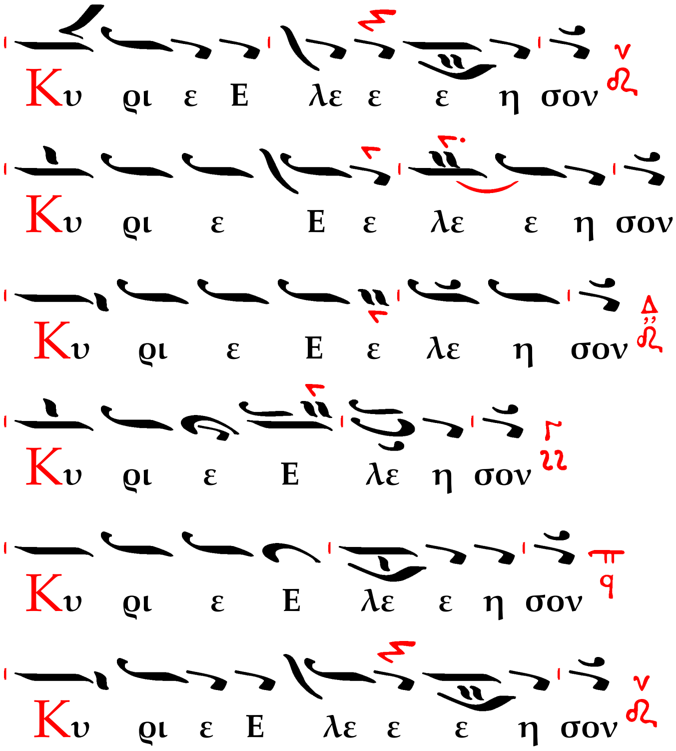

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

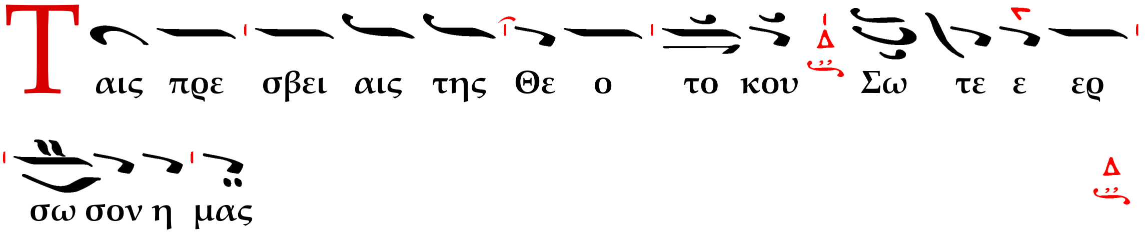

Στίχ. β΄. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ΄ 7)

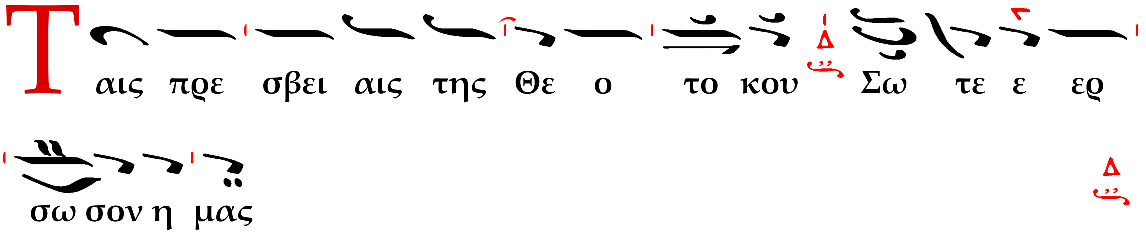

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ΄ 1-2)

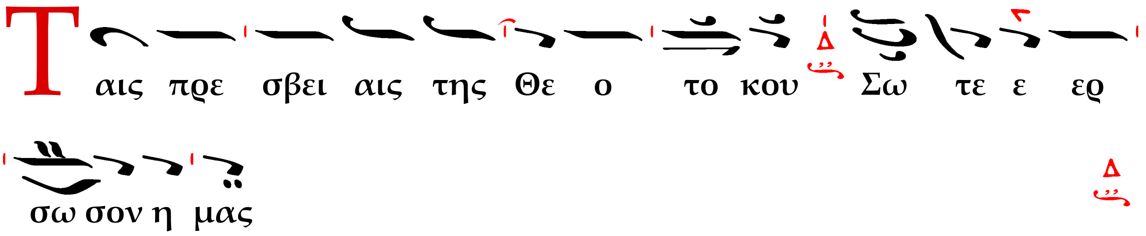

Στίχ. δ΄. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ϟζ΄ 8,)

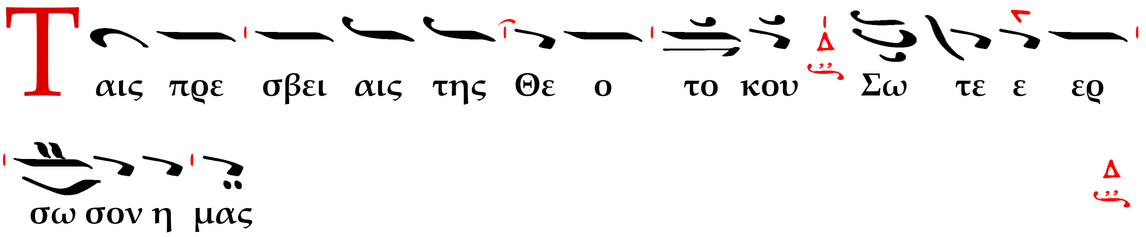

Δόξα. Καὶ νῦν.

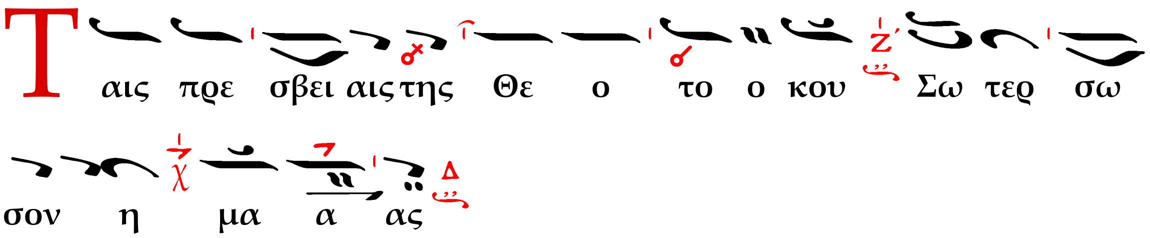

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς πστ΄ (86).

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ΄ 1)

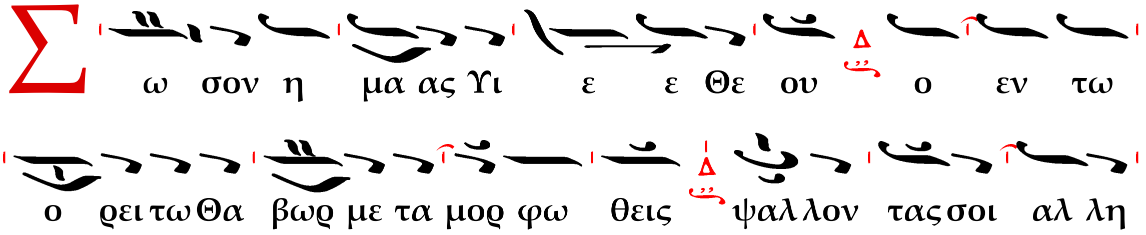

λȣ ȣ ι α

Στίχ. β΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη

λȣ ȣ ι α

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ΄ 3)

Σ ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη

λȣ ȣ ι α

Στίχ. δ΄. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (πστ΄ 5)

Σ ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη

λȣ ȣ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τȣ Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νȣ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Ἦχος Γα

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη΄ 2)

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σȣ την δο ξαν σȣ κα θως η δυ ναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σȣ το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κȣ φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη΄ 6)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η δυναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ΄. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη΄ 12)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σου την δο ξαν σου κα θως η δυναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κου φω το δο
τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υἱ ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β΄ χορός: Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϐ ϐ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Γα

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

ρων τον θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ

τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

δει ξας τοις Μα θη ταις σϐ την δο ξαν σϐ κα θως η δυ ναν το

λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϐ το α

ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κϐ φω το δο

τα δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα

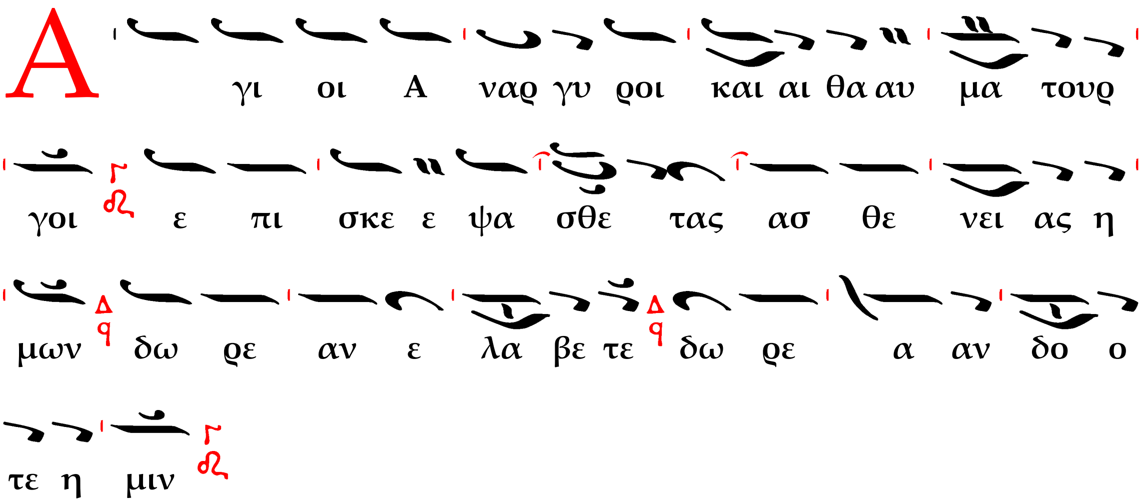

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ΄ Ἰουλίου ἕως ιγ΄ Αὐγούστου
πλὴν τῆς α΄ καὶ ε΄ Αὐγούστου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα

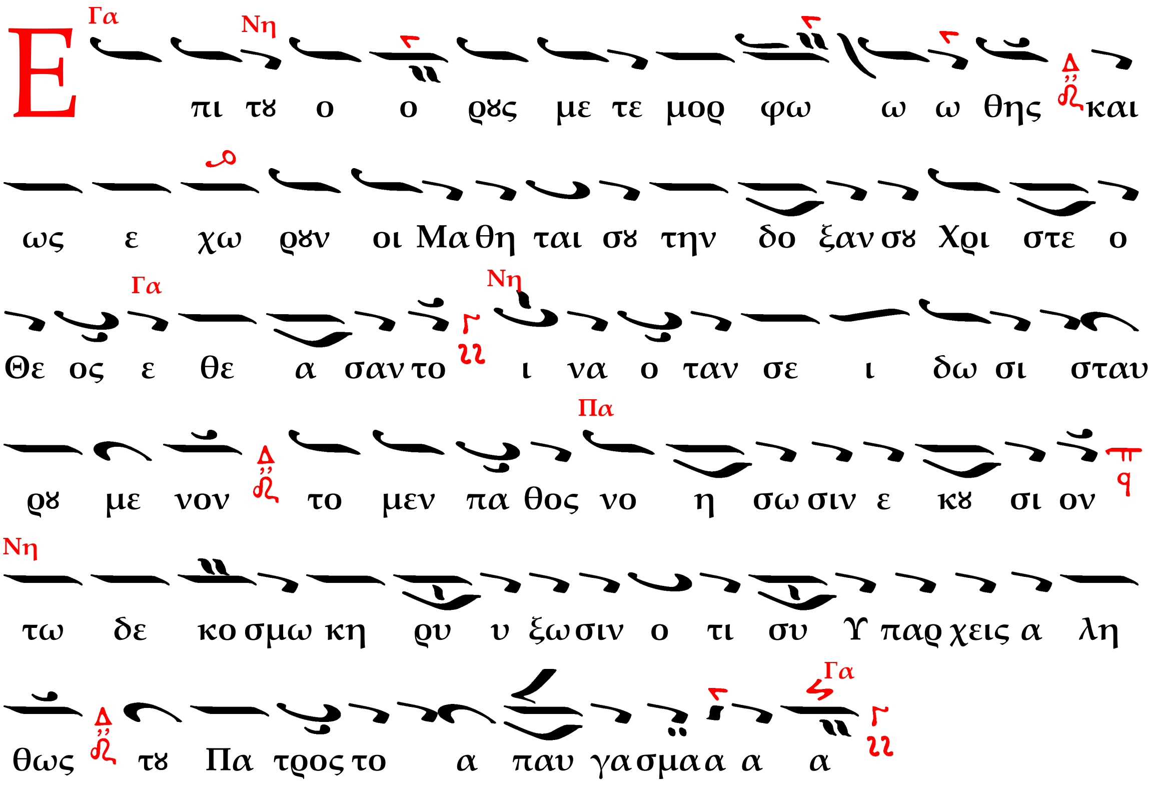

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

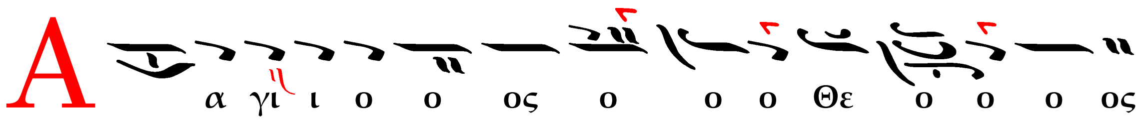

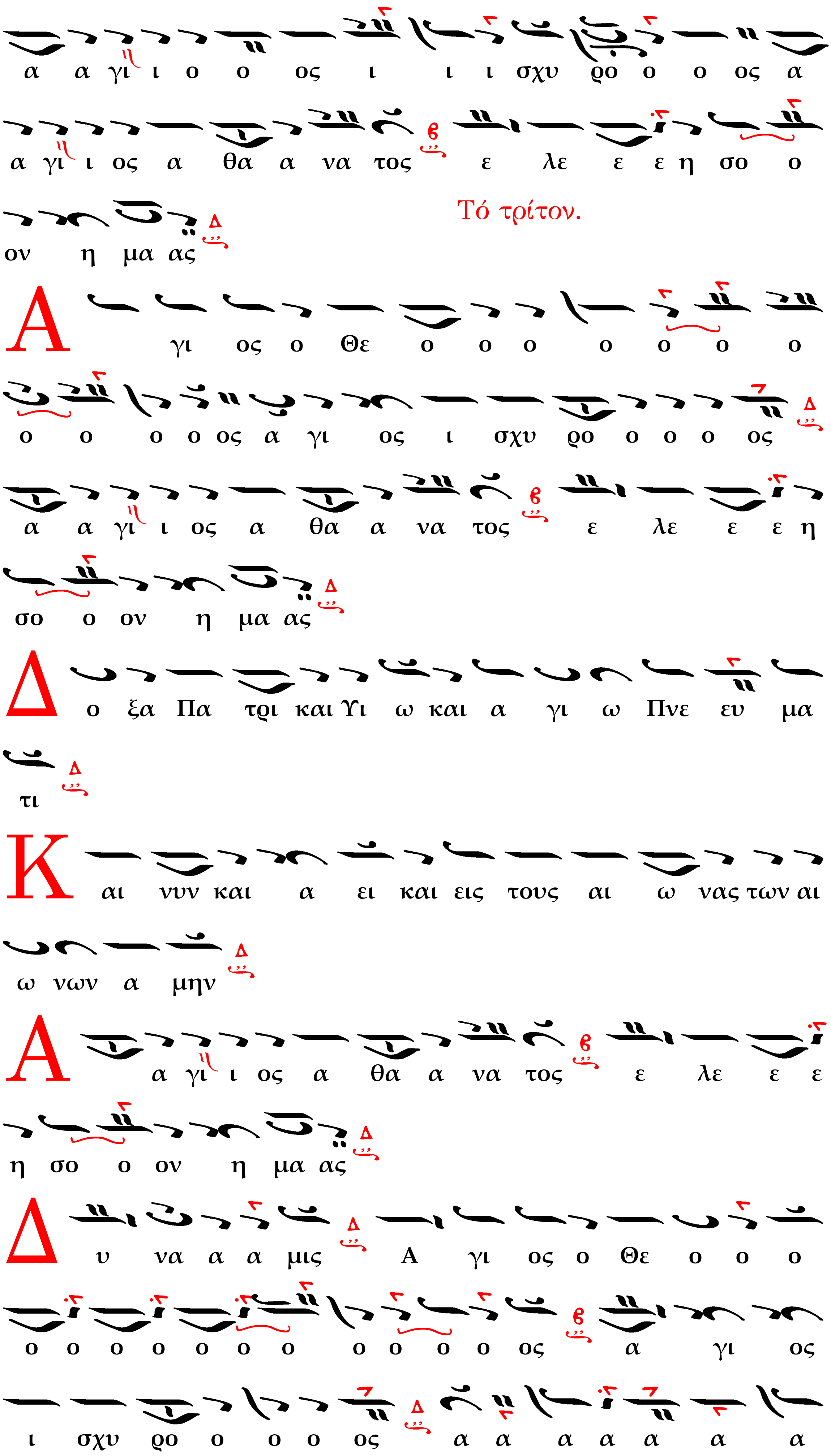
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Τό τρίτον.
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας
Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

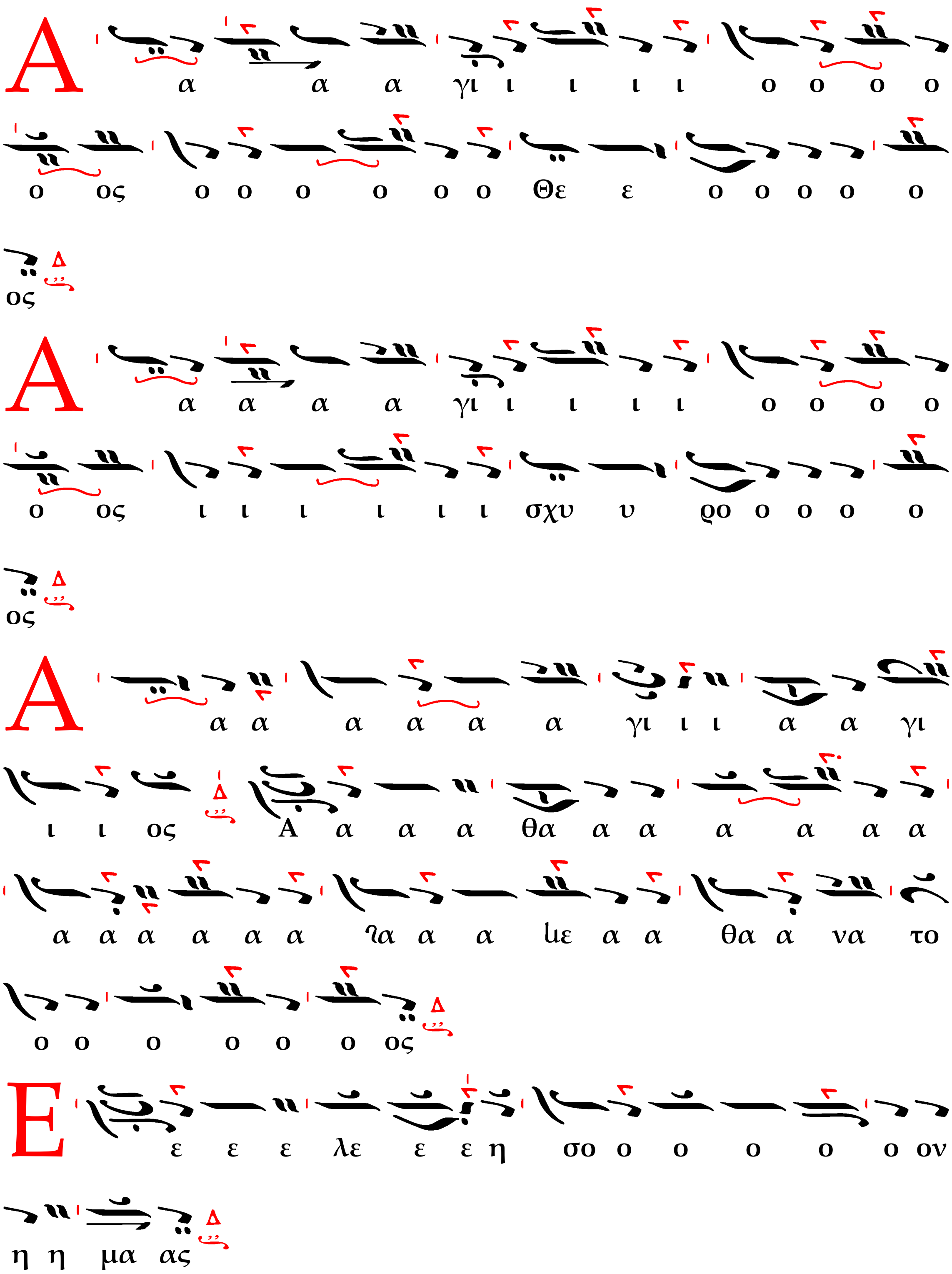

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι

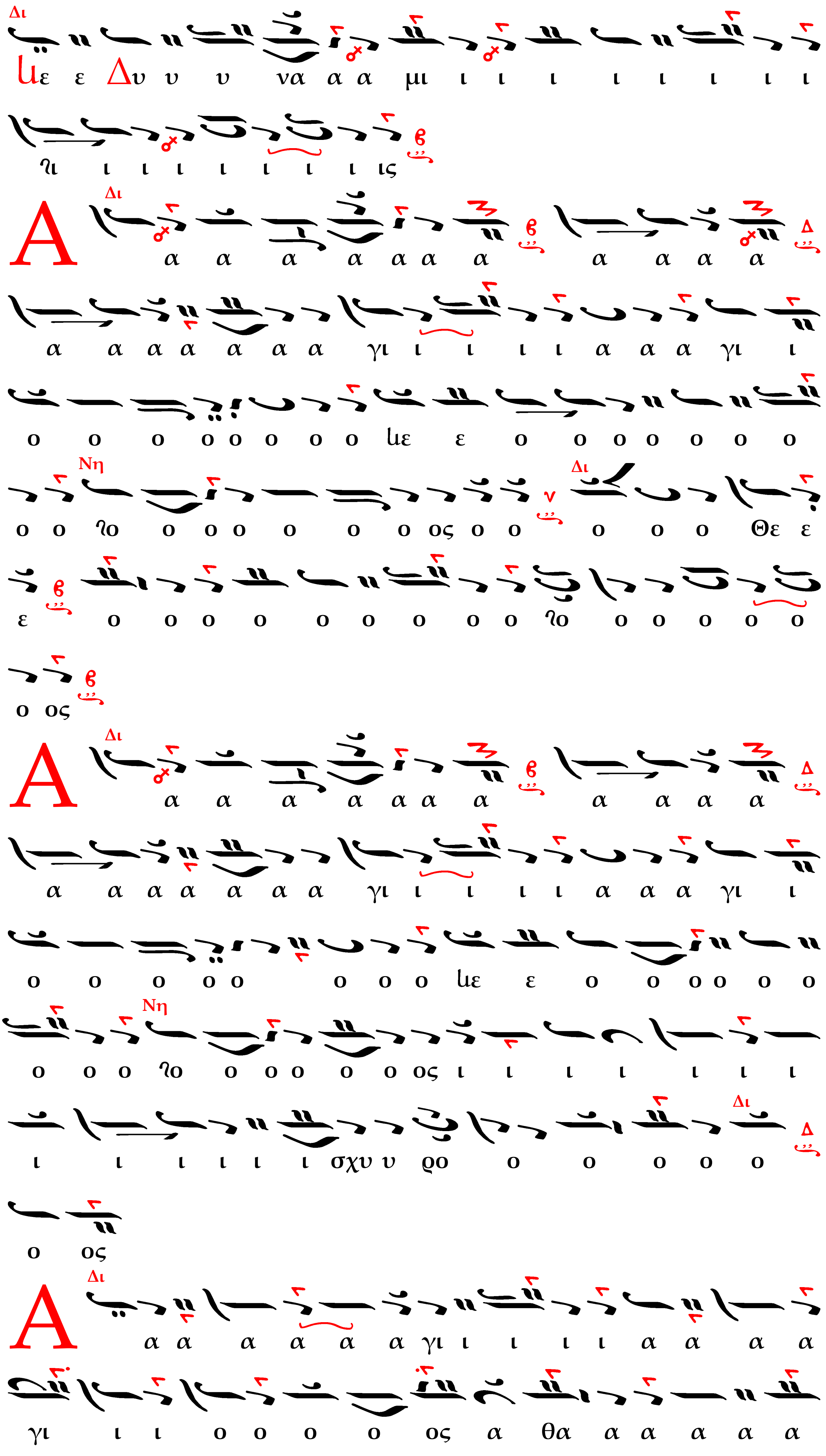
χε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι
γγι ι ι ι ι ι ι ι ις
Α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο χε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο γγο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε
ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ο ο
ο ος
Α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο χε ε ο ο οο ο ο
ο ο ο γγο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο
ο ος
Α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α
γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λε α θα να το ο ο
ο ο ος

Ε ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο
ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α
α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Η΄ ἑβδομάδος (Α΄ Κορ. α΄ 10-17).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα

Κ υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τȣ δω ω σει
Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τȣ ȣ εν ει
ρη η νη

Ε νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι οι Θε ου ε
νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ε νε γκα

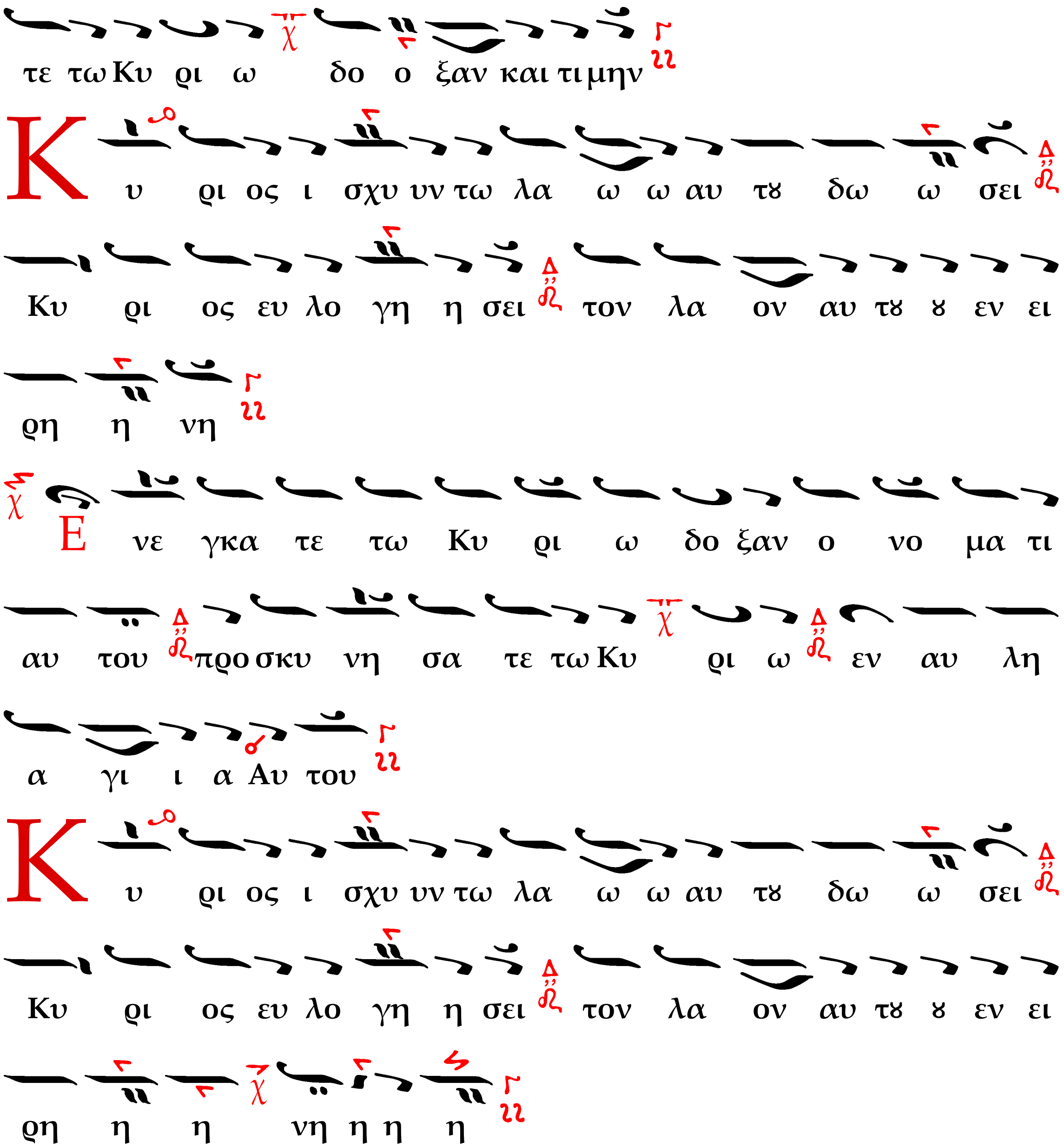

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; Ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ’ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν

σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος βαρύς. (Ψαλμὸς ϟα΄).

Ἦχος Ζω

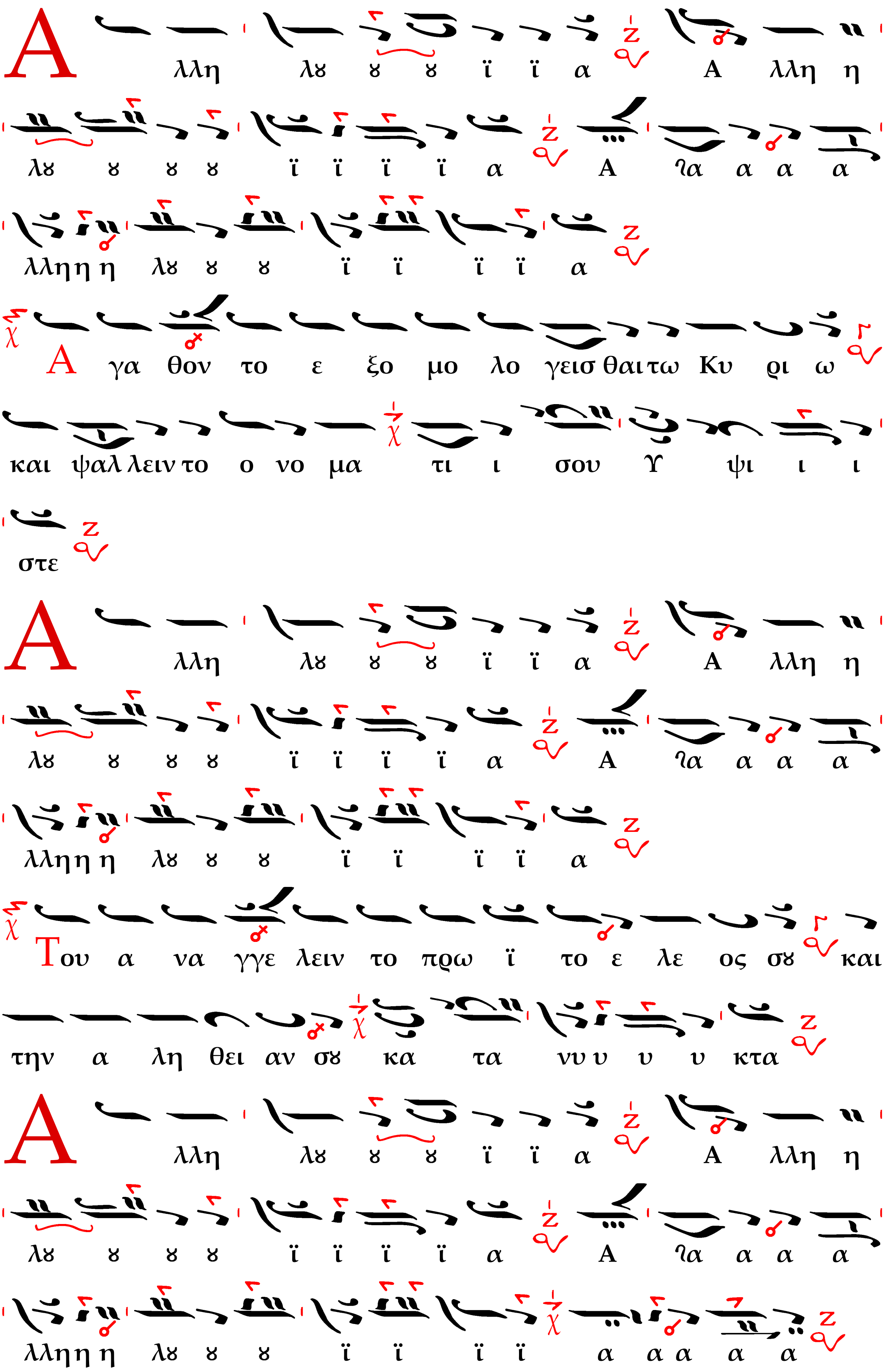

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η´ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ´ 14-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ἦχος Δι

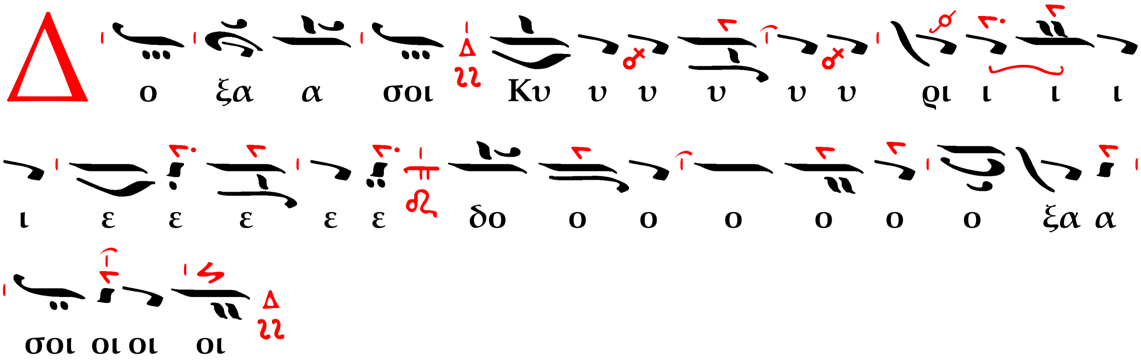

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ζω

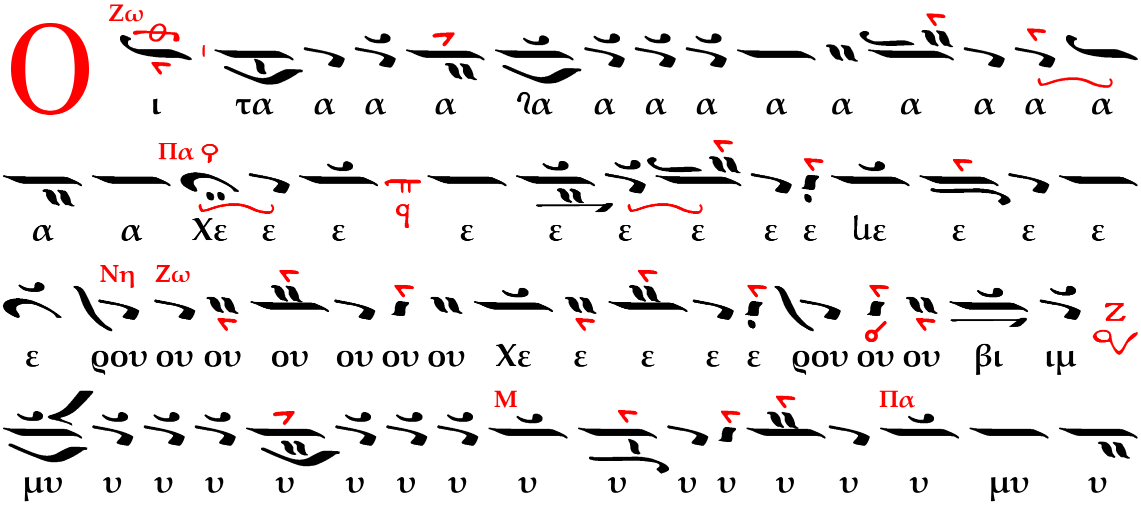

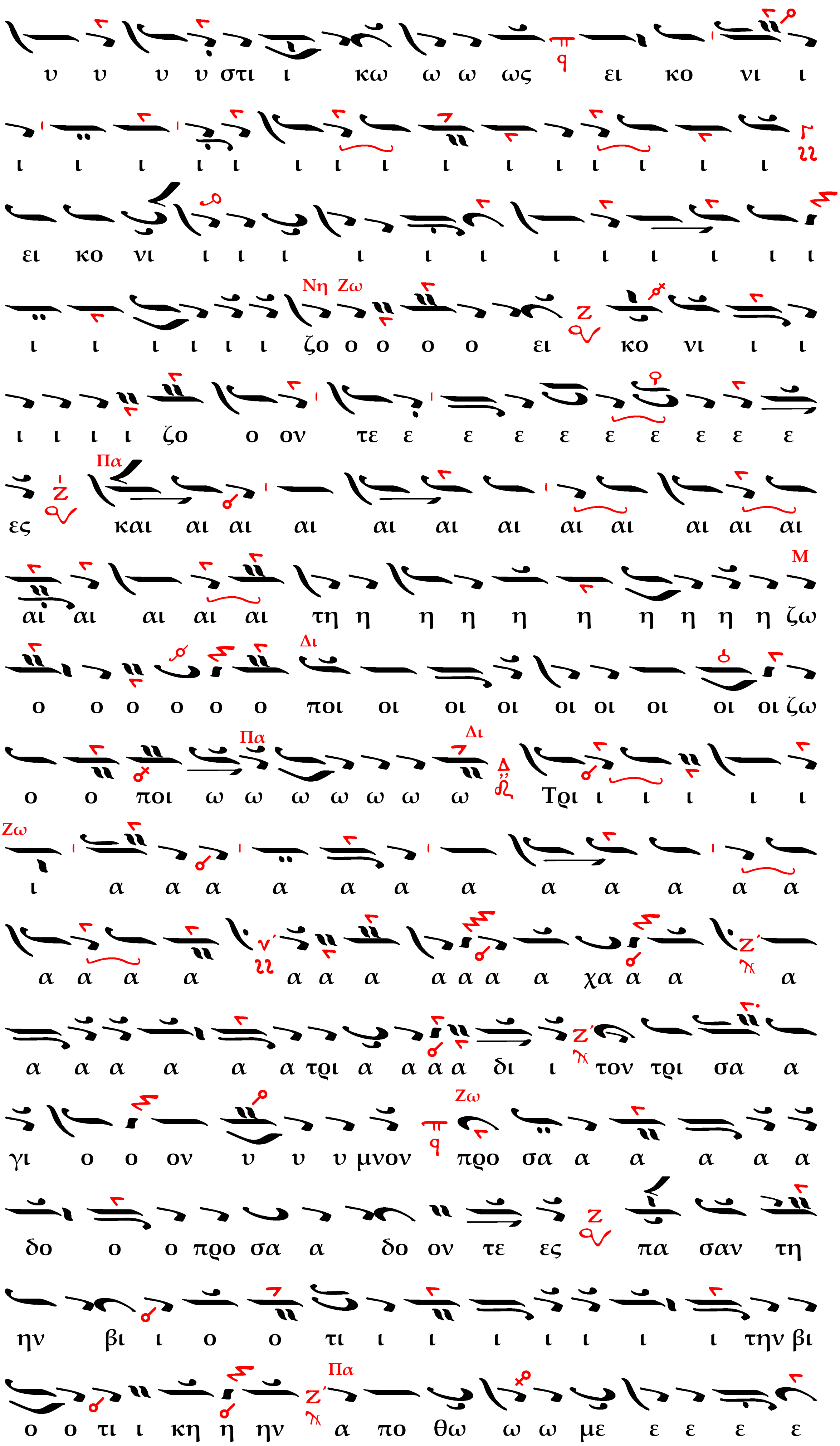
υ υ υ υ στι ι κω ω ω ως ει κο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο νι ι ι
ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η ζω
ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι
ι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α χα α α α
α α α α α α τρι α α α α δι ι τον τρι σα α
γι ο ο ον υ υ υ μνον προ σα α α α α α
δο ο ο προ σα α δο ον τε ες πα σαν τη
ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την βι
ο ο τι ι κη η ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε

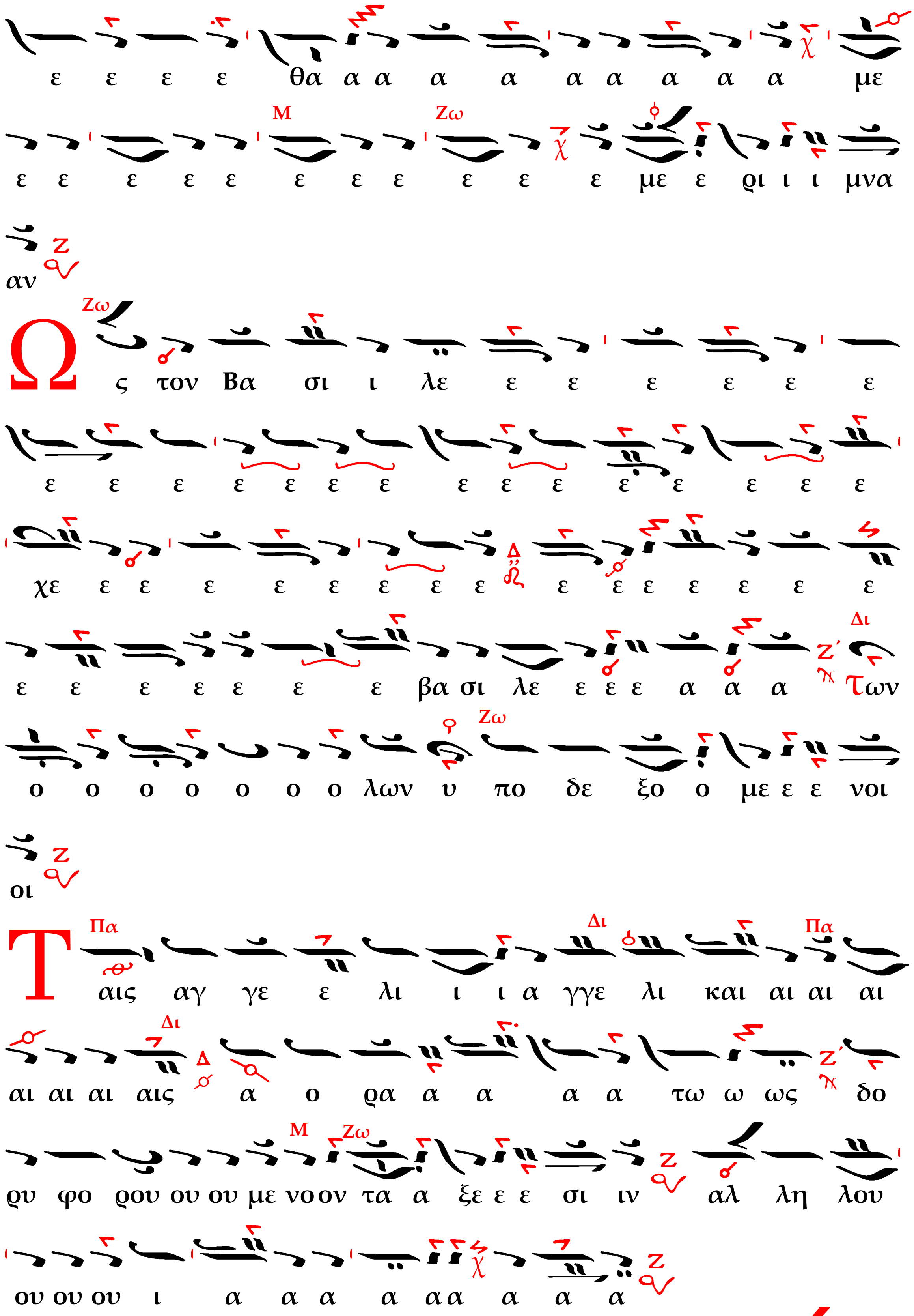

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

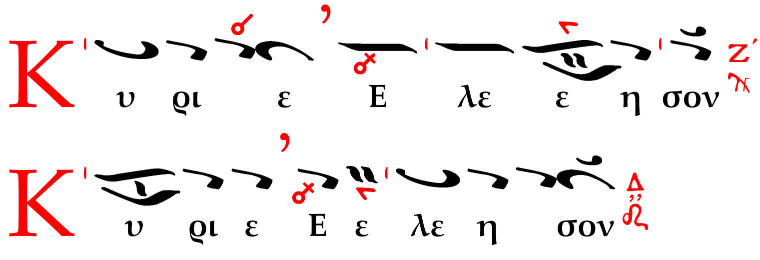

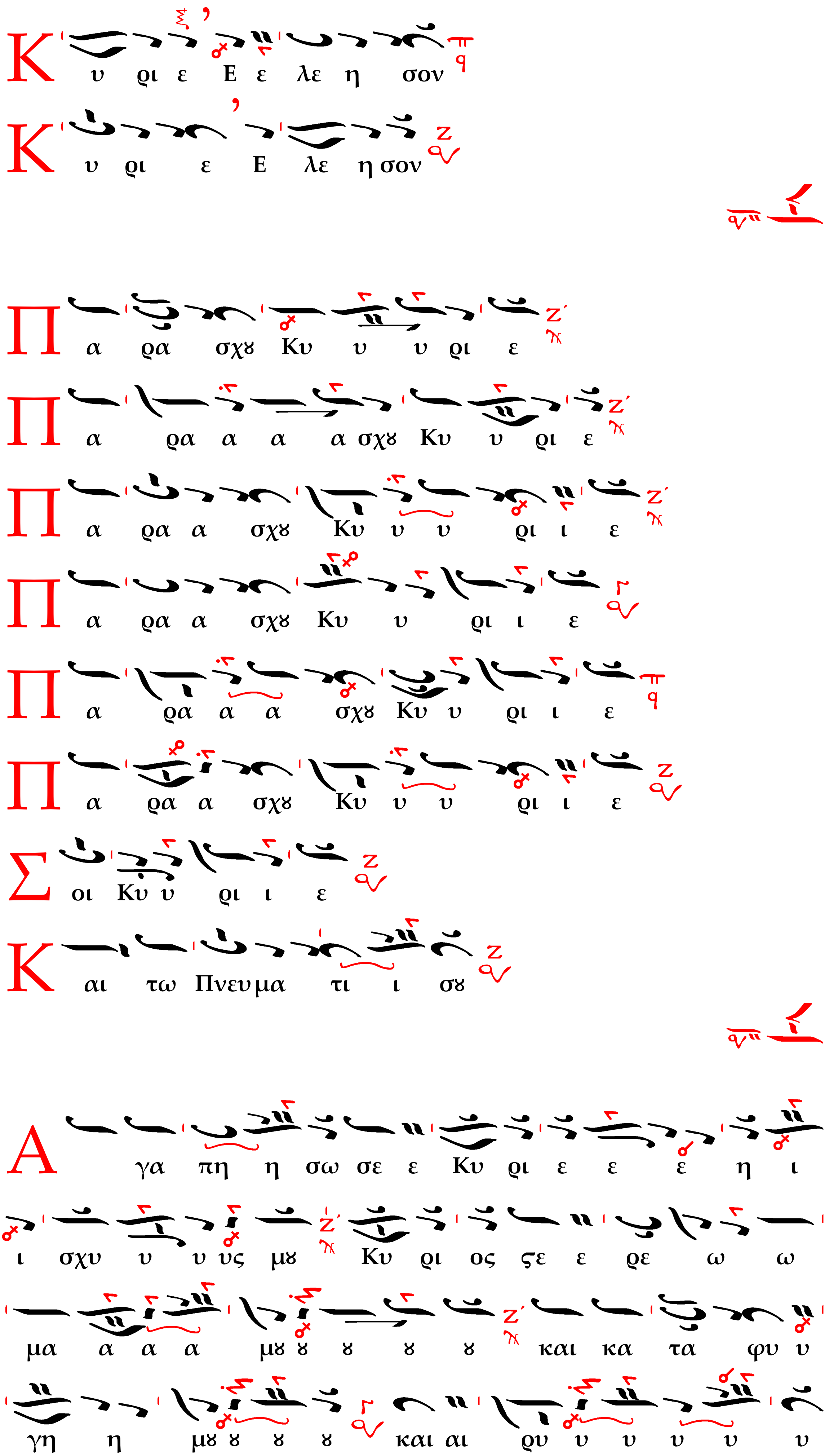
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Π α ρα σχȣ Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α α α σχȣ Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχȣ Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχȣ Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α α σχȣ Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχȣ Κυ υ υ ρι ι ε
Σ οι Κυ υ ρι ι ε
Κ αι τω Πνευμα τι ι σȣ
Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι
ι σχυ υ υ υς μȣ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω
μα α α α μȣ ȣ ȣ ȣ ȣ και κα τα φυ υ
γη η μȣ ȣ ȣ ȣ και αι ρυ υ υ υ υ υ

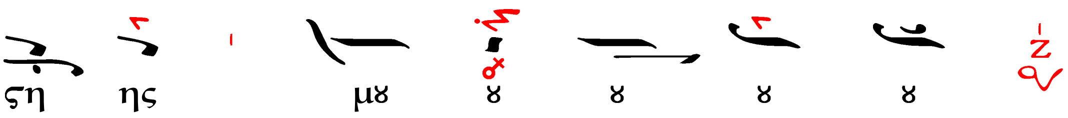

Ἕτερον σύντομον ,

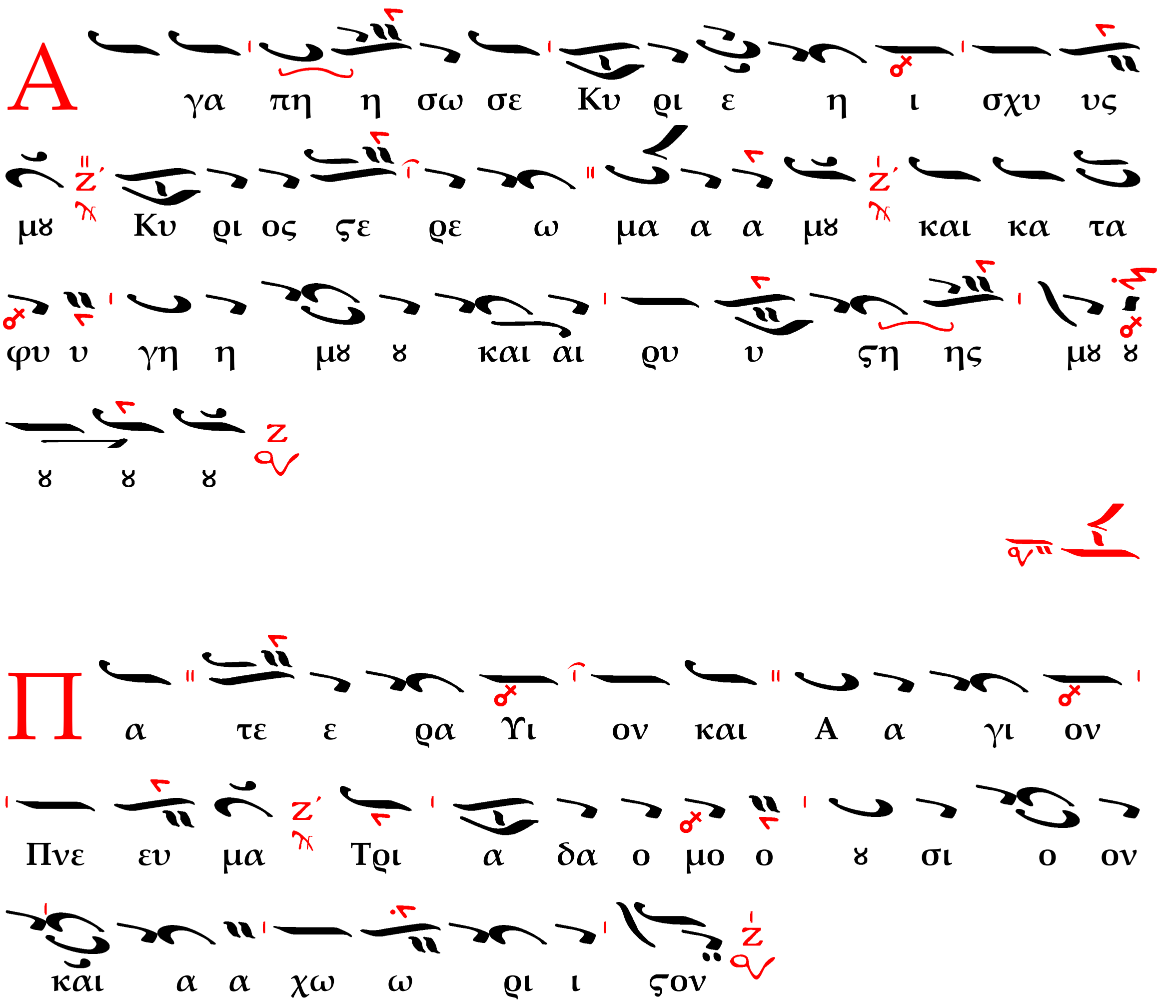

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

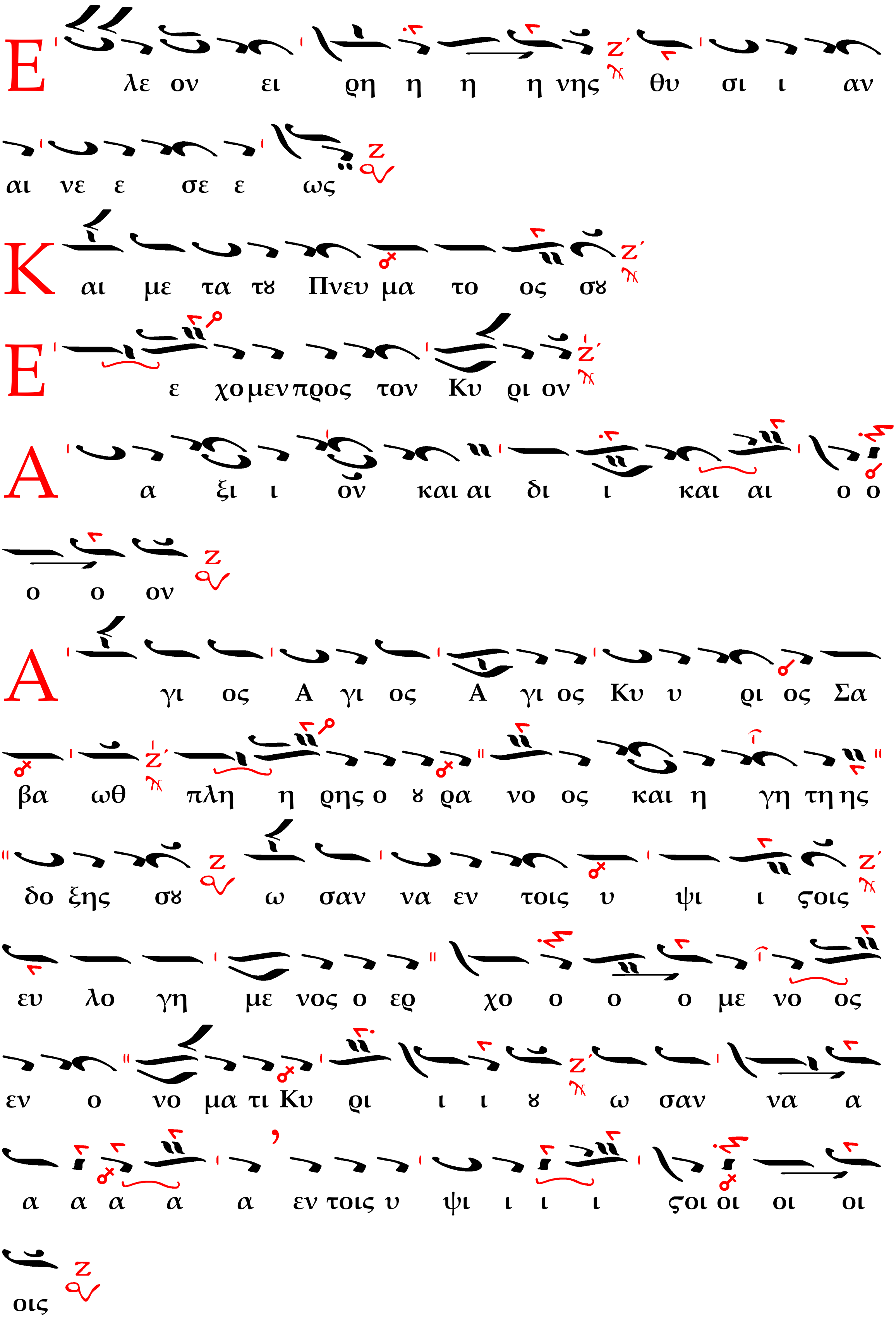

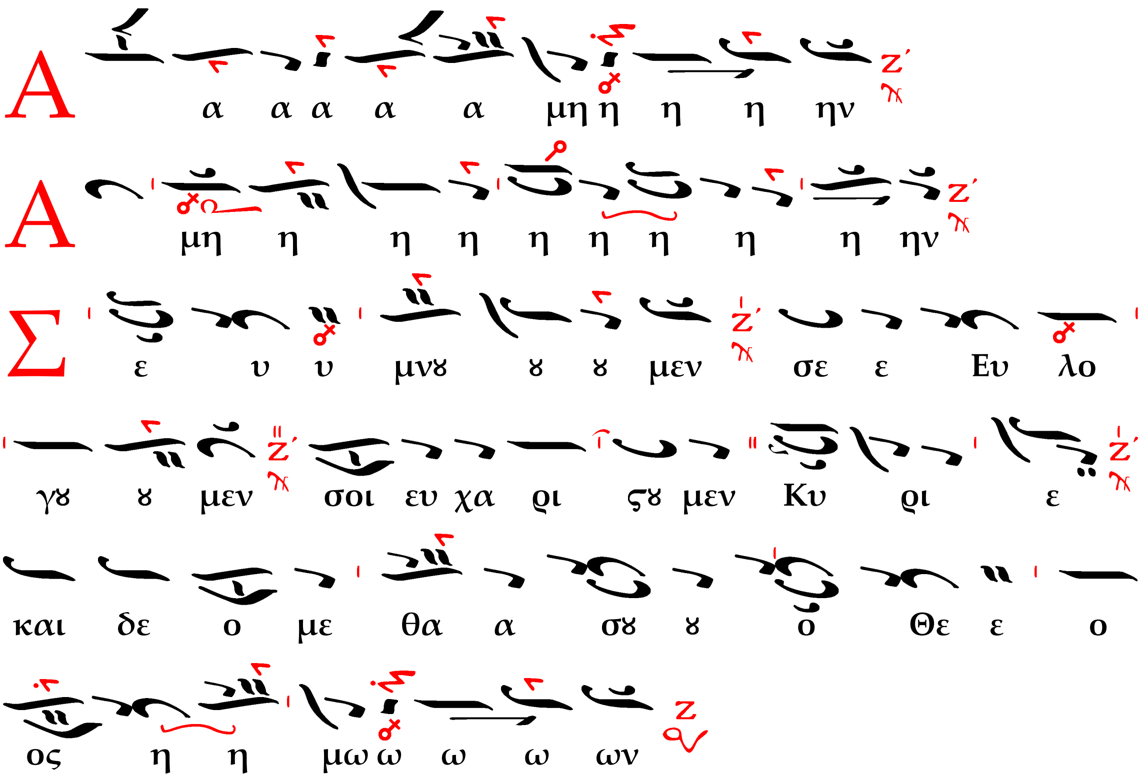

(κθ΄ Νοεμ. ͵αϡϟζ΄, Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,

Ἦχος Ζω

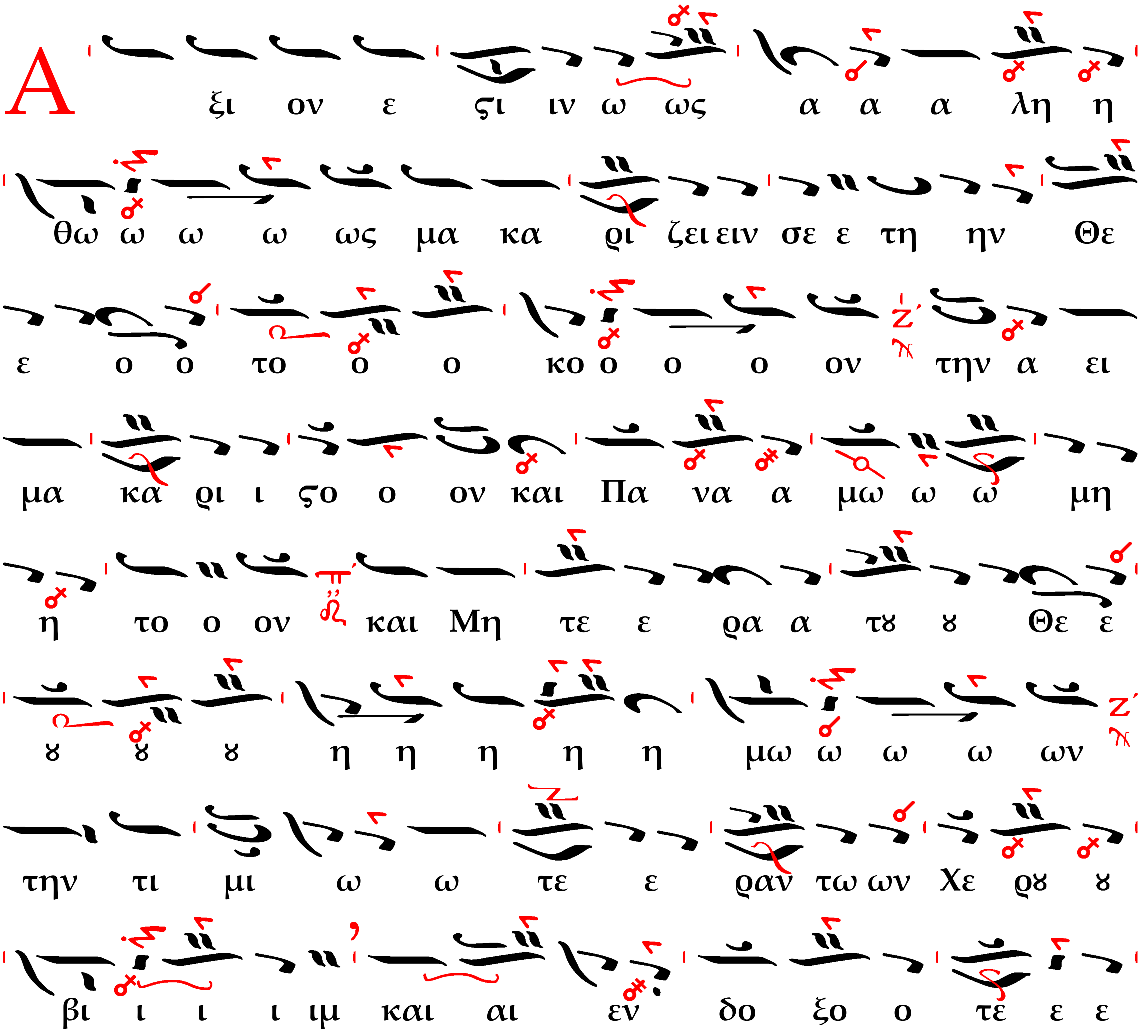

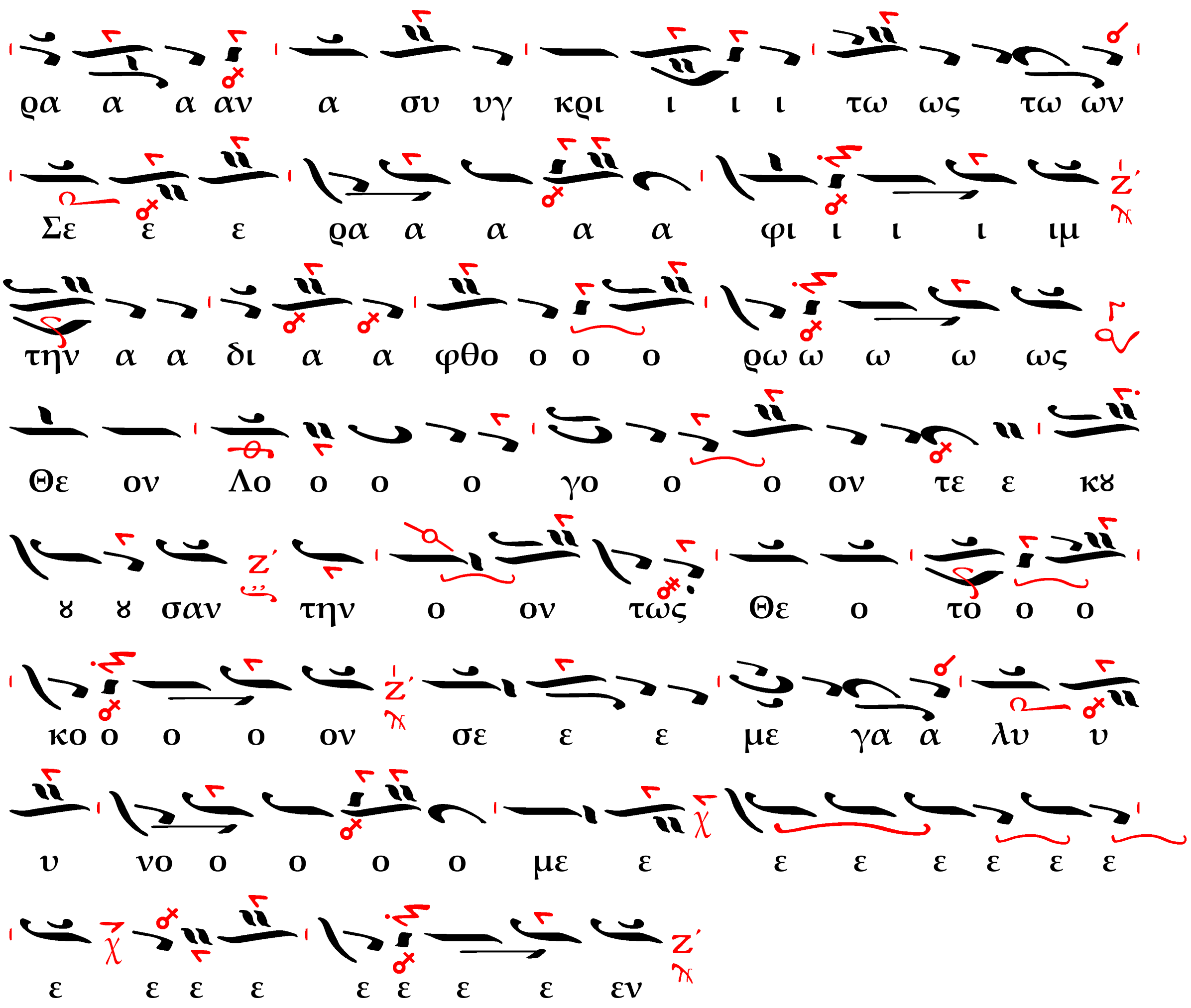

(γ΄ Νοεμ. ͵αϡϟς΄, Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

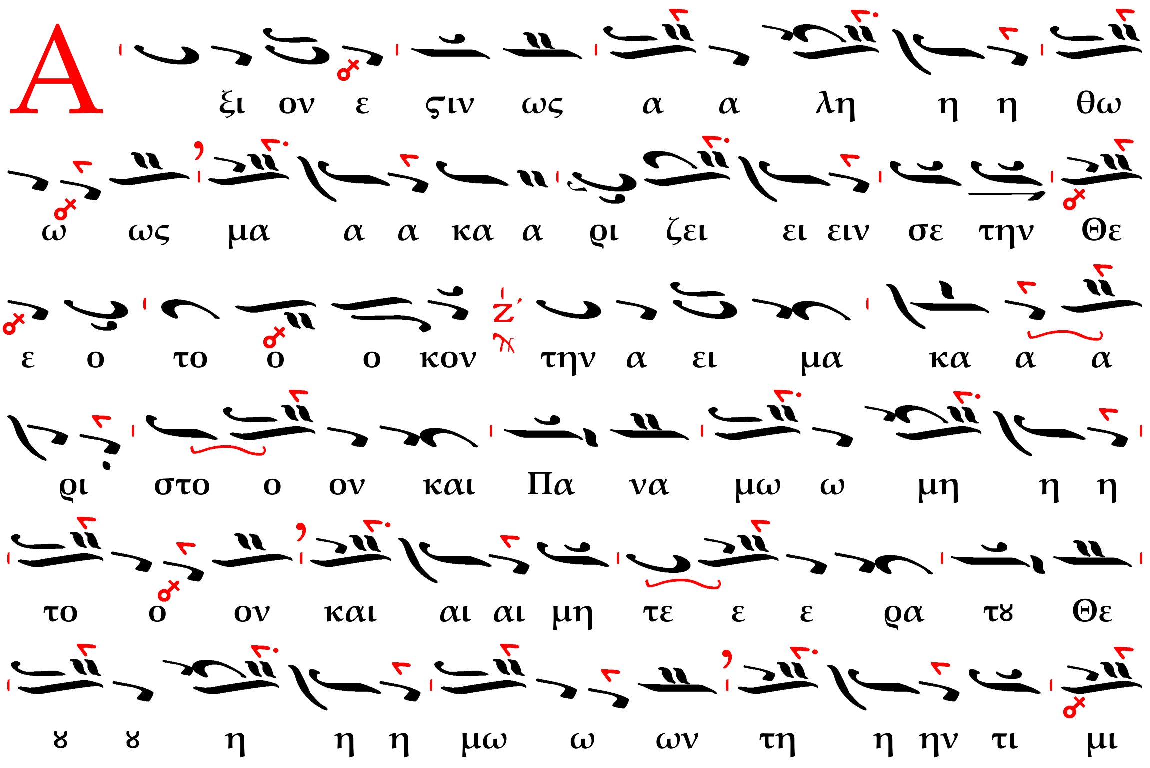

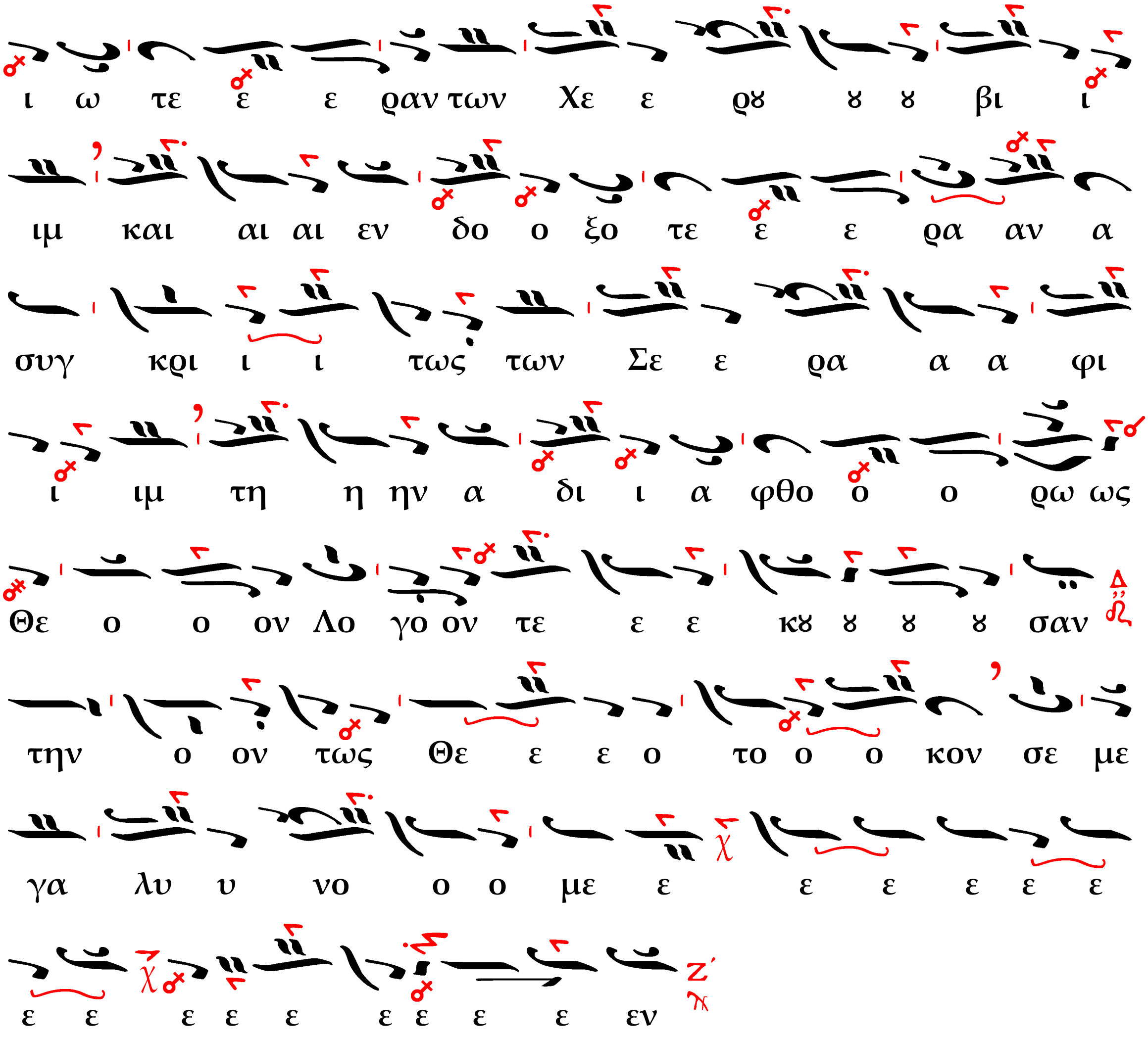

(ιη΄ Νοεμ. ,βα΄ - ιγ΄ Ἰαν. ,ββ΄, Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Ζω

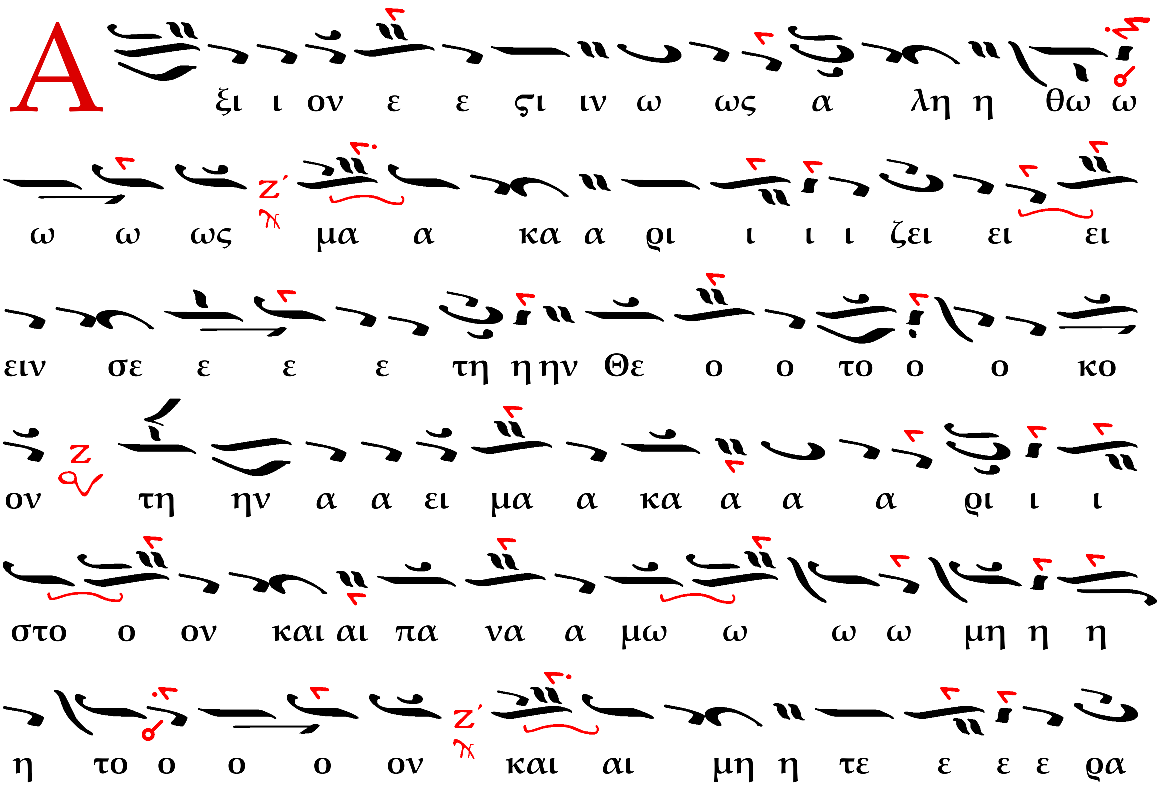

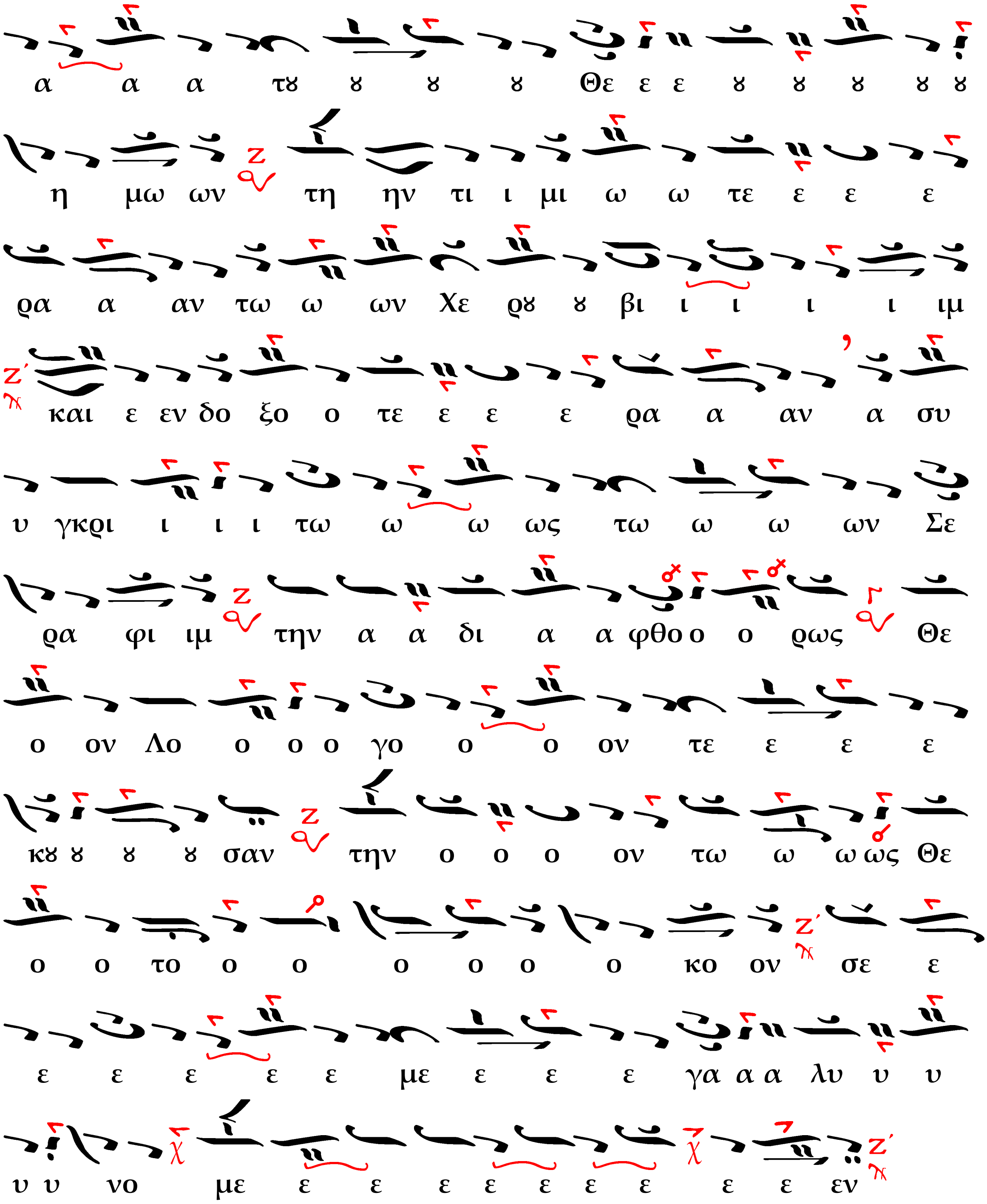

Ἐτονίσθη ε΄ Αὐγ. ͵βθ΄ , ἐξηγήθη ζ΄ Δεκ. ͵βιγ΄ . ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Ζω

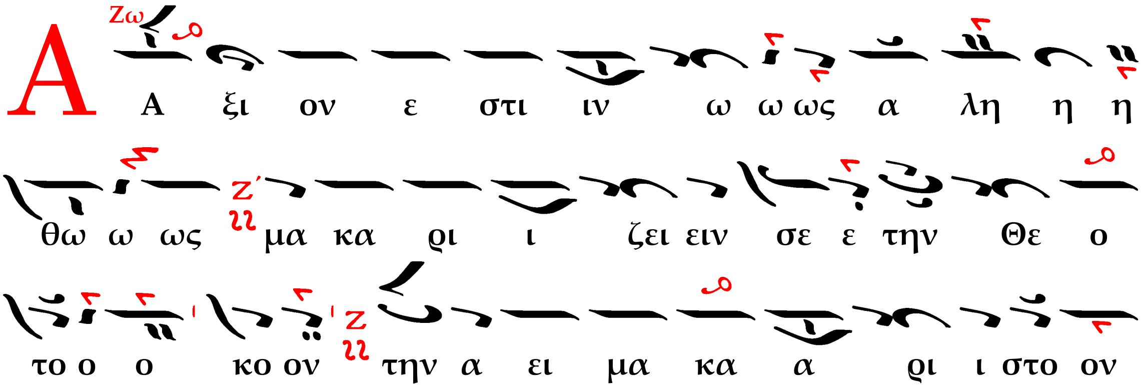

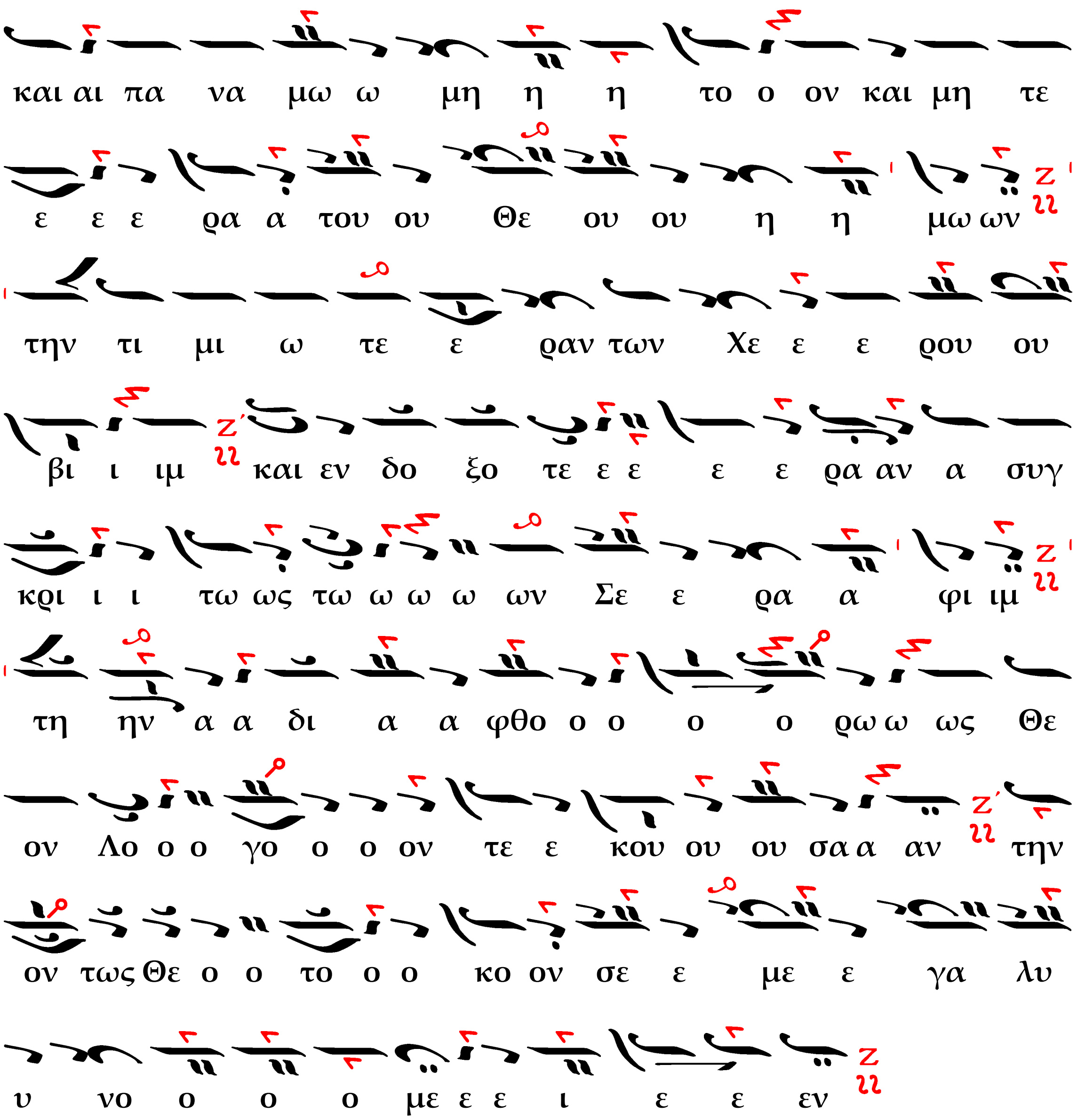

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω

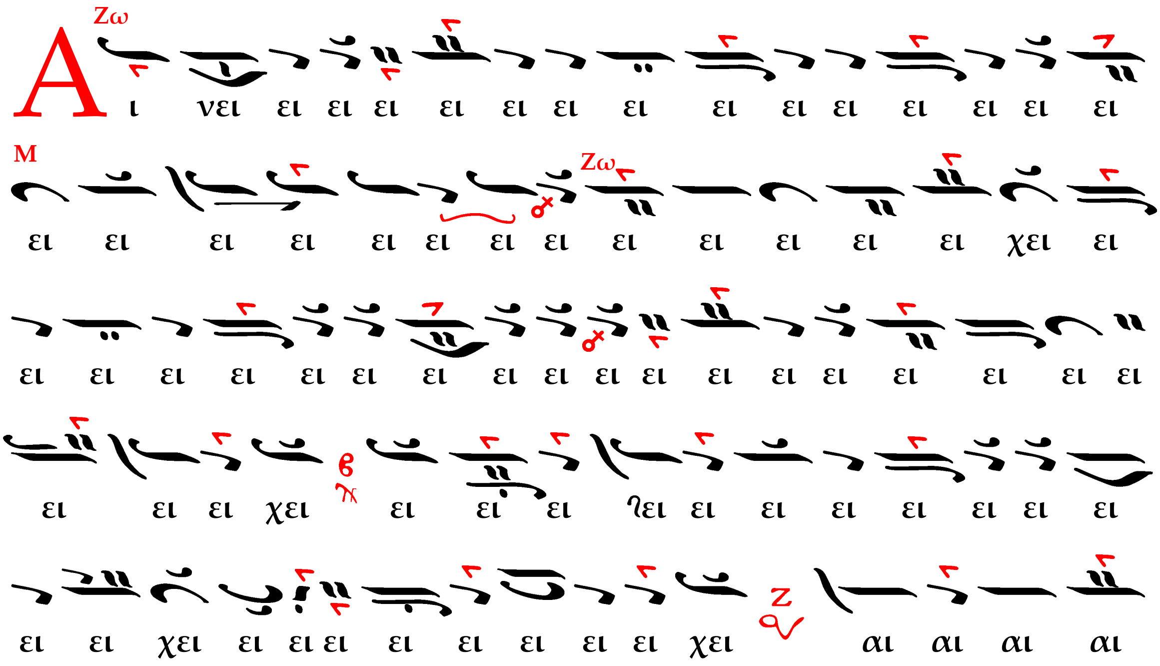

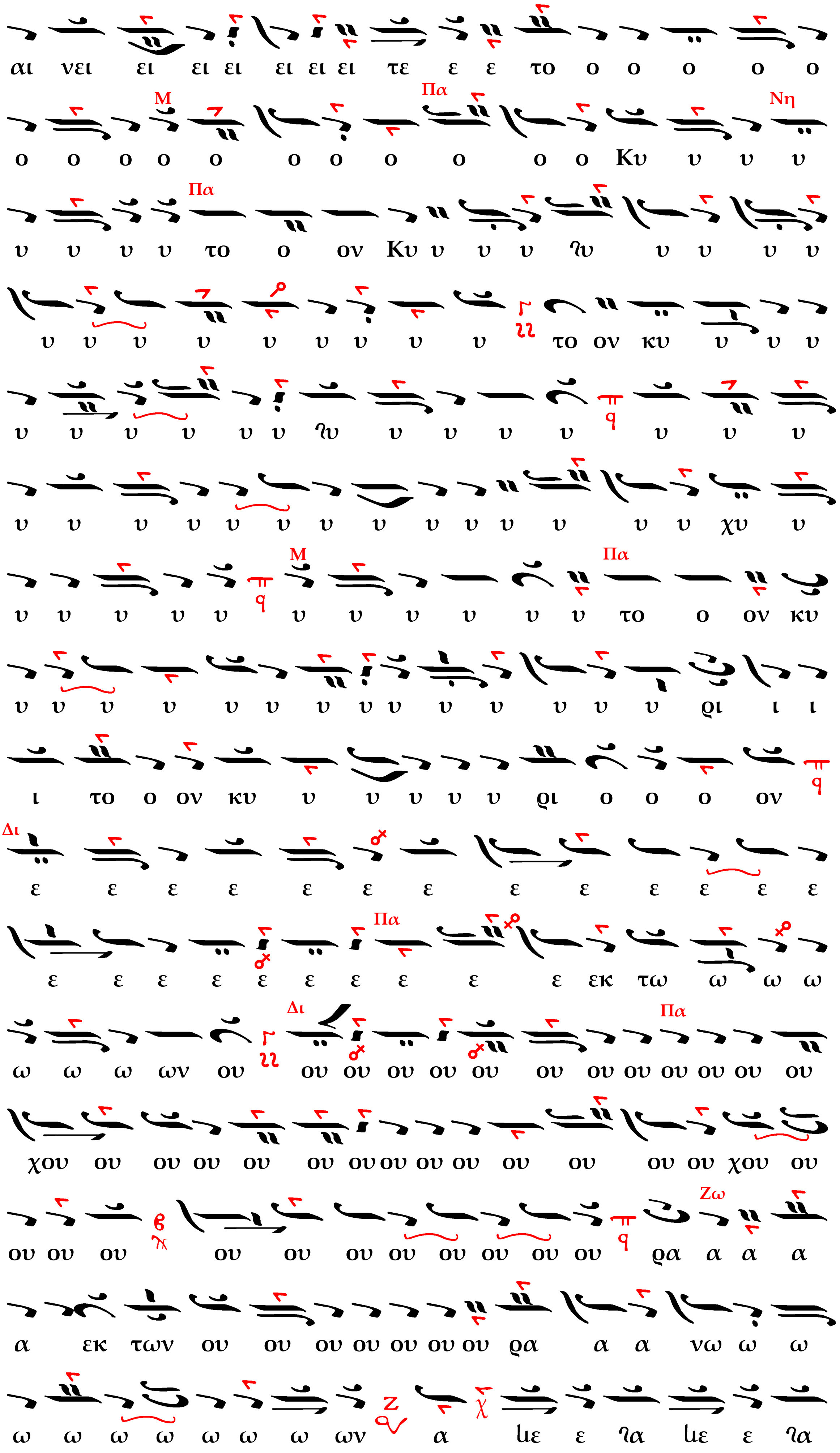
αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε το ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ υ υ
υ υ υ υ το ο ον Κυ υ υ υ ʼυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ʼυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ο ον κυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι
ι το ο ον κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω
ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α
α εκ των ου ου ου ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ων α λε ε λα λε ε λα

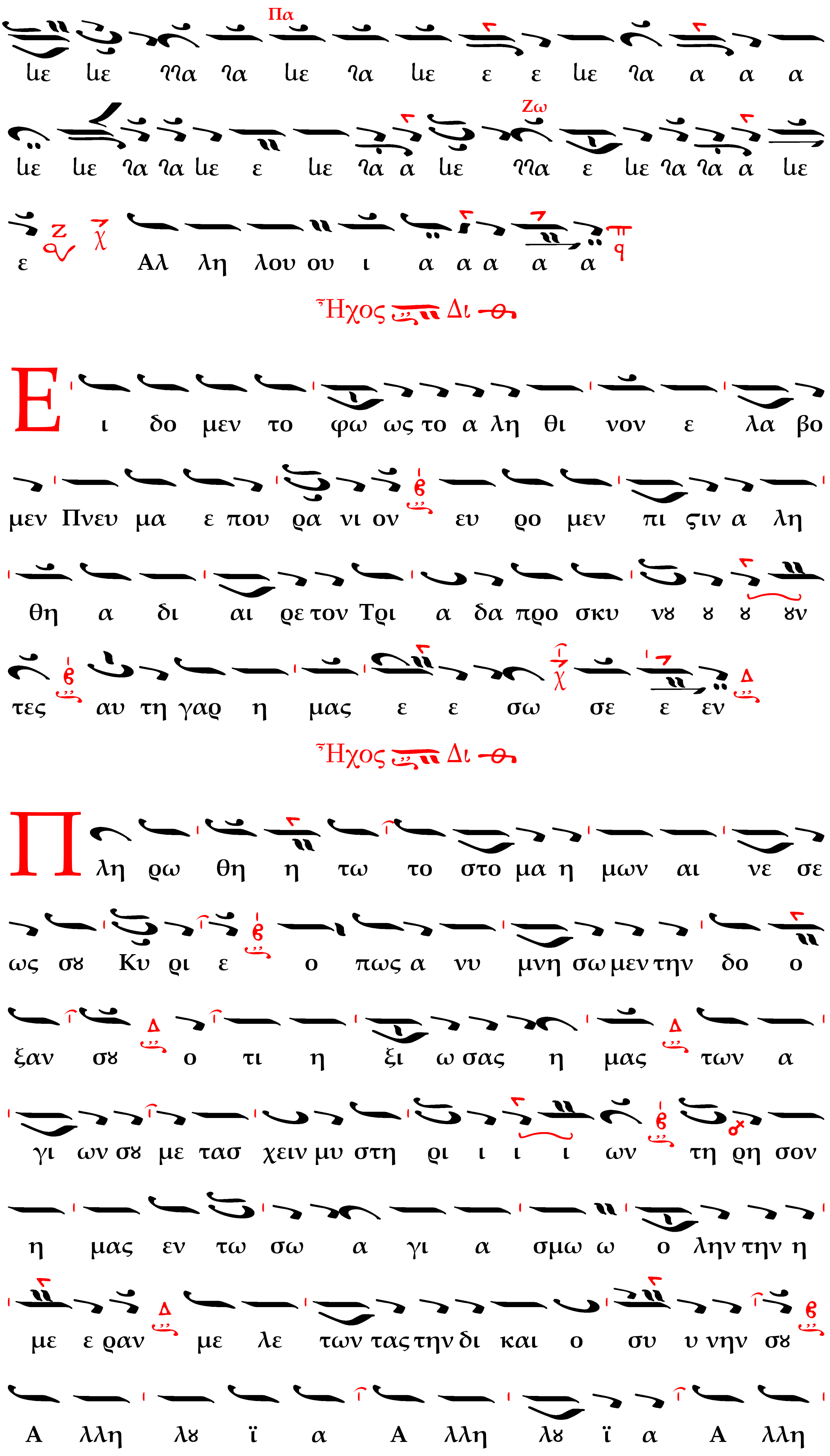
Πα
νε νε ννα να νε να νε ε ε νε να α α α
Ζω
νε νε να να νε ε νε να α νε ννα ε νε να να α νε
ε Αλ λη λου ου ι α α α α α
Ἦχος Δι
Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νȣ ȣ ȣ ȣν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἦχος Δι
Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σȣ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη

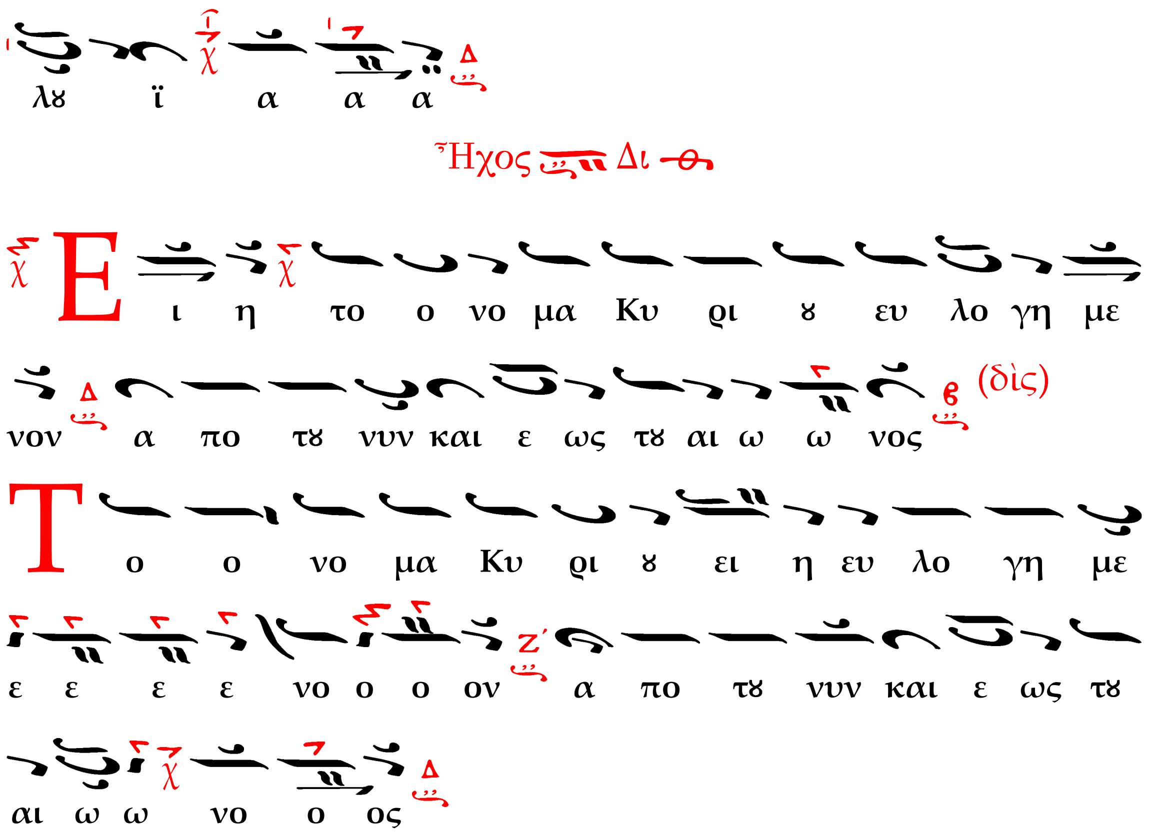
λȣ ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με
νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ
αι ω ω νο ο ος